

Bog 9

Start på indskrivning den 31. august 2023. Slut den 28. marts 2024. Indskrivning digitalt, efter håndskrevne dagbogsnotater fra perioden Maj til september 2006

Når man udfører Tai Chi øvelser korrekt, er man i balance og har styr på hvad der sker inden i kroppen og udenfor. Det tager tid at komme hertil. Jeg går efter sundheden i de øvelser jeg lære som kamp teknik, det kræver en moden tankegang at nå hertil.



Jeg giver øvelserne vider som sunde og helbredende bevægelser.

De er langt mere end det. De bliver omskrevet og udført så det helbredende er synligt. De bliver vist så man kan mærke, naturens medicin frigøres gennem øvelserne. Mere endnu, man mærker man står og helbreder sig selv.

Det er ikke kun fysisk. Alt kommer i balance. Det der plager os bliver opløst og erstattet af velvære. Fysisk som psykisk balance indtræder, sindet bliver også trænet. Vi tænker mere klart og tydeligt end tidligere. Vi får styr på angst og uro.

Når du går ind i den specielle træning jeg tilbyder, følger alt med. Alt det du længes efter, kommer til dig. Man kan sige du begynder at blive den du er. Du kommer i balance, når dit inderste er forbundet, det før dig fri. Man skulle tro det er omvendt, at jo mere man fylder på, jo mere er man. Sådan er det ikke, det vil du opdage når den verden der har trukket sig sammen om dig, giver slip. I denne lærer skiller du dig af med overflødig ballast, samtidigt med du får det du skal bruge. Selv om du kan mærke at processen starter med det samme, så vær tålmodig. Du skal nok få det hele med. Det kommer ikke når du presser på. Det kan heller ikke komme hvis du er bagud. Det kommer når du giver slip. Det er små doser til at starte med. Når du slipper en spænding, strømmer det vi kalder kroppens eger medicin, ind i området. Det du skal bruge, er i balancen og slippet. Så jo bedre du er jo mere får du.

Det er en underlig oplevelse de første gange. Selv dem der mener de ved noget om spiritual træning, bliver overraskede. De har måske praktiseret i lang tid. De har bare ikke mødt den rene vare. Her taler jeg om Prana i meditationen. Der er forskel på det sus man får i meditationen, når man møder en der er forbundet. Og det man selv kan opnå, eller bliver guidet til i drømmerejser. Den ægte vare er så overvældende at oplevelsen skal forklares, for at forstå det. Du bliver rykket mange år ved den første oplevelse. Fordi du giver slip, mere end du har gjort det før. Fordi du føler dig tryk, når du bliver indhyllet i transmissionen. Du får rensset så meget væk at du bliver euforisk. Den rare følelse er ledetråden. Det kan være lidt skræmmende første gange. Når du får at vide du er i gode hænder og der ikke kan ske dig noget, har du ikke svært ved at tro på det. Fordi den oplevelse du har fået er Guddommelig. Gud passer på dig nu, han har vækket kimen i dig. Når du hengiver dig til den tilstand, du lige har oplevet, er du beskyttet. Jeg ved der er nogen der ikke bryder sig om at tale om Gud, eller tro, eller religion. Her taler jeg i stedet om natur. Naturens inderste. Der hvor den skabende energi kommer fra. Det er selve den forbindelse du kommer i kontakt med. Den har mange navne og ingen. Fordi den er fra før tiden, blev til. Meditation er forbindelse. Hvis der ingen forbindelse er, er der ingen meditation. De øvelser jeg underviser er meditation i bevægelse. Når der ikke er nogen tanker, er der forbindelse, altså, er du i meditation. Jamen jeg havde det bare så godt! Ja det kunne jeg se.

Når jeg taler om Tai Chi, er det fordi jeg fra begyndelsen kunne mærke der var noget i Tai Chi øvelserne der fik mig til at falde i meditation. Jeg kan ikke sammenligne det med transmissionen. Den er stærkere, den er det hele. Qi energien er en del af den. Jeg tænker at dem der ikke har hørt om den Guddommelige transmission, er tilfredse hvis de kan lære et beherske deres Qi. Især i Tai Chi kredse er det en dyrebar lære. Men når du blander Qi med transmissionen, står du med energien fra den helbredende kilde. Jeg skulle helbredes da jeg begyndte at træne Tai Chi. Det var derfor jeg blev ført sammen med Tai Chi. Jeg var villig til at træne. Lige meget hvor meget vi siger vi har fået

det af andre, er det inden i os det sker. Selvfølgelig skal vi have det vist af andre. Men det virker først når vi gør det selv.

Det er svært for de fleste at træne selv.

Jeg var ikke i tvivl om at jeg var ved at uddanne mig. Det giver selvfølgelig et andet syn på min tilgang. Jeg skal kunne det for at vise det. Det giver også et syn på hvordan det spirituelle liv baner vejen. Jeg kunne have valgt mange fag. Det her blev valgt til mig. Nu var jeg klar, jeg havde været ude og samle erfaring i andre fag. Jeg havde også måtte tilpasse mit sind til det jeg var i.

Det overordnede mål er en bedre verden.

Derfor er retfærdighedssansen tit i brug. Jeg kan ikke købes eller overtales. Det skal ikke undre mig at det var derfor jeg blev "kaldt ind" første gang. Jeg ville redde Jorden, jeg ville redde menneskene. Det var ikke mig det handlede om. Jeg ville ikke være med til at mennesker lader grådige mennesker smadrer Jorden. Det var det jeg så.

Gud havde opgivet menneskene. Han var klar til at lade os udrydde. Han havde gjort hvad han kunne. Jorden bliver sprunget i luften og en ny opstår et andet sted.

De ved ikke hvad de laver, sagde jeg. Kom med nu, sagde han. De er fortabte.

Det kan jeg ikke, jeg bliver nødt til at blive her og prøve at redde dem.

Gør det, sagde han. Når jeg kommer tilbage, skal her være orden.

Det var ordene der satte mig i gang.

Kender du nogen der sagde nej til at gå med Gud. For at hjælpe nogle mennesker der er i gang med at udrydde dem selv? Jeg dør sammen med jer. Jeg har bare købt os lidt tid.

Det betyder dem der udfordrer mig, kender min vrede. Under vreden er der en enorm kærlighed. Ellers ville jeg nok lade Jorden og folk passe sig selv.

Sister Kasturi kan se, hvad der rører sig i folk.

Hun siger ikke hvad de skal gøre, hun siger hvad hun ser.



Sister Kasturi er min Guru Sri Ram Chandra-s ynglings elev. Efter hans død begyndte jeg at komme hos hende. Ja for at gå i skole. Det vidste hun også. Der er mange der besøger hende "besøgte" bare for oplevelsens skyld. Vi har forskellig tilgang. Hun ved hvorfor vi er der og giver det vi har brug for.

Hun sagde:
Så meget kærlighed og så meget had.

Jeg forstod jeg skulle dæmpe min vrede.

Det er bedre at fortælle hvad de skal gøre i stedet for at skælde ud.

Jeg gik direkte i flæsket på dem der gjorde noget forkert. De blev stemplet. Jeg havde ingen respekt for dem. Og det er det de husker mig for. Jeg vil hellere huskes for at få dem på rette vej.

Så det er på den måde Sisters skole virker.

Hun ved godt at de fleste der kommer, har selviske ønsker.

Jeg ved at det jeg søger, er det hun gerne vil se i alle. For vi har det rigtig godt sammen.

Sister vil være sikker på jeg forstår at jeg har passeret mange ændringer fra Babuji tog mig ind. Hun kan mærke jeg er klar. Men forståelsen er ikke helt på plads. Jeg skal kunne forklare mig. Hvis jeg skal undervise andre, skal jeg kunne vise dem vejen. Lige meget hvor de er gået i stå, eller er kommet til. Jeg tror det vigtigste er at kunne fortælle hvad der sker med os på vejen. Meget smerte og forvirring kan undgås, hvis folk får klar besked. Folk går alene med det, de ved ikke hvem de skal spørger.



Det er selvfølgelig Babuji vi skal spørger.
Se på hans billede og spørg. Er din tro stærk nok, får du svar. Lad nu være med at tro for meget om dig selv. Du er ikke hverken en engel, eller særligt udvalgt. Vi har alle forbindelse til Gud. Babuji hjælper dig med at gøre forbindelsen tydeligere. Du må hellere gå med ham, i dit hjerte end et menneske du tror på. Svarene kommer ikke udefra, de kommer indefra. Han sagde han gør mere for dem der ikke har mødt ham. Deres billede kommer op for ham når de tænker på ham. Hvis du er i stand til at gå ind i den meditation. Får du hans opmærksomhed og du mærker dine svar.
Jeg fortæller dig at Babuji er læren.
Vi andre er ingen ting, vi viser dig hen til ham.

Jeg fik lov til at se hvad jeg skulle, gennemleve og opleve i det her liv, måske flere liv. Indtil der ingenting var. Indtil der var stille.

spiritualitet og nærme os det uvidende. (Denne rejse er afbildet i vores Sahaj Marg emblem. Babuji har beskrevet det som at flytte fra religion til spiritualitet til virkelighed til lyksalighed og endelig til ingenting). " Kilde: Feb 2023 Bhandara Besked

* Bedøm denne oversættelse



Jeg viser klip fra sociale medier der siger det jeg siger.

Det er lidt underligt at målet er ingenting. Det er svært at forstå.

Det bliver gjort tydeligt for dig på vejen.

Vi har ikke styrken til at redde verden. Han har, Babuji har, Gud har.

Hvis de kan handle gennem os, er vi til gavn.

Du behøver ikke være bange for at du fuldstændig mister dig selv. Det sker ikke.

Tvært i mod bliver du meget mere bevist om hvad der sker.

Du er der jo.

Jeg ved ikke om jeg kan forklare det tydeligt.

Du giver slip og bliver til ingenting. Ingenting er i alt. Du bliver let. Du gør dig let. Derved gør du plads til at energien der er i ingenting, kan strømme ind i dig og strømme frit. Ingenting er sammen med alt. Det er den energi der får alt til at fungere. Når du søger energien der helbreder, kommer den, fordi det er den du søger.

Man kan vise det i øvelserne. Når du slipper, bliver du fyldt og kan lære at styre og kontrollere energien. Der er en rute inden i, vi følger. Den bliver gentaget i alle bevægelser. Først ved du ikke hvorfor, senere går det op for dig og den bliver en del af dig. Man kan sige du udvikler din egen, fordi den går gennem dig. Det er ikke noget man tænker over, der er ingen tanker. Så derfor kan man godt sige, der er ingen ting. Du lærer at handle og bruge "ingen ting" meget naturligt. Det er ikke noget du er bange for, tvært imod, det er noget du er meget glad for.

Det bliver spændende at se om der er nogen der forstår det jeg skriver, eller det er sort snak.

Det jeg skriver, underviser jeg, her er det "nemt" at forstå. Fordi vi er lige overfor hinanden. Babuji beder os om at skrive vores udvikling. Vi skal beskrive hvad vi kan huske, hvad vi har gennemlevet. I starten kan det være meget smertefuldt, men det er for at få smerten ud. Vi ved jo ikke hvad det er der sker med os. Det gør ondt når det der har plaget os slipper. Indtil vi møder ham. Her vender smerten. Nu gør det ikke ondt, nu er det meget

rart. Han gør det klart for os at det der slipper, er noget vi skal af med, for at kunne få det vi skal bruge. Det er det "øjeblik" du møder ham, forvandlingen sker.

Tænk på ingen ting, siger han. De tanker der flænses og bider så du er skør og bange, ophøre. I stedet breder der sig noget der er så godt at du aldrig glemmer det.

Så selvfølgelig søger du ham, du må derhen igen. Du vil gerne være sammen med den mand, den tilstand han er i. Den atmosfære han omgiver sig med. Den udstråling.

Han er Guru. Og det skal man også lige lære at forstå. Jamen vi var sammen og han var der ikke... jo han var der helt tydeligt og jeg kan genkende hans stemme ja og hans udstråling. Den kan man jo ikke slippe.

Du kan se jeg bliver rørt når jeg taler om ham.

Når du taler om Babuji, er han der. Jeg farer helt op i skyerne når jeg tænker på ham.

Det var i 1971 jeg var sammen med ham første gang. Han kom til mig og jeg har haft en stærk forbindelse med ham siden. Det underlige er det skete i en meditativ drømmetilstand. En uvirkelig virkelighed.

Jeg skriver om starten på møder med min Guru i hver bog. Det er indledningsskrivning, for at gøre det tydeligt hvad der er gået forud og hvad det er jeg skriver om. Det er om mit møde med min Guru og hvordan det har påvirket mig. Hvis ikke der er nogen der fortæller om deres liv med en Guru, får vi ikke noget at vide. Det er min livsopgave og nu er jeg kommet hertil, i beretningen.

Maj 2006

Guderne lejer med os. Det er ikke alle der kan tåle det. De bliver tossede når Gudernes storhed kommer for tæt på. Gradvis og over tid, giver vi den enorme naturkraft lov til at arbejde i os. Ja den har været her hele tiden, det er os der er ved at være modne til at forstå det. Vores bevidsthed har været på det stude engang, vi har set tydeligt og vi kan komme til det igen. Det er som om vi kan huske noget.

Hvis vi slapper af og gør os tomme, kommer vi i nærheden af at kunne bruge energien. Men der er mere. Du skal gøre dig selv til et meget rart menneske. Gode tanker... gode hensigter. Jeg skal lære folk at tro så meget på dem selv at de tør at give slip. Der er mange øvelser hvor jeg lader eleven følge bevægelsen i min krop, ved at de lægger en hånd på mig. Så kan de mærke slippet. Det øjeblik er kontrollen der. Du kan lære at styre den anden. Det er ikke alle det lykkedes for, fordi det kræver koncentration at lære og man skal ville det. Nogen går på et hold, fordi veninden går der. Nogen kan bare godt lide stemningen. De får noget ud af øvelserne på hver deres måde.

Dygtige lærere og nybegyndere står side om side. De får det de skal bruge. De får så de kan komme videre derfra hvor de er. Det er det forunderlige ved meditationsøvelser.

Når der er forbindelse, får du.

Lille forbindelse, eller ingen, går langsomt frem. Jo mere, jo nemmere bliver det. Du må ikke presse på, for så får du ingenting. Du kan gå ud af øvelsen og tilbage. Når der er overbelastning, går du ud. Når det gør ondt, eller føles forkert, går du ud. Og lad være med at tro at så kommer du da ingen vegne. Jo det gør du! Og du lærer det langt mere grundigt på den måde. På den måde forstår du bevægelsen og kan lære at bruge den.

Jeg må sige, at i Tai Chi formen, følger man med de andre. Det vil forstyrre flokken, hvis man kører solo. Det er når du øver dig alene og laver gentagelser, for at lære detaljer.

Der er meget træning alene. Dem der skal ud af et sygdomsforløb, gør det gerne. Derfor er der i Qi Gong sættet, reglen, om ikke at overbelaste. Så du ikke laver nogen skader på dig selv. I Tai Chi sættet følger du tempoet, men bevægelserne behøver ikke være nøjagtige i begyndelsen. Hold øje med benene, de skal pege i den rigtige retning, det er det vigtigste i begyndelsen.

Den venlige attitude hjælper, når det er håbløst og svært, vær glad, alt bliver nemmere med et smil.

Jeg' skal kunne mere, jeg skal åbne for transmissionen, som en hjælpende kilde, når nogen har det svært. Jeg sender til dem. Jeg tænker på Babuji og beder ham sende til dem. Igen er det teknik, for at få transmissionen gennem. For at huske at gøre det, er der ikke andet at gøre end at arbejde på det. Kom nu, gør det. I stedet for at forklare, sender jeg til personen der har brug for hjælp. Det er ikke ordene, det er viljen.

Jeg har ikke haft Babuji stående ved siden af mig og vist hvad jeg skal gøre. Jeg har søgt ham når det blev svært. Gå ind i mig og vis det!
Teknikker er at alt det "støj" der hindrer indlæringen, trækker sig når jeg tænker på ham.

Den enorme tankestrøm der gør det umuligt at regne ud. Bliver afløst af transmission. Den gode energi, hjælper os. Så kan du kalde det Gud, eller natur, eller hvad du vil.

Selvfølgelig viser jeg også hvad vi gør. Jeg retter ikke, jeg viser. Lige som Sister Kasturi. Lige som Babuji, ville gøre det. Jeg retter ikke en der føler sig sårbar. Nej jeg viser det til hele klassen. Samtidigt med jeg sender til den ene. De andre får også. Men den der har mest brug for det får mest. Det er en udvikling der trækker mig frem, fordi jeg har lyst til at give. Hele tiden positiv tankegang. Og det er ikke løgn. Alle de hindringer jeg har hjulpet andre med, har gjort mig god til mit arbejde.

Jeg har også været selvoptaget, eller optaget af mit arbejde. Mine signaler skal arbejde alligevel. Jeg skal modtage og sende samtidigt. Der er ikke kun vrede eller usikkerhed eller irritation over at det ikke lykkedes, der skal laves om. Det er også kærlighed der skal gengældes. Et lille håb skal gengældes så det lykkedes at komme videre. Jeg bliver ked af det hvis jeg mærker skuffelse. Jeg vil altid prøve at gøre det godt.

Hvor har jeg dog tit stået og set en lærer "blære" sig. Fuldstændig uden kontakt til eleverne. Det vil jeg ikke udsætte mine elever for. Tvært imod vil jeg opfatte den der er tilbageholdende og mærke hvad det er der giver tryk.

Jeg har mærket skuffelsen og tænkt... hvad laver jeg her. Arrogante nedladende afvisende. Og fordi jeg holder dem ud og bliver ved, opdager jeg det er total mangel på opdragelse og pædagogisk indsigt. De står hellere og griner af en der er forlegen, end de træder til og hjælper. Prøver man at være lidt venlig og tale ind til dem. Tror de gud hjælpe mig at de er noget. Og kører en helt ned, Tø, hø. Selvfølgelig kan jeg huske alle røvhullerne. I en anden verden ville jeg havde jeg givet dem en røvfuld. Det opdager nogen af dem hen ad vejen. De ser at jeg kunne, hvis jeg ville. De opdager jeg har ædt meget af deres lord. Og vi er her endnu og jeg er stadig flink ved dem.

Respekten opstår.

Pas på ikke at vække en god mands vrede.

Jeg tror nogen, i bakspejlet vil opdage jeg har lokket dem frem så de "rigtigt" kunne vise sig. "dumme sig" Nej det er ikke hævn, det er en lærestreg.

Det er ikke svært for mig at læse hvad en anden person indeholder. Det er meget få jeg med det samme, har stor respekt for. Dem der vækker min respekt, ved det, fordi jeg viser det og jeg er ærlig. Dem der ikke fortjener min respekt, er jeg lige glad med. Et er at tale pænt til folk, noget andet er at vise man respekterer dem. Fordi de har nogle egenskaber der taler til en. Dytige mennesker fortjener ros.

Når folk er imødekommende, skal tilliden gengældes med det samme. Nogle gange er det folk jeg ikke kender, folk jeg aldrig har set, der begynder at tale fortroligt. Som om vi har kendt hinanden altid.

En ung mor snakkede løs, vi var i kø til bilvask. Måske blev hun forskrækket over at opdage hvor frit hun lettede sit hjerte. Hendes lille søn var hysterisk, hun kørte hen for at vaske bil, hvad hun ellers aldrig gør. Så han kunne dampe af. Hun brugte fælge rens... jeg tænkte, meget godt gået, hun er vandt til det. Hun er en af de seje Bil piger. Men det var ikke det, hun ville have lidt igen for at åbne sig. Man skal kende sine tider, det kan være svært når man ikke ved hvad den anden er ude i. Var det snak fordi hun var nervøs over at være her?...

Jeg trykkede på en knap der gav en halv spand span varmt sæbevand, spand og børste står ved siden af. Det er et nyt servicetilbud. Hun holdt foran og virkede ret effektiv. Så begyndte hun at tale som et vandfald. I fyrer der plejer at vaske bil her, ved også hvor alt er! Nå. Her står jeg med sprayflaske og klud og du går bare hen og trykker varmt sæbevand på en knap. Jeg var ikke hurtig nok til at vise hende at et tryk er nok. Det går nok, sagde jeg, det er nyt, vi skal lære det at kende.

Ham foran koncentrerede sig om at læse sig til hvordan men selv vælger vask og kode. Hun gav ham ikke en chance, hun snakkede ham et øre af. Mænd kan ikke koncentrere sig om at være flinke og rare og lærer et nyt display at kende. Det gik helt galt, han måtte ind i butikken og slette det han havde trykket forkert.

Der ser du, sagde jeg. Vi mænd er ikke så skrappe som du tror,

Vi forsøger at sætte os ind i det nye, ved at se hvad de andre gør og hjælper hinanden.

Nu ved du man ikke skal trykke flere gange, så løber det over.

Hun har ret, det er en mandeverden og en rutine hun ikke kender. Kvinder handler

anderledes end mænd. Hun skabte kaos. Hendes lille dreng nød et øjeblik ro på bagsædet. Hvis du har brug for en snakkepause, er det bedst når vasken kører.

De fleste mænd søger herhen for at få et øjeblik ro. De søger væk fra en hurtigt talende kone og en flok skrigende unger, tænker jeg...?

Det sagde jeg ikke, jeg vil på ingen måde såre. Mænd nyder roen alene i bilen.

Det er rigtigt at det for de fleste er en mande ting at vaske bil.

Du har da fået talt ud, tænker jeg... Hun forstod ikke helt det venlige og hjælpsomme.

Hun følte hun blev afbrudt når jeg ikke var 100% på. Jeg kører lige bilen ind i vaskehallen, så kommer jeg og lytter. Hun opfattede det som belæring. Ingen skal sige hvad hun skal, eller afbryde hende. For et kort øjeblik, var der ikke tid til hende. Der så hun sig selv. Nu blev hun stum. Det var som om det gik op for hende at hun talte løs i øst og vest. Uden at tænke. Det var som om hun afslørede sig selv og blev flov. Hun opdagede at der var noget der indhentede hende. Hun så sig selv. Det var som om planlægning og tilrettelæggelse

og den rigtige rækkefølge, nu var gået op for hende. Se og lyt. Før talte hun bare, uden at tænke over det. Nu skulle hun være til stede i det hun sagde. Det kunne hun ikke. Det så ud som hun mødte sig selv og blev forskrækket og flov over oplevelsen.

Vi skal lære at elske os selv, ene og alene for at overleve. Vi skal se os selv og tilgive. Det der skal rettes, kommer efter. Gud er i os og med os. Gud elsker sine børn. Han handler gennem andre når det skal til.

Jeg så hende og drengen taler roligt sammen da jeg stod og ordnede bilen. De var begge to dampet af. Nu kunne de tale sammen.

Den 17. maj 2006

I dag er det min fødselsdag, 58 år.

Hvordan er så det? Jeg er i bedre form end da jeg var 48. Jeg er længere både spirituelt og fysisk. Jeg bliver rost for min udvikling. Arbejdet er en succes, det er 10 år siden det lykkedes at lægge mit arbejde om. Det er sket uden jeg har lagt mærke til selve udviklingen. Selve hjælpen til omlægningen fra det offentliges side, kan være bedre. Uden mit netværk, kunne det ikke lade sig gøre. Jeg har tidligere beskrevet at der er umuligt at skifte fagforening, selv om man er slidt op og vil over i et andet arbejdsområde. Man bliver straffet, i stedet for at blive belønnet for at gøre noget for at ville omskole sig.

Min kones bedste veninde, talte i telefon med sin revisor. Jeg var ovre hos hende, Mia, det er hendes kælenavn. Jeg gav hende en sitting. Det betyder vi mediterede sammen. Jeg er hendes privat lærer. Jeg hjælper hende med genoptræning efter en svulst i hjernen er blevet fjernet. Hun kunne ikke tale i starten, det går fint nu.

Hun sagde:

Min meditationslærer er her.

Der gik de nye titler op for mig. Meditations lærer, Tai Chi lærer, Qi Gong lærer.

Jeg ved jeg gør en forskel bare ved at gøre det jeg mener er rigtigt.

Du hypnotiserer folk, sagde en Tai Chi lærer fra Helsingør, Michael Christensen.

Vi har været på mange kurser sammen, når der kom dygtige lærere udefra.

Torben Bremann, en kollega, er god til at inviterer Tai Chi Mestre med særligt ry i kampsport kredse. Inderkredsen af landets bedste lærere bliver inviteret med.

Jeg har været med siden 1995.

Jeg havde en elev der kom fra Espergærde, min ven Michael er fra Espergærde. Så jeg anbefalede ham. Hun fortalte ham, det var som at komme ind i en anden verden, at være hos mig. Jeg kunne noget hun aldrig have oplevet før. Hun er Yoga lærer. Selv en Yogalærer kan blive overvældet når jeg skruer op for Pranaen. For det er hvad jeg gør. Dem der aldrig har oplevet at få transmitteret Babujis Divine Love, har en oplevelse til gode. Det er som at blive til på ny. Divine betyder Guddommelig.

Det gik op for mig at alt er nyt for mine elever. De ved ikke hvilke ord de skal bruge.

De har aldrig prøvet det jeg giver dem. Jeg er nødt til at fortælle hvad de oplever. Sætte ord på. De kan ikke forklare det, ikke en gang overfor dem selv. Jeg tænker det er deraf ordet mystik kommer. Jeg skal blive meget bedre til at fortælle hvad vi oplever sammen.

Min kone Marianne, siger:

Når du skriver, så gør dig umage med at gøre det, så et barn kan forstå det.

At forklare Prana og Qi er svært.

Det er selve drivkraften i naturen, det er den samme energi der får Universet til at rotere.

Vi ville ikke være her uden. Men det er mere end det, for du kan fremhæve det du

fokusere på. Vi skal blive bedre mennesker. Min opgave er at gøre os til bedre mennesker.

Min opgave er at gøre syge raske. Så når de står overfor mig, skal de mærke at de får det

bedre. Ved at de områder der er blokerede løsnes. Her bruger jeg Qi og Prana.

Som lærer er det min opgave, at mine elever/deltagere lærer at gøre det selv. Så jeg

fokuserer på begge dele. Hvis jeg gør det godt, opdager de ikke en gang at jeg har lært

dem noget der er meget svært. Uforklarligt svært. Men det gør ikke noget, for når de kan

det, kan de vise det til andre, ligesom jeg gør det. Det vil sige at de begynder at bruge

mesterlæreoverførelsen. Transmissionen.

Derved er en ny forståelse på vej ind i samfundet, via en ny læringsproces.

Ja og så er den ikke ny, men den ældste.

Jeg underviser som man gjorde det i meget gamle dage.

Jeg underviser som en Guru gør det. Fordi jeg har en Guru og fordi det er hans metode

jeg bruger. Lad nu være med at tro jeg er en Guru. Det er jeg ikke. Jeg viser hvad en Guru

gør. Jeg er ingenting, derved kan han arbejde gennem mig. Så det er ikke en hypnose

Yoga damen kunne mærke. Det er Babuji. Han skal være i os alle sammen. Det er målet.

Han ser usynlige energibaner, strenge og tråde der kan sendes liv igennem, til det syge

væv. Det er selve opgaven at genoprette, det der er ødelagt. Det være sig i det enkelte

menneske, som i hele samfundet. Det er en fælles opgave, det er det jeg beder andre om

at være med til. Kom nu og vær med. Jeg er sikker på at mange, ja alle vil være med, når

de får at vide at bare en positiv tanke i den retning er velkommen. Det kan være

begyndelsen til noget stort i dit liv. Hvis ikke vi går med, vil der vær for meget der går til

spilde. Det er ikke så tydeligt nu, men om ganske få år vil det være tydeligt. Det vi gør, har

en nedbrydende effekt, det sker nu. INDIANERNE siger: Du bliver den du fodre, vi fodre et

enormt forurenende overforbrug. Der bliver sejlet og fløjet "forbrugsgoder" rundt i verden,

som vi er bedst foruden. Fiskene i vandet forsvinder, landbrugsjorden er så forurenat at

insekter og fugle ikke kan leve der. Atmosfæren blive mættet med en nedbrydende gift.

Når vi griber efter det fineste i naturen, får vi det. Begynd at grib.

Jeg griber det og giver det videre, det er min opgave. Det tager lang tid at lære og det

tager endnu længere tid at lære at fortælle hvad der sker. Når vi mediterer, bliver der gjort

plads til de rigtige tanker. Ord og tanker der ikke skal være der bliver rensat væk.

Det sker når vi mediterer.

Vi lærer hvordan.

Jeg kommer nok til at skrive det mange gange.

Først skal du lære at fremkalde følelsen. Gå over i hjertesiden. Vi er delt i en hjerteside og

en jigsaw. Hjertet til venstre, jeg til højre. Hvis du rykker midterlinjen der går ned gennem

dig, lidt til venstre. Mærker du tydeligt at følelsen stiger. Følelse er natur, den er ens for

alle. Sørg for det er en fin behandling, ikke knuge.

Sid i en behagelig stilling med lukkede øjne.

Dem der er vant til at mediterer kender rækkefølgen.
De nye er i lærerens hænder. De kan ikke rumme alle kommandoerne, så han gør det for dem, i starten.
Luk øjnene og gør dig klar. Det er her du mærker hjertet.
Herefter siger du bønnen, inden i dig selv. Kender du den ikke, gør læreren det for dig.

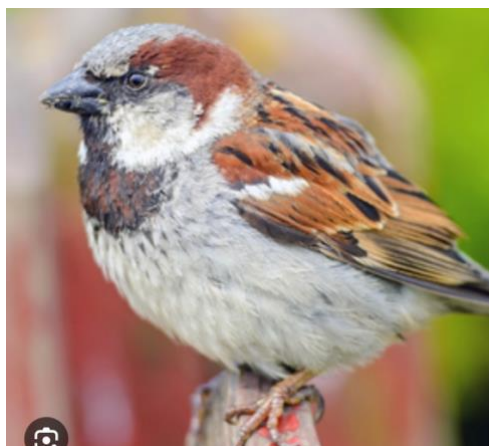
Å-e Marster, du er menneskelivets sande mål. Vi er endnu kun slaver af ønsker, der hindrer vores fremgang. Du er den eneste Gud og kraft der kan hjælpe os op på det stade. Guddommeligt lys i hjertet.

Nu sidder du med lukkede øjne. Er du ny, eller er det længe siden, er der tanker. Det er der også hos erfarne, men de kan hurtigt cleane dem væk.
For at være sikker på at du gør det rigtige, skal du blive ved med at fremkalde følelsen i hjertet, kan du mærke følelsen, så ved du, at du gør det rigtigt. Det betyder at de tanker der forstyrrer dig, er på vej væk. Indtrykkene der har påvirket dig slipper.
På et tidspunkt er du helt væk, så er du i meditation.

Nogen vil sige:
Jeg er meget mere til stede end jeg nogen sinde har været.

Du bliver fortrolig med meditationen ved gentagelser.

Det er noget man skal ville, ellers sker det ikke. Du får al den hjælp du har brug for når du bestemmer dig for at du vil. Men det er kun når du gør det, hjælpen kan komme frem.
Mange siger, det er håbløst, der er hele tiden tanker.
Her bliver din viljestyrke afprøvet. Gud i dig tænker... Skal han have lov? Eller skal længslen vokse lidt mere i ham? Gud kender os bedre end vi kender os selv.
Han har tid nok. Det har vi ikke. Hvis ikke vi begynder at tage os sammen, køre vi os selv i sænk. Vi er i gang med en stor forurening af os selv og jorden. Der kommer nye sygdomme til og flere og flere insekter og planter og fisk og fugle er allerede forsvundet.
Hvornår har du sidst set en gråspurv? I 1970'erne var det landets mest almindelige fugl. Siden er bestanden halveret. På grund af landbruget.



For øjeblikket bliver der talt meget om Da Vinci Mysteriet. Af Dan Brown.

Helligt blod og en hellig Gral...

Jeg tror det er noget vi skal søge i os selv.

Jeg hæfter mig ved at Jesus skulle have drevet dæmoner ud af Maria. Jeg kan godt lide der bliver talt om det. Om at han havde evnen til at fjerne det der tyngede hende.

Han fjerner skyld og skam og gifter sig med hende. Og har fået efterkommere.

Nu må vi gerne omtale Jesus som et menneske... med en temmelig god forbindelse.

Jeg kan huske da Dødehavsrullerne blev offentliggjorte. Da hæftede jeg mig ved at Kong Herodes ikke var meget for at henrette Jesus. Han mente Jesus var en meget dygtig Shaman. Herodes havde vrøvl med øjnene, "grå stær". Man slår ikke dem ihjel der kan helbrede andre. Som dengang, er det andre interesser der dækker over sandheden.

Dem der anbringer "dæmoner" onde tanker i andre, bliver vrede når de bliver afslørede.

Tænk hvor mange mænd der giver kvinderne skylden for at mændene ikke selv kan styre deres eget beger. I rullerne sagde Gud at mænd og kvinder er lige. Det er nok derfor de blev gemt.

Babuji siger at kønsdriften er meget power fuld. Den kan skabe liv.

Babuji lære sine elever hvordan de kan fjerne dæmonerne. Og han lærer os mere end det. Han lærer os at rense hinanden.

Jeg holdt møde med Susanne, Tao og Jesper.

Vi er enige om at skolen i skolen er et godt projekt. Men der skal tales meget mere før vi finder en fællesnævner at bygge den op om. Vi skal samle noget der allerede eksisterer.

Jeg troede vi var igennem det.

Et hus hvor sunde bevægelser er sagen. Men det kan ikke nytte noget at det kun er mig der er klar. De andre skal kunne se sig selv i det vi prøver at bygge op.

Eksemplet er sommerlejren, den er et miniature på hvordan det kan drives.

Skolen i skolen kan oprettes som forening. Foreningstilskuddet kan bruges til drift og løn. Der er også medlems tilskud og med tiden henvisning fra sundhedshusene. Derfor skal vi være klar til at rykke. Jeg er langt foran i tankerne.

Vi skal finde et godt sted at være. Henrik arbejder med kommunale ejendomme og siger at de ikke må stå tomme. Han siger de øverste etager på Rudolphs Berg står tomme.

Det ligger overfor Tivoli, det er meget lokalt.

Forskellen er at jeg gør det som frivilligt arbejde, samtidigt med at jeg arbejder på forbedring.

Jeg skal nok klare mig. Spørgsmålet er om de andre er klar til at gøre lige så meget?

Det er dem der ikke rigtigt kan beslutte sig, der skal overbevise sig selv. De står på vippen.

Henrik kommer ikke til at undervise, men han er guld værd som organisator.

De andre har undervisningserfaring. Vi skal have opbygget nogle hold. De skal selv være mere med til at skaffe deres egne elever. Lokale og tilmeldinger er neste skridt. Der er en forenings lokale booking vi kan bruge, til vi har et hus.

De henviser til skoler og idrætshaller.

Det er ikke det drømmehus vi går efter. Men det hvad jeg selv har at arbejde med.

Jeg ser et Hus med spa og massage, lysbade og Wellness og foredrag om sundhed. Stille lokaler og en restaurant med ene sund mad. Medicinske retter og blendede shakede smoothies og den helt rigtige Te. Her vil Jesper kunne udfolde sit talent. Det skulle gerne kunne udvikle sig til et videnskabeligt forskningscenter i sundhed. Fordi vi kan fremlægge resultater sundhedsvæsnet ikke kan sidde overhørig. Der er ingen af os der er i tvivl om at det virker. Vi er foran samfundet og vi ser tydeligt at det etablerede er den største hindring i at komme igennem. Fordi alt i det offentlige handler om penge. De kan sagtens forstå at sunde selvhjulpne er billigere end syge. Det er ikke der modstanden er. Den kommer fra dem der på ingen måde vil tillade noget der konkurrerer med deres tilskud. Der er en pinlig grådig modstand.

Det er derfor jeg arbejder på at vise det kan gøres uden det koster penge til en stor administration. Det kan gøres både med og uden kommunens medvirken. Jeg behøver dem ikke. Det er kun fordi jeg vil have arbejdet anerkendt, jeg bliver ved med at bruge det offentlige system. Dem jeg arbejder for og med, tjener på mit arbejde. Det er ikke svært for "almindelige" mennesker at se metoden virker. Når det ikke koster noget og da jeg ikke behøver at spørge nogen, kan jeg gøre som jeg vil. Problemerne er at når jeg søger indflydelse, er der altid nogen der føler der bliver taget noget fra dem. De får mindre. De er bange for at ny viden ødelægger deres forretning. Sådan har det altid været. Vi holder os til det gamle, det kender vi, det er sikkert. Derfor går nogen som mig, foran. Mit arbejde er ment som en positiv kritik af samfundet.

Vi bliver flere og flere, der skal være til alle, på den mest effektive måde. Vi har hverken tid eller råd til de store fejl der bliver begået nu. Egoismen styrer verden, det gør at alt er forkert, fordi det udelukkende bliver lavet med det formål at gøre "en" meget rig. Eller en hel flok meget rige. Så forsvinder fornuften. Overforbrug og forurening træder i stedet. Det lider vi under nu. Folk har ikke rigtigt fået øjnene op for det. Vi spiser noget der skader os og naturen. Naturen skal nok klare den, men menneskene gør det ikke.

Tilbygningen begynder i maj 2006

Jeg har talt med en nabo, han er kloakmester og havemand i området.

Jeg skal lave en tilbygning med bryggers og badeværelse.

John UMA Kræbskæret 9 Udsholdt strand. Det bliver ikke så dyrt, når du hjælper til.

Planer er 40 m². vel at mærke den dyre og krævende slags, med nye afløb og slanger til koldt og varmt vand og gulvvarme. Det kræver et dybt solidt fundament og en større udgravning.

Marianne siger han snakker meget... jeg tænker ikke det er for at overtale mig...

Han har hjulpet mig med træer, efter stormen, til 250 kr. i timen.

Da vi gik på, var det uden særligt mange pauser. Fra 7 til 18. Han har maskinerne, jeg er arbejdsmand. Vi blev enige om at jeg skriver timerne op så de bliver talt.

John tager sig af de praktiske tilladelser og tegninger til kommunen. Uden at nævne pris.

Da vi skulle støbe, sagde han: Du bliver træt. Randen er 20 m. lang og en m dyb. Vi fylder den med beton, fra en helt almindelig beton blander. Det vil sige skovle småsten og grus og blande med cement og vand. Hælde over i en trillebør og køre det hen til randen.

Man laver en løbebro af brædder, så det er nogenlunde jævnt at køre på.
Det var et slæb, et meget tungt arbejde. Mange tons jeg kørte med trillebør.
Muldjorden er skrabet af, det er det øverste lag. Det kan bruges. Lerjorden bliver kørt væk.



John kender området, det er hans arbejdsområde, som anlægsgartner og kloakmester. Han har mange kunder i området, deraf tænker jeg har er god nok. John har et sommerhus, overfor sit hus, han har to sommerhuse, han lejer ud. Man kan sige han har sikret sig. Det fortæller mig også at han har tjent godt på dem der bor her. Han lejer husene ud gennem Dan sol. De havde lejet det ene ud til nogle Jugoslaver, der lavede dankort svindel. Da John er en slags "Cherif" i området, sporede han hurtigt det var i hans hus de boede. Politiet ville helst have dem på en gang, så de overvågede dem fra Johns hus og anholdt dem da de var samlede. John har hjulpet mange, siger han. En dame, en af hans kunder, havde fået stjålet sin bil. John så den og bugserede den hjem. Her tænker jeg, er det ikke lige over stregen? Er det ikke en opgave for politiet... En ung narkoman havde stjålet den og blev efterfølgende anholdt. John meldte ham. John fortæller mange "gode" historier... Godt og skidt.

Alle har samvittighed. Man kan leve efter den, eller lade være. Alle kan se når andre handler mod samvittigheden. Når de lyver. Lidt efter lidt afsløre de sig selv. Man behøver ikke sige noget, man er bare på vagt. Samvittigheden er naturens advarselslampe. Dem der fortsætter når lampen lyser, blive straffet for det. De ved det godt, men de tager chancen. Udskyder smerten og straffen. Giver gerne andre skylden, for at løgner og svindler eskalerer. De kan ikke komme ud af deres eget kaos.

Her er valget. Vil du være et ortenligt menneske eller ej?
Du kan gå langt over stregen og søge tilbage ved at lave bodshandlinger. Den mulighed er der altid. Eller du kan plage dig selv ihjel, gang på gang. Det er dig selv det går ud over, det er dig selv der vælger.

Nogen lyver og misbruger og stjæler så snart muligheden byder sig.

Andre går den rene vej og opdager de får det de behøver uden at anstrenge sig.

Jeg læser mennesker som et videnskabeligt studie. Måden vi udvikler eller destruerer os selv på er et studie. Jeg kan ikke holde ud at være tynget af dårlig samvittighed.

Babuji siger at når vi praktiserer Sahaj Marg, frigøres vi gradvis for egoets 16 ringe. Det giver en gennemstrømning opad til. Der gør at vi til hver en tid kan fylde os med naturens fineste og mest virksomme energi. Sister Kasturi kalder det Divine love of Babuji Maharet.

De unge og dygtige, står og er stolte over de kan bruge naturkraften. Qi-en. Selv et lille skub føles rart. Det kan beskrives som at læne sig op ad Gud, gennem ham der skubber. Det er ikke hårdt, det har ingen aggression. Det udløser en gennemstrømmende glæde.

Kan I forstå jeg søger det stade permanent?

Der skal være nogen på det stade for at vise det til andre." Alt" skal være rigtigt inden i, ellers lader det sig ikke gøre. Mit håndværk er specielt, jeg ved hvad jeg søger. Sandheden om sundheden i højeste potens.

Jo jeg kender nogen der mestre skubbet og ikke ønsker mere.

Jeg tror de bliver brugt til at give det videre til dem der kan komme længere.

Den udvikling der sker i os, er vi ikke selv herre over.

Jeg læser et menneske på samme måde som naturen. Strømninger helt ud i universet. Det mindste er det største og omvendt. Vi kan udvide os og trække os sammen. Hvis man dæmmer op for naturens frie bevægelighed, er man her på lånt tid. Strømninger i naturen er både synlige og usynlige. Man kan mærke det man ikke ser. Det vi gør, er der når vi gør det, selv om ingen kan se det. De kan mærke det. Jeg kan flytte dig med den energi. Jeg kan lære dig at flytte andre med den energi. Den er der for alle. Vi skal arbejde med den. For det er den vi har overlevet på i alle årene. Nu er der brug for noget særligt. Fordi vi har glemt vi er en del af energien og derfor går vi til grunde. Vi er en del af naturen, hvis vi afskærer os, er vi her ikke.

Rejse til Indien 29-05-2006

For 5. gang rejser jeg til Indien.
2000, 2001, 2002, 2004, 2006.

I 2000 sammen med Birthe og Elsebeth og gamle abhyasie. Meningen med rejsen er at lære meditations teknik.

I 2001 rejste jeg alene. Verden var i chok over angrebet på World Trade Center, 11. september. Jeg var ikke plaget af angst som resten af holdet der havde planlagt at rejse. De faldt fra en for en. Jeg havde glædet mig og længtes efter at følge op på min udvikling fra sidste besøg. Sister Kasturi der er rejsens mål, kunne løfte mig flere steder. Hun er en stor kapacitet, vi får den tilstand hun er i, når vi er hos hende. Sid stille og fyld på, det vi får, bliver der for altid.

2002 blev min sidste rejse med Birthe og Elsebeth. Jeg havde oplevet hvor glad jeg blev for at rejse alene. Jeg får meget mere ud af rejsen når de to store egoer ikke overskygger alt. De er meget krævende, det slider hårdt at skulle gøre dem tilpas og være underdanig hele tiden.

2004 Jeg er begyndt at bevæge mig ud i landet. Jeg rejser på en anden måde alene. Jeg holder af togrejser, det går ikke særligt stærkt. Jeg lærer landet at kende ved at se ud af vinduet. Jeg rejser billigere alene, så jeg kan forlænge opholdet.

Jeg er meget tættere på Sister Kasturi, hun lærer mig mere når vi er alene. Jeg har ikke følelsen af at være påtrængende. Hun kan godt lide at have mig omkring sig.

Birthe sagde Sister Kasturi helst ville have store grupper. Sådan er Sisters virkelighed ikke, hun får daglige besøg af folk der har meldt deres ankomst. Hun tager sin audiens og vil gerne have familien og mig samlet til meditationen, efter hun har talt med sin gæst. Jeg møder hendes gæster, vi taler samme, de husker mig. Sister siger hvad tid jeg skal komme neste dag. Det er næsten altid det samme, kl.10 til 12 og 15 til 17.

Selv om jeg har siddet hos Sister længe og hun har sagt: Jeg har ført dig så langt jeg kan, nyder vi hinandens selskab. Hun ved jeg vil besøge hende så længe hun er her.

Det er ikke kun mig der ved at Sisters arbejde er uvurderligt.

Indien er noget andet end Danmark. Det er et meget stort land og der er mange tilhængere. Der er mange grupperinger og de skal ikke lærer at meditere. De praktiserer Babujis lærer, ved at leve den. Chari-s indflydelse udenfor Indien, kan ikke bruges her. De ser på deres egne resultater. Sister interesser sig også for mine. Hun ved at jo flere der mediterer efter Babujis metode. Det er Naturens egen metode. Jo bedre bliver den verden vi lever i. De stridigheder der er om penge og magt og indflydelse har intet med den RIGTIGE vej at gøre. Vi kan bare ikke gøre noget ved det menneskelige sind, som det er nu. Det er det hele manøvren handler om. Det tager tid og der bliver arbejdet på opgaven. De bedste får mest hjælp. Det der ikke dur til noget, står stille. Dem det er foran lader sig ikke mærke af det, der ikke virker. Vi ved det og vi ved der altid er nogen der siver igennem. Det er en stor udvikling. Derfor ser Sister hvordan jeg bringer meditation ind i kredsen af ældre i Danmark. Hun hjælper mig med at gøre det på en god måde. Du skal ikke sige alt, siger hun. De forstår det ikke.

Nu er vi så fremme ved 2006

Jeg sidder i Cafe Taj Mahal i Moskva lufthavn, servitricen har lige brakt er espresso med sukker og mælk. Jeg tager en slurk for at give plads til mælken. Jeg sidder og skriver med brillerne oppe i panden. Jeg er nærsynet og har brug for briller når jeg ser langt. Bogen er i tilpas afstand, til at det jeg skriver er tydeligt, uden briller.

Menneskene omkring mig er tilpas utydelige til ikke at forstyrre mig.

Her er varmt, jeg glæder mig til at komme til Indien og blive varmet igennem.

Transitten tog 3 ½ time, de 2 timer går med at stå i kø, bare stå og vente i lange rækker.

I Rusland er de på deres egen måde meget nedladende og magtmisbrugende overfor andre mennesker. De er altid selv blevet behandlet som ofre. Folk der viser en naturlig frihed, bliver generet. Lad være med at se direkte på en Russer, gør dig usynlig for dem. Får de bare en lille smugle, bruger de det. De gør som de overordnede, straffer nedad. De lever et usikkert liv hvor døden er tæt på. Rusland er ikke et retssamfund, det er diktatur, selv om de kalder det kommunisme. Liv og død i deres kultur, betyder mindre, end i Europa. De er blevet slagtet og udryddet så mange gange, gennem historien. Det er stadig tæt på. Man kan godt forsvinde i Rusland. Det taler de ikke om, de er alle underkuede og bange. Du får mulighed for at avancere, ved at stikke din landsmand. Derfor gør de alt hvad de kan for at genere og være hårde overfor deres medmennesker, især dem der ikke er Russere. De lader pasaserenene i en hel flyver vente i flere timer, uden at give nogen forklaring. De holder en meget rå og hård facade. Ingen tør at spørger.

I Danmark tager der 4 minutter at gå igennem transitten, de ser på passet og nikkede.

Her gør de alt hvad de kan for at genere og trække pinen ud. De håber på at nogen vil brokke sig, så de kan trække dem til side og gøre det endnu værre for dem.

Jeg tror jeg vælger en lidt dyrere flyrejse næste gang. Aeroflot er billig, men det er også det dårligste på alle punkter. Der er mange der ikke tør at rejse med AEROFLOT.

De tør slet ikke komme i nærheden af Rusland.

Jeg får mulighed for at beskrive oplevelsen tæt på. Jeg kan godt lide den menige Russer, jeg ser deres smerte. Jeg læser deres historie med de små jordlodder, hvor de kunne få alt til at gro. Det er det Russiske regime jeg ikke kan lide. Putin er ikke noget rart menneske. Folk omkring ham dør. Hvis det jeg skriver her, kommer ud, vil han også slå mig ihjel. Så nu er jeg i samme båd som det Russiske folk. Mere skal der ikke til.

Jeg er heldig, mit gentleman luk gav mig en plads fremme i flyet. Her bestemmer personalet hvor vi skal sidde. En næsten hvid jakke, den er fra 1991, lærred, god kvalitet, gode inderlommer. Jeg bruger en skjorte der har to brystlommer. Det er godt at have papirerne tæt på. Ser man efter, kan man se jeg er tyndslidt og forvasket.

Sister Kasturi kan godt lide The Engils mand luk. Jeg tror det er fordi hun syntes det ser forkert ud når vi' Europæer klæder os i Indisk tøj. Det er for skabagtigt.

Det er første gang jeg afslører min tøjstil. Jeg kan sige den er klassisk. Blue jeans og jakke og for det meste hyttesko. Bæltet har jeg selv lavet. Der er lommer på bagsiden der kan gemme store sedler, næsten usynligt, det ligner bagbeklædning. Jeg slipper ikke mit pas og de vigtige papirer. Jeg har set hvor dårlig sikkerheden er.



Billederne er fra 2006, her er jeg 58 år.

Lige nu sidder jeg og småsnakker med mig selv, medens jeg skriver samtalen ned. Ventetiden kender vi ikke på samme måde hjemme. Her skal den overvindes. Der er ikke en oplysningstavle man kan se på. Her er ingen information om hvorfor vi er forsinkede. Man opdager når rejsefællerne bevæger sig, vi har været sammen i mange timer. Nu sidder vi endelig i flyet og venter.

Nu sker der noget, klokken er 17,30 er vi på vej mod Indien.

Jeg genkalder hvad jeg har søgt. Der er meget transmission før afrejsen, der er en optur i gang, før rejsen begynder. Spørgsmålene bliver besvarede før de bliver stillet. Hvad er det jeg vil? Have mere forbindelse, af den sunde og helbredende energi. Det er jo mit arbejde. Som svar, blev der skruet op for forbindelsen, så jeg måtte sætte mig og meditere. Nu forstår jeg, at jeg ikke kan arbejde hvis der er for meget. Det vil betyde at hele klassen må sidde ned. Og eleverne vil ikke forstå hvad der sker. Så doseringen er helt rigtig som den er.

Hvad kan jeg sige mere om rejsen... Jeg blev set på som en venlig mand. Jeg kan godt lide at være blandt jævne almindelige mennesker. Der er ikke noget snob i mig. Når jeg ser forlegenhed, viser jeg medfølelse. Jeg hæver mig ikke, jeg har ingen kommandoer. Ingen klager. Jeg skriver hvad jeg ser. Lad være med at tage det som en anklage mod folk. Det er det ikke, jeg rækker armene ud for at hjælpe.

Det blev sent inden jeg var på Hotellet i Delhi, 02,30. Ham der skulle tage, imod mig var forsinket. Jeg har lavet et land arrangement, så jeg bliver hentet og bragt. Jeg har også givet mig selv tid i Dehli. Måske forudså jeg at der ville blive forsinkelser med Aeroflot... Ellers ville jeg blive vækket kl.05 for at være klar til kl.07. Men det er først i morgen. I dag er der ro på. Sådan da. Støjen er en anden end hjemme, her er mange mennesker. De har ikke støjfri aircondition. Der er vrøvl med nøglen, den skal files til. Der er vrøvl med strømmen. Jeg har haft mange gæster, 8 – 10 stykker. Jeg har ikke kaldt dem, de kommer af sig selv. Kan I forstå hvorfor man skal holde Pas og penge og papirer tæt til kroppen. Hvis jeg går ud ad døren, går der en ind og roder i mine ting, med det samme. Sådan er Indere, de har ingen skam i livet. De undskylder sig med at de er mange og at de er fattige. Selv om de er mange, er her beskidt. Dehli er meget forurenet, rejseguiden siger det er som at ryge 40 cigaretter om dagen at opholde sig i Delhi. Derfor er der også støv og sod alle vegne. Man bliver ikke gammel af at bo her.

Jeg længtes efter at sidde på en Cafe og skrive. Helst ude så jeg kan se bylivet. For Inderne er lukkede kolde lokaler, luksus. For mig er det for støjende, med larmende aircondition og vifter i loftet og høj musik. Det er ikke lige det jeg søger. Jeg fandt en trappesten, lidt højt. Bybilledet er et teater, der er meget at se på, men man får ikke lov til at være i fred, ret længe.

En skopudser så jeg havde sko på. En dreng på 6 – 8 år.

Et par nye bløde Loyd hyttesko, med lædersåler. De trængte på ingen måde til at blive pudse. Men det er slet ikke det det handler om. Det er drengens færdigheder, hans salgs talent, hans job, hans nuværende profession. Jeg tog imod tilbuddet for at se ham arbejde. Det var det helt store skuespil... Han spyttede på sit tørre skosværte og på penslen og børsten. Nej nej jeg skulle ikke tage skoene af så han nemmere kunne pudse dem. Nej nej, det skulle være ordentligt. Jeg skulle sætte en fod ad gangen på en

træopsats der var udkåret øverst på skopudserkassen. Udstyret var i orden... Så gik senen i gang. Skoene skulle først støves af, med en' børste og så smøres ind med en anden. Kanterne fik særbehandling, med en tredje børste. Det var her der blev spyttet og æltet i sværten med fingrene. Det var også mere fingrene end børsten der blev brugt. Sorte sko, sorte fingre. Så kom blankebørsten, der blev løftet forsigtigt op i overlæderet så kanterne af sålen kunne komme til at skinne. Der blev virkeligt gnubbet på de kanter. Jeg kom til at tænke på min Kat lb... når han har meget travlt med at ordne sig, samtidigt med at han ligger op ad mig. Der bliver gnubbet og skubbet og presset og vendt, så han ligger godt, en Kat er meget grundig. Ligesom skopudserdrengen. Her kommer polerkluden til sidst, også rundt om hælen. Nogen af gadens faste inventar blandede sig. De syntes han var for meget... Her er mennesker over alt. De fleste sidder og ruller med hovedet, tilkendegivende, fra side til side. Nogen kan jeg se, tænker... den lille skid kom først. Når Indere spotter en turist, bliver de alle sammen forretningsmænd. De har alle sammen noget at sælge. I det mindste en service. Du kan få trimmet næsehår, rensede øre, blive spået, få stillet horoskop, læs linjer i din hånd. De kan vise dig nøjagtigt derhen hvor du vil. De er meget hjælpsomme, læs det som fattige, derfor er de altid på jagt efter en mindre sum penge for ulejligheden. Det kan godt blive lidt plagsomt.

De jager selv tiggerne væk.

Drengen bad om 50 Rubi, for ham er det meget, nok svarende til 50 kr. For mig er det en 5-er. Kursen på Rubi varierer meget i Indien. Derhjemme, er kursen ens, 10 til en, ca. Det er forbudt at indføre Indiske penge til Indien. Den Indiske regering vil selv tjene på vekselgebyret. Jeg tror det irriterer regeringen og især bankerne at der er kommet vekselautomater. Hæveautomaterne tager de fleste udenlandske kredit card og følger kursen...? Jeg har visa og visa gold. Gade vekselere har fået konkurrence, det undrede mig at de fik lov til at "handle" så frit. Jeg kan tydeligt se at Indien er et land med korrupsion, bestikkelse og mellemhandlere. Det har vi ikke i Danmark. Der har vi pamperi, det er sådan set det samme. Men så kan vi sige vi ikke har korrupsion. For det er kun i de højere lag, der hvor de store aftaler laves, den slags tjenester, finder sted. Ellers er det forbudt. Så er det jo sort arbejde, arbejde der ikke bliver betalt skat af. Det kan kun omgås ved byttehandler og venne tjenester. Så vi er i samme båd som Inderne.

Skopudserdrengen var glad for sin gerning. Han gjorde det godt, andre forsøgte sig med at sælge hvad de havde. Det gør det anstrengende at færdes på gaden i Indien. Jeg har ikke lyst til at være hård og afvisende. Jeg er her for den spirituelle summen, der også er i Indien. Den har vi ikke i Danmark.

Jeg fik vendt rundt på døgnet.

Jeg ved nu at jeg ikke skal flyve med Aeroflot mere og at jeg skal direkte til Lucknow.

Gerne med tog fra Dehli. Det jeg troede ville være en rar oplevelse, fordi jeg havde beregnet god tid. Blev brugt på forsinkelser og unødvendig ventetid.

Hotellet har ikke styr på min rejse, selv om jeg har betalt for et land arrangement. Det vil sige at rejsebureauet skal sørge for at jeg når frem i tide. Jeg bliver vækket kl.05, det bad jeg selv om. Jeg skal være på stationen kl.07. I går tjekkede jeg min aftale i receptionen. Nu ved jeg at de siger ja til alt. Men at de ikke forstår en skid. De udgiver sig for at kunne engelsk. Yes Sir. Men de forstår kun Hindi. Receptionisten spurgte om jeg skulle tjekke ud? Ja! Vi gennemgik det i går. Værelse 306. Jeg bliver hentet her og bragt til toget der kører til Lucknow kl.07. De er meget strikse med at man ikke tager sig af bagage selv. De lever af drikkepengene. Jeg skal have min bagage med! Endelig gik det op for

receptionisten at jeg skulle tjekke ud. Jeg sidder ikke her kl.06 om morgenen for hyggenes skyld. Nu kunne han sige til piccoloen han skulle hente min bagage. Ja på værelse 306! Han havde siddet og sovet udenfor døren for at vække mig kl.05. Det undrer mig at han ikke kunne se sammenhængen,...

Jeg sagde til receptionisten jeg kan bede Grace Tour om hjælp. At han kunne tale med dem om vores aftale. NEJ, nej, nej. Det skulle jeg ikke! Der fik jeg ham. Nu kunne han forstå alt og handle. Jeg tror at ordet SKRANKEPAVE er opfundet af dem der venter. Det er så tydeligt at se hvem der nyder at nogen venter. Jeg kunne se han var et fjols. Så jeg tilbød at ringe til Grace Tour og bede dem hjælpe ham. I Danmark? Ja! Jeg har nummeret i telefonen. NEJ!!!

Hvis der bliver klaget over hotellet, finder de et andet. Og han får skylden. Et øjeblik efter var min chauffør der og bagagen blev bragt ud i vognen.

Det var en god chauffør, han smuttede fint igennem. De kører ikke så stærkt, fordi der er tæt trafik. Ingen overholder færdselsreglerne. Det er ikke noget man snakker om. Det er bare sådan. Det virker, man følger trafikken, uanset hvad farve lyskurven lyser. De bruger hornet. Hvis du spørger et barn hvad der er det vigtigste op en bil? Svare de hornet. De har vejskilte hvor der står Blow Horn! Det stoler de på. Du holder ikke for rødt lys hvis der er plads til at køre over. Når der er plads til det, kører du på midten af vejen. Det gør alle.

Chaufføren fulgte mig på plads i toget. Det skulle han, helt hen til den rigtige siddeplads. Det var en god plads og jeg elsker togrejser. Det er et godt tog, det har hvide nakkestøtter. Her er god betjening. Jeg kan se Indien, som Indien er, ud ad vinduet. Skulle jeg bo i Indien, ville det være på landet. Sikkert højlandet, hvor der er køligt.

Det er fredag morgen i Lucknow, jeg har været her to dage. Manoj beholdt de gaver jeg havde med. Det gør ikke noget han har været gavmild siden. Han har hjulpet med flere ting. Sister havde brug for et lille batteri til et ur. Han har også betalt for konfekt og viste en god forretning at købe det i. Jeg bor noget af tiden i hans brors etagehus, i den lejlighed der ikke er lejet ud endnu. Det bliver den og jeg flytter til Charlton. Hos Manoj er der hushjælp der gør rent og vaske og laver mad til mig. Manoj-s bror Sanjo kommer forbi og lave Chai Te til mig. Vi har det sjovt og går ud og spiser sammen om aftenen. Sidst talte vi om brillestel, så jeg har briller med. Han holdt sig fra de ting jeg plejer at give Sister og hendes familie: Lakridskonfekt og lommelygter til børnene og parfumen til damerne. Det ved han de får hvert år. Alt det andet tager han som en selvfølge, er til ham. Brugte blujens, de gode kvaliteter, Lewis og Wrangler. Der var også nogle gode skjorter. Manoj kunne bruge det hele. Han leverede en æske farveblyanter og et par solbriller med styrke i glassene tilbage. Sådan er Indere. De tager det de kan bruge og giver resten tilbage. Hvis du giver en Inder en "hadegave" får du den igen. Det er det samme med fotografier. De tager kun dem de kan lide, resten hænger du selv på. Det er ikke som der hjemme hvor vi tager imod en masse bras vi ikke bruger. Bare for at være høflige. Her lære du at give gaver med hjertet. Jeg har også taget et kg marcipan med. Det vil jeg lave konfekt af til neste fredag.

Sisters undervisning er at vi skal vide at når vi tænker på Babuji. Trækker vi på ham. Når vi taler om ham og hans lærer, er hans udstråling der. Han taler gennem os. Når vi taler om ham, er der transmission. Det vil sige vi kan kalde ham, når vi vil og han vil være

til stede blandt os. Det lærer os også at koncentrere os, så vi fastholder Emnet. Vi løber ikke ud at en forkert tangent. Når vi underviser kan der være elever, der ikke mærker transmissionen. For det meste elever der ikke er kommet ret langt spirituelt. Elever med for meget ego, de køre et helt forkert spor. De andre elever bliver irriterede på dem, fordi de fjerner fokus fra den udstråling vi andre mærker og vil have. Det er som at have en støjende elev i klassen.

Sister fortæller mig at jeg kan fortælle mine elever at det er i luften. Det er alle vegne omkring os, selv nye kan mærke det. De skal have forklaret hvad der sker, så de får ord på oplevelsen. Det er specielt, især de første gange. Vi kan ikke forklare det.

I Markus evangeliet som den Danske Kirke er glædest for. Forsøger man at beskrive Stråleglansen. Når det kommer ned på skrift og bliver gengivet, er det helt forkert. Stråleglansen blev gengivet som horn og spidser på grund af en dobbelttydig oversættelse. Udstråling er noget man mærker. Ikke noget man ser. Det er ikke alle der kan tåle at være i nærheden af udstrålingen. Står der skrevet.

Man skal gøres klar.

Jeg kan kun fortælle hvad jeg har set, omkring mig gennem tiden. Nogen kokser fuldstændig ud i nærheden af Sister og Babuji. De kan ikke huske eller forstå noget som helst. De er "Bombede" som i en enorm hashrus. Nok fordi de aldrig meditere alene. Hvis ikke vi cleaner os selv kan vi ikke tåle oplevelsen.

Det var der sikkert ingen, eller meget få der gjorde på Jesus tid. Hans decible ville være rene af at være i nærheden af ham. Men folkene omkring ham, ved Bjergprædikenen, er ikke rene. Så de blev overvældede af udstrålingen fra Guds ord. Ordene holder endnu. Fader Vor, er i midten af Bjerg prædikenen.

Der bliver ikke sagt noget i Bjergprædikenen som Babuji ikke har sagt.

Det der er svært at forstå, er at du får hvad du har brug for når du holder dig til Gud. Det har ikke noget med rigdom at gøre. Det er mere end tro. Det er en levemåde der hjælper dig med at få mere forbindelse. Du må ikke en gang tænke dårligt om andre.

Der har altid været en rodebutik af begræd og kvinde undertrykkelse i testamenterne. Det var Herodes selv en mester i. Guds ord er at der ikke bliver gjort forskel på om det er en mand eller en kvinde der udfører hans gerning. At være forenet, er lige for alle. Problemet er at ikke alle vil slippe deres ego, deres "magt" og leve som Gud vil have vi lever.

Dem der er kommet forbi det stede og har lært at give slip, er dem vi bygger fremtiden på. Netop fordi de er forbundet med Gud. Det er svært både at skrive om og tale om. Fordi der står skrævet at vi ikke må "Præle". Vi må ikke vise vores fremgang. Vi bliver rettet i meditationen, så der ingen Blær er, der er kun hjælpsomhed. Det vi gør, virker kun når det kommer fra ham. Vi skal forstå det er ham der handler gennem os. Vi er ingenting. Vi må kun bruge energien til at hjælpe med. Så er den der. Ellers udebliver den. Så enkelt er det. Enten er du eller også er du ikke. Så der skal trænes og trænes og trænes.

Det jeg skriver her, er nok lige så svært at forstå som Bjergprædiken.

Men tiden er inde hvor det er Gud der får os tilbage på sporet. For vi kan åbenlyst ikke selv. Vi ødelægger alt for meget for alt for mange på grund af grådighed og dumhed.

Som ny i faget kan vi godt forstå, men vi kan ikke forstå at nogen kan komme så langt.

Sister starter med at sige: I skal kun tale om spirituel træning. Om Babuji. Han er der når I taler om ham.

Hun gav mig en tale på 8 A5-sider.

Jeg fortalte hende at folk derhjemme taler om Babuji.

Folk der ikke kender ham.

Ja han er i luften, i atmosfæren.

Du kan læse den hjemme på Hotellet.

Hun skriver at folk der ikke kender ham, begynder at tale om ham.

Jeg kommer og fortæller hende at det hun har skrevet, sker.

Det sker nu. Jeg vidste ikke hun havde skrevet det.

Giv din kærlighed til Babuji, så skal du se hvad der sker. Den breder sig som en bølge.

Det er noget nyt Babuji har givet os, skriver hun i talen.

Jesper fortalte mig at nogle helt unge han træner Capoeira med, sad med en bog med et billede af Babuji. De blev forbavsede over at Jesper kendte ham. Det gør alle sagde Jesper.

LOVE – A TRUTH BEYOND DESCRIPTION AND UNDERSTANDING

Speech given by Sister Kasturi on 25.3.2001 at Vijayawada

Dear brothers and sisters,

This evening I wish to share with you my views on such an aspect of sadhana which although in our common usage is the basic tenet and means to attain our spiritual goal of life – viz LOVE (mohabbat). It is as commonly misunderstood as commonly used. Infact it has two meanings, physical and Divine. In physical context it is limited but in the context of Divinity it is unlimited because Divinity itself is Unlimited.

Shri Babuji Maharaj, the Divine Personality has said, "LOVE is such A TRUTH" that its meaning can neither be clearly described in words nor can human mind be made to understand it correctly. Yet it is as you all know, the only means to God Realisation and Realisation of the Ultimate. This saying of Shri Babuji Maharaj is like a Divine invitation to all humanity. This is also a proof of His loving submission towards humanity. Let me clarify His submission for mankind is an indication of His love for mankind and it has no parallel in the case of AVTARS. For Avatars, only this much has been said that they surrender themselves to those who love them and their work. Only their devotees can have their Divine darshan. It is said that when the devotees themselves move two steps forward the Avatars move ten steps towards them. Shri Babuji Maharaj on the other hand makes His submission to abhyasis for the spiritual elevation of man through His Divine transmission and to make them capable of moving even those two steps towards HIM.

Shri Babuji Maharaj has brought the Sahaj Marg system wherein we are awakened to the fact that God is in our heart, that we should aspire to live with Him and that we should drown ourselves in

constant Remembrance of HIM. Not only this, through His Divine will, He transmits Divine power in the abhyasi's inner which awakens his desire to move closer to God and which also bestows power for Realisation. Infact, what is the purpose for which He has descended from the source, the Ultimate. It is His Grace only which provides Divine atmosphere for all mankind. It is an indication of His LOVE for humanity.

The secret and depth of His Divine Love for mankind is such that it could not be revealed to anyone, simply because it is beyond their mental reach and because no one could even get a glimpse of Ultimate Region. I could understand only this till now that through his sadhana the devotee can find himself standing at the doors of God and may have His Darshan. But no method/means could be invented for crossing these doors and facilitating one's own entry into the Godly centre.

Today, I can say, at the beat of the drum, on the basis of my spiritual experiences that, as a result of Samarth Sadguru Shri Lalaji Saheb's prayer to Ultimate, ever since the descent of the Divine Personality of Shri Babuji Maharaj, the Sahaj Marg system bestowed with constant flow of Divine power from Shri Babuji Maharaj is spreading through length and breadth of the Universe. I may mention here that it is only because of Shri Babuji's blessings and showering of grace that today I am able to pickup a pen for writing something about His Divine Love.

Dear brothers and sisters, just see the unnaturality and reversal of the rule that till the descent of Shri Babuji Maharaj we had only read and learned that the devotee by remaining drowned in the devotion of the beloved God and in the condition of forgetfulness, can make himself capable of God Realisation. But now Shri Babuji Maharaj himself prepares the abhyasi for higher spiritual conditions. This is only an expression of His Divine Love for humanity.

Let me quote here one instance of my corespondence with Him during the course of my practice of sadhana. When once, I wrote to HIM that I remembered Him very much His reply was 'Dear daughter when my remembrance comes, it must also be going back' and added "nowadays I also very much remember you". Thus His reply was, in a way, in my own words. But after sometime again I wrote to Him that "the moment I remember you I feel as if I am standing in front of you in Shahjahanpur". His reply of the same date was "Dear daughter nowadays I find myself always in Modinagar". These days I was at Modinagar. Not only this when I wrote to Him my condition that for the past 3 days I was not able to comb my hair because whenever I stood before the mirror I saw His face in it. In His letter of the same date His reply was "I have not shaved for the past 3 days because I see your face in front of me in the mirror".

Dear brothers and sisters just imagine the extent of His Divine Love a truth of His saying that now, unlike in the past, the Divine Love is preparing the abhyasi for higher approaches. My purpose of stating all such facts is to make it clear to you all that our devotion to and remembrance of Shri Babuji Maharaj only makes us Laya in His thoughts and like a Divine Mother He keeps us in His inner. This is Divine Love, Love of highest level. It makes our mergence in the ocean of Divinity and Love through the flow of His Divine transmission, ignoring the level of our devotion and the depth of our Love and our earnestness in the practice of the system.

I have also seen a step beyond this when Babuji MAHARAJ FINDS THAT after attaining God Realisation if the abhyasi is not capable enough to reach Satyapad, the gate of Central Region, the sprightly splendour of Centre of Ultimate, without drowning in His Sankalp. Then I have seen that Shri Babuji Maharaj takes the abhyasi's identity within His Sankalp, gives a dip in the centre of Godly Region and then makes him stay at Satyapad.

No such divine personality had ever descended on earth earlier who could spread such Divine Love for all humanity and who could facilitate their entry into Ultimate source after bestowing experiences of higher divine conditions. Shri Babuji Maharaj therefore said that attaining Layavastha is a must for abhyasi because without Layavastha no one can get the knowledge of the secrets of the depth of Divine Love which is spreading for the benefit of all mankind.

One more divine secret has been unfolded now that in every writing of speech of the Divine personality of Shri Babuji Maharaj there is perfection and complete mastery or command in it. In the case of abhyasis, on the other hand the level of perfection and firmness are equal to the degree of his/her depth of absorbency in sadhana. That is why my inner compelled me to put before you all, the gist of Shri Babuji's sayings and writings and I could do so with His blessings.

I have also understood from Shri Babuji's teachings that I should never try to merely extract their meaning but to just read and follow in practice. While talking about LOVE, one more statement of Shri Babuji Maharaj gets clarified that "worldly life is based on human attachment." It is natural. Love is from God. It is through love that seekers of truth (God) get drowned in His power and move forward. This Divine love is unlimited because the Divine is unlimited. This however is the only truth (Reality) which cannot be explained in words and whose depth is unfathomable. One line of my Geet (song) pours forth: "the depth of the sea can be measured but the depth of His Divine Love can never be measured."

The practice of Sahaj Marg sadhana begins with Divine attachment in the heart and when the abhyasi gets complete absorbency in it only there after his living in Divine Love starts".

My humble prayer this evening to Shri Babuji Maharaj is that He may keep all the abhyasis of this centre, His most favourite one, completely drowned in His Divine Love.

With warm blessings and best wishes to you all.

SAHAJ – MARG PRAYER

Talk by Saint Kasturiji on 26.3.2001 at Vijayawada

Dear brothers and sisters.

This evening I intend to explain to you all the meaning and significance of our prayer which, as you all know, has descended from ABOVE. It contains four lines and each line of it is in tune with and has got complete absorbency in Divine conditions of the Divine power of Shri Babuji Maharaj. It is with His blessings that today I endeavour to speak about its theme and significance so that when we recite it, we may do it with devotion, dedication and correct understanding of its real implications and effect and not indulge in it in a lighter vein.

Every Divine condition in which each line of the prayer was written, is in my sublime vision and therefore, whatever would be spoken or written would naturally diffuse into the sphere and have the charging of His Divine Power and the abhyasis here will also have the appropriate feeling. The first line of the prayer tells us that the Real Goal of human life is the same which Shri Babuji Maharaj has asked us to keep in our remembrance constantly i.e. GOD. The remaining lines describe the helping condition to be bestowed upon the abhyasis prior to God Realisation. All these conditions can be realized step by step by you by remaining your – self drowned in the Divine transmission of Shri Babuji Maharaj. As you all are aware that under our Sahaj Marg system, we start meditation with the feeling of presence of God in our inner and also that the inner is enlightened with Divine Light. The practice of remembering the presence of Divine personality of Shri Babuji Maharaj increases our intensity of craving to realise the goal and this naturally takes the form of a sadhana. Then we get the condition of drowning in the first line of our prayer i.e. 'O God, Thou art the real goal of human life' and in course of that absorbency in meditation, we forget our existence; thereafter our inner sight gets stability in Shri Babuji Maharaj. Thereafter, we get our entry in the real condition of our sadhana.

Subsequently, when our inner sight becomes 'Laya' in the Divine personality of Shri Babuji Maharaj, we get freedom from the bondages as mentioned in the second line of our prayer viz. 'We are yet, but slaves of our wishes putting bar to our advancement'. Now we feel that our sankalp of God Realisation which was lying dormant somewhere in the inner, gets awakened and expanded and this feeling begins to persist and now there is no desire at all either in the inner or the outer. After attaining this, the abhyasi is bestowed with that condition with which the second line of the prayer is charged. Infact, these spiritual conditions are felt by the abhyasis when he is deeply engrossed in the mood of the prayer.

Shri Babuji Maharaj has said 'drown yourself in the Divine Light' and thus while making this effort I realised that this inner condition gradually starts developing in my inner. The effulgence of the Divine Light enlightens the system automatically and a day dawns when we become capable of entering into condition of a true seeker. In other words, the inner becomes impatient and longs for being bestowed with the condition of Realisation.

As I have stated above, that when the inner eye gets stabilised in Shri Babuji Maharaj, then as a result the condition of the third line of the prayer begins to reveal itself in the inner and we get the feeling that He has become my life Viz. 'Thou art the only God and power to bring us upto that stage'. This condition subsequently stabilises in the inner and begins to be in Laya in His Divine Love. Shri Babuji Maharaj the Divine personality then becomes our most beloved than even our soul and our inner naturally becomes submissive to Him. After being bestowed with this Divine condition the inner gets filled up to the brim with the feeling of belonging towards all. This condition provides us the proof of Shri Babuji's saying that 'He has endowed the Sahaj Marg system with the feeling of brotherhood as its soul.' This condition is reflected in our subsequent experiences in the sadhana. Truly speaking it is only after this much of spiritual advancement that the abhyasi can claim to say 'I have started getting constant touch of Divinity.' When the abhyasi's inner sight gets stabilised in the Divine beauty of Shri Babuji Maharaj the reality of the last line of the prayer

is also unfolded before us that 'HE is the only power to bring us to the level of bestowing the condition of Realisation of the Ultimate.' Else it is impossible.

Dear sisters and brothers, when I was bestowed by Shri Babuji Maharaj the condition of Realisation, then this Reality was also revealed to me that the prayer is charged with Divinity. After this, forgetting all words I found that my inner remained drowned in the condition of submission to HIM and thereafter Shri Babuji Maharaj wrote to me that 'now you don't have to pray'. When the first stage of spiritual attainment under our system gets complete, it is expressed by this condition. Then I wrote to Shri Babuji Maharaj 'I feel that now your Kasthuri has been blessed with the Grace, the condition to remain constantly drowned in your grace and at your Holy feet.' I may tell you all here that with constant drowning in His Grace, attainment of highest spiritual condition becomes very easy for all abhyasis. I have thus personally experienced the proof of all His sayings while crossing higher spiritual stages. I have seen that Shri Babuji Maharaj facilitates the journey of the abhyasi for higher conditions under the Sahaj Marg system by removing all obstacles which are in fact thorns, hurdles in the abhyasi's advancement and thus making the journey smooth.

Probably because of this, during my journey I had never felt tired nor faced any hurdle. His invitation to provide selfless service is not only to myself but to all abhyasis and this is another indication of His Love for humanity. I have realised that we should take minimum time to subject ourselves to surrender to the Divine personality of Shri Babuji Maharaj. It will facilitate natural flow of spiritual condition in our inner. It was after this experience that Shri Babuji's saying that to find and bring the abhyasi in front of ME may take time but bestowing the spiritual condition in HIM, is my left hand's job i.e. very easy work. The reality of this saying has been revealed to me now that once you have fortunately got access to the original source then the whole Divine treasure will be yours. Let us pause and ponder over:-

a) whether anyone prior to descent of Shri Babuji Maharaj could get knowledge of the splendour of Central Region?

b) whether any Divine Personality has ever descended with the Sankalp to take humanity to the Ultimate?

c) whether any spiritual giant ever descended on earth who could raise the human beings from the ground to the Ultimate through His Divine transmission power?

Let me tell you that there is no such reference anywhere in the spiritual literature.

Rev. Shri Babuji Maharaj has not only blessed humanity with the Sahaj Marg system for the purpose, but has practically shown to humanity by doing His Divine research on me. His humble daughter and taking me from ground level to the Ultimate bestowing on me all conditions guiding me to experience all of them and blessing me with the residuary powers of the same step by step and of every region. In other words, he has practically demonstrated His command over the power of the Ultimate. Probably this is the reason why, while sitting in meditation we receive the flow of Divine Transmission and while remaining Laya in Him we perform our worldly duties too. As a helping tool He has prescribed the four line prayer which is charged with Divine power and Divine condition. He has asked us to have absorbanancy in it so that our inner may have longing only for that which Shri Babuji Maharaj wants to pour in us or to make us learn.

Dear sisters and brothers just tell me who can value the significance of the prayer of our Sadhana unless He Himself has blessed me with the ability to live in and experience the conditions of all the stages in succession. Shri Babuji Maharaj said that "whatever I have brought for all mankind would not be completed during my physical life", and thus the remaining part of the power will be spread in the environment here for the benefit of posterity. As the abhyasis come to the fold of Sahaj Marg and progress with their drowning in Layavastha, they would be getting their full share of Divinity. This saying of Shri Babuji Maharaj, I find, is now appearing in front of me as Reality. At last, my writings and speeches, for which Shri Babuji has blessed me with this pen, may enlighten the humanity with this unique truth.

May Shri Babuji Maharaj bless you all and my dear Bro. Parthasarathy and respected Bro. Rao with Layavastha in HIM.



Juni 2006 Lucknow.

Sister sagde:

Chari anklagede Babuji for ikke at være Guru. Fordi han havde skrevet i sin Bog at han havde spurgt sin mester Lalaji hvor han kunne finde lyset der omdanner alt til Guds kærlighed. Babuji sagde han havde søgt alle vegne i de højere lag. Forgæves.

Lalaji sagde: Det er inden i dig, derfor finder du det ikke ved at søge ude. Det er dig der skal sprede det, det er i dig.

Realitet er en del af naturen der ikke kan skjules, den breder sig. De sande mestre, ved ikke de er mestre. Babuji søgte en egenskab der kunne ændre verden. Han vidste ikke han selv bar rundt på den. Noget fortalte ham at hans lærer ikke var klar endnu. Det fortæller os at han fra ganske ung var klar over at han var kommet for at give noget til andre. Når vi bliver spurgt, hvad har du fået fra Babuji? Er svaret fra hans gamle abhyasie ALT. Nye vil sige hans lære. Læren om Sahaj Marg. Meditationssystemet. Han har lært os hvad Yogisk transmission er. De gamle vil sige, han stadig arbejder på os, fordi han viser os hvordan naturen arbejder. Den hører aldrig op, den varer for evigt.

Han viser os hvad vi skal gøre. Han har sørget for der altid er lærere der kan viderebringe læren. Læren går ud på at når vi samarbejder med det ultimative, handler vi der efter og kan ikke gøre noget forkert.

Hvis vi taler om spiritualitet, er den til stede.

Ingen tvivl om det, for vi kan mærke det. Naturen snyder ikke.

Realitet.

Hvad kan du fortælle om Chari?

Han har bygget mange centre.

Hvad kan du fortælle om hans spiritualitet?

Ingen kan svare.

Sister fortalte at Abhyasie fra Europa spørger om det samme.

Realiteten breder sig.

Lige nu er jeg til satsong, samtale om spirituel fremgang. Der bliver svaret på spørgsmål.

Sister bad mig spørge. Hvordan kan man skelne en sand mester fra en falsk?

Du kan mærke det, sagde hun. Følelsen lyver ikke.

Du kan kun snyde dig selv, ved at bilde dig noget andet ind.

Det er realitet.

Sister har talt for sin og Babujis RET mange gange.

Vi talte tidligere om Chari-s anklage mod Babuji. Hun vil ikke tale dårligt om ham.

Hun fortæller realiteten. Hun ved ikke om Chari og andre har svært ved at forstå?

Det kunne virke sådan ud fra anklagen om at Babuji ikke skulle være en rigtig Guru.

Der er kommet et tema til syne hver gang jeg har besøgt Sister. Denne gang er det REALITET.

Hvad sagde Han/Hun? Hvad forstod vi af det der blev sagt? Vi sidder tilbage med hver vores opfattelse.

Jeg sagde til Sister at det bedste der var sket på denne rejse, er at svaret kom ved at jeg læste noget hun havde skrevet.

Send kærlighed mod Babujis Kærlighed i dit hjerte. Reaktionen kommer med det samme. Det er volumeknappen i dig. Her kan du sende til andre.

Hun nikkede og svarede. Det er virkelig realitet. Vi kan se it and vi kan feel it.

You can do it because it is reality and reality are a part of nature. Og der er ikke noget der hinder dig I at gøre det, fordi dine hensigter er rene.

Sådan arbejder spiritualiteten sagde Sister.

Vi er mange i huset, vi er i Sisters hjem. Første salen har to store rum og en terrasse. Underetagen har et ankomstrum. De har deres private værelser i underetagen, her er køligst. Der er en stor veranda. Der er en tredjesal, her er værelser til dem der passer huset. Etagerne over, er med til at gøre underetagen kølig. Der er en stor indvendig gård. Jeg kan ikke helt sige hvor mange vi er, vi sidder meget tæt. Der er også folk udenfor huset. Fredags satsong med efterfølgende meditation er meget populært.

Alle kender Sister Kasturi og Babuji.

Der bliver brugt mikrofon, så talen kan høres i de andre rum.

Det her er de Spirituelles "fredags Bar.

Du får mere "sus" på end en spiritus rus kan give dig. Det her er den sande og rene vare. Derfor komme der så mange. Jeg håber det vil ske i Danmark.

REALITETEN er tydelig. Sister holder spirituel skole for alle.

Der bliver normalt talt Hindi.

Jeg vil tro at Indere taler Engelsk på samme gennemsnit niveau som i Danmark. Vi har mange der siger det rigtige med en elendig udtale. Det er ikke alle der har den musikalske tone for gehør. Det er først nu hvor jeg skriver det ind at jeg tænker det kan have noget med min tilstedeværelse at gøre... Nej, der er ikke noget særligt vigtigt ved mig. Måske Sister benytter lejligheden til at der bliver talt mere Engelsk, det er Indernes andet sprog. Det giver mening.

Jeg roste Sister for at det hun har skrevet, fik mig til at forstå. Det er en realitet at hendes arbejde virker. Det kunne Inderne forstå. Endelig en mand der forstår læren og udbreder den efter Babujis metode. Endda en Europæer, en Dansker.

Her er dem fra byen samlede, der elsker Sister og Babuji.

Tonen i mit sprog, fejler ikke noget. Men jeg er langt fra den korrekte grammatik, mange Indere mestre. Jeg har lært Engelsk på arbejde og på gaden. Dem der taler i mikrofon her, er skolede Indere. Inderne vil vide hvem man er og hvad man gør.

Stemmer det med deres opfattelse af hvordan man skal være, er vi venner.

I guiden over Indien skriver de det skyldtes kastesystemet.

Den køber jeg ikke. De er som andre, de vil kende din hensigt.

Sister spørger hvordan jeg er lønnet? Jeg får løn af Københavns kommune.

Jeg ved godt hvorfor hun spørger. Der skal manes rygter i jorden.

Kommunen lønner dig for at meditere med folk? Ja.
Der bliver små grin og udtrykt begejstring.
Har du spurgt om du måtte? Næ, jeg ved ikke hvem jeg skal spørge.
Og du må gerne? Ja. De er glade for det. Det hjælper mange.

Elsebeth og Birthe har fortalt jeg tager penge for at meditere med folk. Og det må jeg ikke.
De får nemlig ingen penge og jeg er ikke Preceptor. Men det er de.

Sister sagde i åben mikrofon:
Du er ikke Preceptor 24 timer i døgnet, det er der ingen af os der er.
Du er Preceptor når du underviser. Du må ikke udelukke dig fra transmissionen.
Nogen gør, de tror de kan tillade sig at gøre som de vil. De tror de er mere end andre.
Det er de ikke, vi er alle ens for Gud. Hvis vi tror andet, snyder vi os selv.

Jeg var ked af at bringe striden op.
Men jeg blev brugt som eksempel på hvordan man handler efter Babujis levemåde.
Jeg giver folk mulighed for at blive undervist i meditation. Det er mit fag. Det er et tilbud jeg
har bragt ind i kommunens undervisning.

Striden her er om bygninger og penge. Og retten til at kalde sig mester og retten til at
smide folk ud. Folk der ikke retter sig efter Chari, bliver smidt ud. Dem der gennemskuer
ham, melder sig ud. Dem der afslører noget han ikke vil have frem, bliver udelukket.
Alt går op i penge og donationer.

Det kan ikke lade sig gøre hos mig.
Det er heller ikke måden de fleste Indere, hverken forstår, eller ønsker Sahaj Marg skal
køre på. De vil have det som Babuji gjorde det.
Sådan blev det på ingen måde gjort med Chari ved roret.

Det hele kom frem i et resume.
Sister sagde: Der trillede en tåre ned ad kinden på Babuji.
Chari havde været sekretær for Babuji så længe at han havde skrabet sig en formue
sammen.
Ingen donationer og ingen bygninger havde Babuji sagt.
Chari havde lavet Babuji om til en pengemaskine.
Der var mange der så skriften på vægen. Der ville blive første, anden og tredje rangs folk i
Sahaj Marg. Røvslikkere og bestikkerne ville få kronede dage.
Du vil blive lovet at du skal sidde ved Guds fødder, bare du giver Chari din arv.
Og det gjorde de. Og de var efter dem der ikke tog lån i deres hus og gav Chari pengene.
Det sker i Europa.
I Indien vil de vide hvad dem der ikke støtter Chari gør? Her er jeg et eksempel.
En realitet, der kører fint.
Jeg er her for Babuji, det er derfor jeg besøgte Sister Kasturi.
Hvad Chari-s støtter ikke ved, er at jo længere de bevæger sig væk fra Babuji. Jo mindre
får de af Babuji.

Chari har skrevet bøger... Hans folk har gemt alt hvad han har skrevet og sagt. Optaget
hvert et ord. Chari har været i selvsving i 20 år, så det er blevet til en del. Hans krav har

været at alle skal købe det han har sagt. Det er folkene omkring ham der har skrevet og samlet hans værk. Det er Chari der får pengene.

Jeg har set folk ruinere sig selv, set familier gå i opløsning, for at tilfredsstille ham.

Det sker i Danmark. I Indien er det meget værre.

Babujis datter og svigersøn er blevet fjernet med magt. De er blevet smidt ud af det hus Babuji gav dem. Babuji tilhængere gav Babuji et hus. Han havde sit eget, så han gav det til sin datter. Hvad enhver far ville gøre. Chari smed dem ud med magt.

Der skal ikke meget til for at vi bliver mindet om realiteterne.

Babujis tåre på kinden kunne se al den ulykke der ville komme.

Han kunne også se at realiteten ville brede sig.

Det er netop det vi taler om.

Realitet er også en naturkraft. Det der er sandt og godt vil brede sig.

Chari har sikkert sagt mange gode ting. Vi må huske hvem der var hans mester.

Det gode han har sagt vil blive husket og brede sig.

Sister kunne se han fjernede sig fra realiteten. Hun fortalte ham han ikke var den Chari Babuji lavede. Han var blevet den hans rygklappere havde skabt.

Han kan godt sende og transmission når han mediterer med andre, men det er ham du får.

Det er ikke Babuji der sender. For Chari ville være mesteren, så det er ham vi får. Han kan transmittere sin egen tilstand over i andre. Som andre transmitterer deres krav til ham.

Det forudså Babuji. Det kunne Sister se.

Når det er lidt på afstand, kan vi andre se det.

Vi skal huske historien. Babuji blev sendt fra det ultimative. Lalaji-s mester Sri Mulvad Sahib, sagde: Han kun, kunne give hvad han havde, hvad han var kommet til. Han vidste der kunne skabes forbindelse til det ultimative. Lalaji fik forbindelse. Babuji blev født, med forbindelsen i sig. Nu er den her når vi bruger Babuji. Det er en realitet.

Undskyld Chari, Din tid har været her. Måske skulle du bruges som lære sætning.

Bygningerne du har skrabet sammen smuldre væk.

Babujis lærer breder sig i bedste velgående.

Det er tydeligt for Sister at jeg er en af dem der videregiver.

Sister beder mig være budbringer. 2 rejsegrubber melder sig fra Danmark.

Bed dem komme samlet, sig det til den dame der har skrevet.

Jette havde skrevet et meget groft brev med anklager mod Birthe.

Løs problemerne hjemme, sagde Sister. I må ikke tale ondt om nogen som helst.

Det er svært med al den rører der i forvejen er om Chari. Det bliver ikke nemmere når det bliver tolket af Birthe og Elsebeth. De vil have ret i alt.

Birthe og Elsebeth er den bedste spirituelle tålmodigheds træning, der findes.

Kan du holde dem ud, er du kommet langt. Du er hele tiden under anklage, de skifter

holdning. Så man kan ikke en gang tale dem efter munden. De bliver møgsure hvis de får

modstand. De kan ikke se når de lader deres grådighed gå ud over rejsegruppen. De laver splid, samtidigt med der bliver holdt en hånd over dem. Ingen kan sætte dem på lads.

De lytter ikke til andre. Sister siger til dem hver gang de har fået en individuel sitting, hos hinde. Stadig for meget ego. De fortæller det... det er som det preller af på dem. De ved ikke de skal rette sig efter hvad Sisters siger. De bruser frem igen med det samme. De forstår ikke de er for meget. Birthe er undskyldt, fordi hun er dement. Nu så meget at det ikke kan skjules. Jeg ved ikke hvad jeg kan sige om Elsebeth, andet end jeg helst undgår hende. Jeg er ikke bange for hende, men jeg har ikke tid til at tage mig af hende. Hun vil have jeg skal gøre det samme for hende som jeg gør for Birthe. Det vil sige være hendes handymand og skaffe det hun har brug for. Køre for hende og gå by ernær for hende.

Babuji sagde: Er der et problem, så fix it. Kan det ikke løses må du leve med det.

Jette skrev til Sister at der nu var to grupper der separat ville besøge hende. Jeg fandt ud af, at det var fordi Birthe vil have at når vi mediterer sammen, skal det være hos hende. Jeg vidste ikke det var et problem for nogen. Kurt og Jette er meget sparsommelige, de er nærige, og de er også store egoister. De kunne jo bare blive hjemme og sidde med i deres egen stue. Endda med dem de danner mening og fællesskab med. Men sådan tænker egoister ikke... De vil have og de vil ikke gå glip af noget, de tænker ikke på andre, kun på dem selv.

De ser ikke Birthe som syg og gammel. De ser en lang besværlig bustur, der for dem er dyr. Så Kurt og Jette vil ikke tage til Greve hver gang der er gruppesitting. Det lader til der er flere som dem, siden det er lykkedes at splitte gruppen. De kunne have skabt en ny forståelse, et bedre sammenhold. Ja der er langt fra København til Greve, så derfor er vi sammen på distancen. Det kunne have givet den mulighed de så gerne ville have. At de selv sad med nogen.

Sister deler Birthes forståelse om at man har det bedst derhjemme når man er syg og gammel. Hun har fået nye hofter og hun er dement. Hun kører ikke bil mere, det gør Elsebeth heller ikke, det har hun aldrig gjort. De andre har nemmere ved at komme til hende.

Sister er selv syg, hun har afstået fra at rejse til Goa med familien. Som jeg ser det, er det en besværlig anstrengende togrejse, der tager meget lang tid. Jeg er den heldige, jeg har hende alene.

Sister og jeg taler godt sammen. Hun arbejder på mig så jeg bliver bedre til at give mine elever det der hjælper dem. Hun har lært mig teknikker ingen i Danmark kender. Jeg kan hæve og dæmpe transmissionen. Og bruge den som lindring.

Sister er tilsyneladende rask og frisk. Hun hopper let op på en Rickshaw og køre med til lægen. Jeg har diare. Det får jeg i varmen. Hun siger at det håndkøbspulver jeg tager, ikke er godt nok. Hun tager mig med til familielægen. Han kan give mig det rigtige. Det er som om hun nyder der er ro i huset. Hun elsker at hjælpe, jo sagde hun, jeg tager med til lægen. Jeg kender ham bedst. Og kan fortælle hvad du fejler. Det var dagen efter familien var rejst.

Jeg har hjulpet så godt jeg kunne med afrejsen. De elsker billeder, jeg lod børnene tage en film med mit camera, nu hvor de var samlede. Før afrejsen. Det er ene billeder af personer, fætre og kusiner og forældre. Jeg fik filmen fremkaldt, så de kunne få billederne med. Jeg køber to engang-s Kodak kameraer, til pigen Saxi og drengen Radu. Det skaber stor glæde.

De 3 Familier er samlede, de er 25 med toget til Goa. Goa er som et Tivoli, børnene har glædet sig. De har ringet hjem og sagt de kom godt frem.

Alt er godt.

Maven har det godt igen, det er befriende. Tag medicinen, hvil og gå. Hvil og gå. Sagde lægen. Jeg gik over i botaniskhave. Her træner jeg Tai Chi en gang om dagen. Der er et træningsområde. De andre træner yoga.

Jeg har skrevet at trafikken finder sin egen orden i kaos. Det samme gør elektricitet og telefoni. Man kan aldrig være helt sikker på om det virker, der er altid gravet op et sted. Kablerne er gravet ned i vejen, her som hjemme. Ja der er også et virvar i luften, knap så tjekket som hjemme.

Jeg taler med den lokale købmand ved Sisters bolig, her gør jeg stop og drikker en Pepsi. Da jeg var her første gang, med rejseholdet, som Birthe og Elsebeth styrede, med hård hånd, som var vi en 7, klasse. Slæbte vi rundt på en vandflaske, helst en L. Indere må tænke at vi har "knald i låget"... Man kan købe vand på hvert et gadehjørne, til en 10-ende del af hvad det koster hjemme. Jeg skammer mig over jeg lod deres snæversyn og nærighed smitte af på mig. Som jeg husker det brød jeg meget hurtigt med deres rejseleder evner...

Jeg har lært købmanden at kende ved at komme og købe en kold Pepsi, når jeg går forbi. Han ved hvad jeg laver og er stolt af at snakke med dem der kommer hos Sister. Babujis lære går ud på at vi skal blive vellidt af de handlende. Det gør en flok "tosser" ikke, de render rundt med hver deres vanddunk, som om de skal overleve i en fremmed storby, hvor vandet er giftigt. De sender så mange forkerte signaler at jeg skammer mig over dem. Nu graver de vejen op igen! Ja de bliver ved, det ene hul efter det andet. Købmanden er samlingssted for mænd der køber ind hos købmanden, forstået på den måde at mænd giver bestilling. Herren i huset kan godt lide at mødes med andre herre i huset, hos købmanden. De tager ikke selv varerne med hjem. Buddet bringer varerne hjem. Mændene snakker, om hullerne i vejen. Kunne de ikke lave en tunnel til alle rør og ledninger...? Så kunne de gå og rode i den uden at genere os. Ja!

En spurgte hvor jeg kom fra? Lad os gætte, sagde en anden! Australien? Nej Danmark, sagde den anden. Ja, jeg er fra Danmark. Danmark nikkede han, landet der er kendt for deres mejeriprodukter. Han fortalte de andre at det lille land, med færre indbyggere end Lucknow, er kendt ude i verden for god kvalitet og at de er nemme at handle med.

Han er gæst Hos Sister Kasturi, sagde købmanden. Aae, a' vice mand. Der var vi enige. Indien kan noget ingen andre lande kan. Indien har visdommen.

Jeg havde frygtet han ville nævne Muhammed tegningerne. Marianne bad mig være forsigtig. Hjemme har Kurt Vestergårds Muhammed tegning sat hadet til Muslimer i gang. Den gamle Inder, der kendte til Danmark, var tydeligt kendt med handlen i Europa. Han gik i Bermudashorts, det tøj folk går i fortæller en del om dem. Han er rig og bor i den rige del af byen. Han går ikke op i Muslimernes rase krig i Europa.

Overskrifterne i Indien er ikke som hjemme i Danmark. Muslimer i Indien er ikke i oprør over satiretegningerne. Jeg står med tanker om, at hvis ikke vi taler med "lokalbefolkningen" ved vi ingenting. Og de ved ikke noget om os. Det går op for mig at jeg lever som Babuji vil have vi skal gøre det. Han bad os om at gøre et godt indtryk. Alle vil elske Sahaj Marg, fordi de er ordentlige mennesker, der gavner lokalsamfundet.

Hvorfor kan Chari og hans rygklappere ikke se de har ødelagt den vigtigste af Babujis regler. Der findes ingen mure, vi gemmer os ikke bag Asrammens hegn. Vi lukker os ikke inde og er os selv nok. Vi er vejvisere. Vi går ind i samfundet og folk spørger hvorfor vi er

så rare at være sammen med? Babuji, siger vi og fortæller om ham og dem der lytter får det endnu bedre. Det kan ikke stoppes. Det kan tage lidt tid, før dem der endnu ikke kan se hvor enkelt det er, begynder at praktisere den rigtige lære.

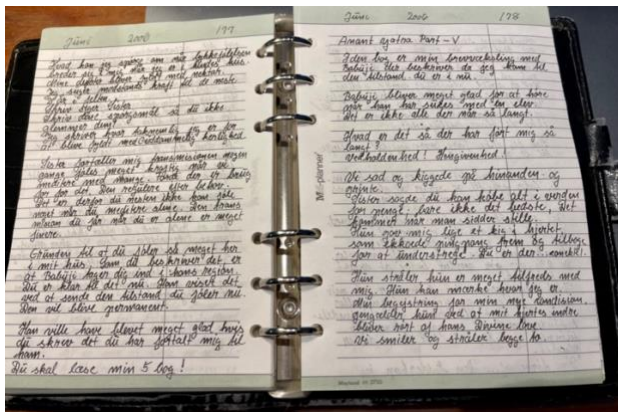
Jeg bor på Hotel Charlton, det gamle Harem. Her er tiden er gået i stå. Dem der passer det har været her i generationer. Fra før der blev indlagt elektricitet. Jeg siger til min ven Manoj at jeg gerne vil have et varmt bad. Badeværelset er stort, her er alt, det er bare gammelt. Agate Christi romanagtigt. Det virker siger Manoj! Ok vi tænder og ser hvad der sker. Vand og EL er farligt. Jo, med lidt hjælp får vi det til at virke. Da Manoj og jeg går i gang, bliver de andre nysgerrige. Der er mange, jeg giver sodavand. Indere er ikke uden evner, der skal bare den rigtige motivation til. Nu er det så afløbet der driller. Som jeg sagde, der er folk nok og de kan når de bliver bedt om det. Manoj siger: De gider normalt ikke lave noget. De sidder og ser TV. Af en eller anden grund vil de gerne når det er hos dig. Manoj har lånt mig en EL kedel. Jeg byder gerne på Te eller pulver Kaffe. Gæsterne plejer ikke at tale med personalet. Jeg taler med dem alle sammen.

Sister vil vide hvordan jeg opfatter opholdet.

Her er meget mere Transmission end hjemme. Nogle gange kan jeg knap føle den hjemme. Grunden til du føler mere i mit hus, er at Babuji tager dig med ind i hans rum. Hans region, du er klar til det nu. Han viser det ved at sende den tilstand du føler nu. Den vil blive permanent. Han ville være blevet meget glad, hvis du havde skrevet det du har fortalt mig, til ham. Du skal læse min 5. Bog: Anant Yatra Part – IV. I Den bog er min brevveksling med Babuji, da jeg var, hvor du er nu. Babuji bliver meget glad for at høre når han har suses med en elev. Det er ikke alle der når så langt.

Hvad er det så der har ført mig så langt? Vedholdenhed! Hengivenhed!

Vi sad og så på hinanden og grinte. Sister sagde: Du kan købe alt i verden for penge. Bare ikke det bedste. Det kommer når man sidder stille. Hun gav mig et kick i hjertet for at fortælle jeg er konnektet. Hun stråler, hun er meget tilfreds med mig. Hun kan mærke hvor jeg er. Min begejstring for min nye kondition, gengælder hun ved at mit indere bliver rørt af hans Divine love. Vi smiler og stråler begge to.



Når jeg får så meget når jeg er her alene, med Sister Kasturi, mærker dem omkring mig det også. Ja, men da vi ikke kan forklare det, sker det ved en reaktion der får dem til at tjene den udstråling der skinner gennem mig. Det er ikke mig, folk vil gøre noget for det er ham i mig' der stråler ud af mig. De bliver gengældt af. De kan mærke gengældelsen, når de har gjort noget godt. Det sker uden vi tænker over det. De har det rart med det de gør for ham.

Det lykkedes, for de fleste.

Hotel Manageren syntes han har krav på lidt mere end de andre, han kommer dagligt. Mangler du noget? Nej, jeg har det fint. Hvis jeg sidder og skriver tørre han bordet af under bogen... Demonstrativt god... Hvad er det hans folk ser i mig? Han, er grundig, der er ikke den ting, han ikke har haft i hånden. Han stirrer på Sisters bøger. Lærer du Hindi? Nej de er på Engelsk. Ryger du pibe? Ja, han kan se den ligger på bordet. Mine tilg ligger fremme. Bøgerne, tøjet er i skabet, et gammelt skab med papir på hylderne. Han ved alt hvad jeg har, ned til en lille praktisk Schweizerkniv med lys og saks. Den ser han længselsfuld efter. Han har ikke været i lommerne. Men han har fundet ud af jeg bruger Visa. Han er billedet på den der sidder blandt dem der mediterer og aldrig vil få noget ud af det. Han kommer fordi andre siger, de bliver givet i så store mængder. Givet hvad? Der er jo ingenting. Hans begær gør at der ikke kan trænge noget igennem. Folk bliver belønnede for det de gør, ikke for det de forventer.

Dem der flytter ind i mit værelse når jeg er rejst, får det godt. EL og vand virker og rummet er loadet med Guddommelig kærlighed. Manoj siger, dem der passer hotellet, bor på værelserne. Ikke den familie der ejer det. De kommer aldrig. Dem der er her, er langt nede af rangstigen. Manoj har ikke problemer med at sige jeg skal bo hvor der er køligt og roligt. Det er ikke et værelse, det er 2 store værelser foruden et omklædningsværelse og et stort badeværelse. Ja og i gangen, starter det med et forværelse og før er der søjlegangen. For det meste er der mange værelser ledige. Faktisk dem alle sammen. Det er mest dem der "arbejder" på Hotellet der bor på værelserne og flytter sammen eller ud i det fri, hvis der er nogen der vil betale for at bo her. Jeg får vasket tøj og gjort rent, mest når jeg er der, så jeg ser det. Manoj har sagt til dem at de ikke må plage om drikkepenge. De får den sidste dag. Jeg efterlader også en del tøj.

Birthe og Elsebeth fandt Hotellet i en gamle rejse guide. Det var det billigste. 250 Rupi om dagen. Hotellet er et Bryllupshotel. Der bliver holdt Bryllupsfester. Det er sjældent bryllupsgæsterne bor på hotellet. I Indien er de ikke afhængige af et køkken som os. De har ikke sundhedskontrol. Madlavningen foregår på jorden på Wok på store gasapparater. Meget af maden bliver serveret på Palmeblade, Det ser meget delikat ud. De bruger måske et værelse til at opbevare noget i. Bryllupperne er i den store have, Selve Hotellet, Haremnet, er stort, der er en kæmpe sal der kan tages i brug, hvis vejret er dårligt. Det gør at de er nødt til at holde Sale og gange nogenlunde rene. Det gamle harem er i en stor indhegnet have. Den romantiske bygning funkler af lys i natten. Det bliver mørkt kl.18. Jeg har tit set dem der sætter lysene op, kravle rundt på bygningen, uden nogen form for sikkerhed. Bygninger er stor og gammel og der skal nok være 20 lejligheder som den jeg beskrev. De er møblerede med "antikviteter" Manoj siger gamle møbler, han undlader at sige skrammel.

Charlton har fået konkurrence af nyere hoteller, med nyt udstyr, der virker. Det er kun mig der vil bo her, fordi Manoj har forretning her og vi kan være sammen. Jeg har værelse længst fra støj fra festen. Det er ikke hver lørdag der er fest. Så ser jeg det som et stort gammelt "Slot" her er roligt når det ikke er lejet ud til bryllupsfester. Så falder alle hen i dvale. Her er vagtfolk med uniform og gevær. Sådan er det i Indien, ejendomme er beskyttede af vagter. Ellers flytter der ubudne ind, med det samme. Jeg spurgte en af vagterne om den gamle riffel kan skyde? Ae, det vidste han ikke, det er et skræmmevåben. Der er også vagter i Manoj-s brors ejendom, de sover på et stykke pap i garagen og vasker biler eller hjælper med små reparationer. Jeg ser vagter på cykel til og fra arbejdet, med den samme LE- Enfield riflen bundet til cykelstangen. Det gik ikke i Danmark, her er det med til at det ikke ser så farligt ud.



Riflen er den Britiske hærs standart riffel i over 60 år. fra 1895 til 1960 og findes stadig i de væbnede styrker. Der er produkterne over 17 millioner.



Royal Enfield er en motorcykel, Inderne er stolte af. Den "tøffer" roligt gennem bybilledet. Royal Enfield er verdens ældste motorcykelfabrik, fra 1901. Den flyttede delvis til Indien i 1950.

Jeg fortalte Sister om min samtale med Babuji da jeg mødte ham første gang. Da han fandt mig. Jeg gik i forbøn for mennesker. De ved ikke hvad de gør. Jeg er ikke sur på "nytteløse". De kan ikke gøre for det. Som barn, grinte jeg med mine søskende, af hvordan nogen blev omtalt. Hvordan er han? Han ligner en der ikke kan gøre for det. Nå-e sån-en. Så må i hjælpe ham, sagde min mor.

De yderste konsekvenser kan kun vismænd se. Almindelige mennesker er underlagt noget de ikke kan se og handler derefter. Self destruktion. Her taler jeg ikke kun om at de lader sig destruere af deres eget ego og andres. De kan ikke mande sig selv op til at gøre det de skal. De falder tilbage.

Babuji vidste hvad jeg talte om. Stedet inde i dem selv, er for svære at nå.

Det sværeste er ikke at vække stedet til live. Babuji kan vise den helt klare forbindelse. Han viser hvad andre skal gøre, for at holde forbindelsen.

Han har også forbindelse med den der læser, her og nu. Det sværeste er at få folk til at praktisere, siger han. At gøre det, ikke bare læse om det, ikke bare fortælle de gør det. **MEN GØRE DET! Meditere!**

Ydre og indre skal være ET før vi kan være fuldt og helt os selv. "Alle" ved at verden er i os og vi er i verden. Vores opgave er at finde ud af hvem der er bag senen.

Ordene er fra en tale Babuji holdt den 30. april 1980.

Sister bruger den i forordet i sin seneste bog: *Simplicity of Dawn*. Nej det er ikke forord. Det er en besked før forordet, siger hun.

Når folk alligevel ikke føler de kan, selv om de vil. Er det ikke fordi de er dumme eller dovne. I starten oplever vi glimtvis forbindelsen, men vi ved udmærket den ikke er os. Der skal ske et under før vi vil søge fuldt og helt. Derfor er vi alle tålmodige og medfølende og ydmyge overfor den lærer vi praktiserer. Folk kommer jo, fordi de får noget. Jeg kommer selv langvejs fra for at lære at søge. Det fortæller mig og andre at vi er på vej. Ellers ville jeg fejlagtigt tro at jeg er kommet så langt, at jeg har fundet det jeg søger. At jeg har færdiggjort arbejdet. Det har jeg jo ikke, her er stadig krig og forfølgelse og en enorm forurening og et enormt spild og en enorm grådighed. Jeg ser bare tydeligere hvad jeg skal gøre, for at forbedre verden. Opgaven er at få de andre med.

Forstå at folk er folk over alt i verden. Der er ikke forskel på hvordan folk fungerer. Der er forskel på hvordan de bliver behandlet og hvordan de behandler andre. Det er altid

magten der skaber krige og undertrykkelse. Nogen har aldrig lavet andet end at leve fra hånden til munden. De bliver ikke given nogen muligheder. Indien har et kastesystem der er afskaffet og bliver brugt alligevel. Det er måden det bliver brugt på, der er afgørende. Jeg har set hvordan sønner og døtre er stillet til rådighed for at lære noget. Fordi det var den bedste uddannelse de kunne få. Det var endda en stor ære at få lov til at tjene en familie der var god og vis og klog.

Det modsatte er altid praktiseret af dem der undertrykker.

Den Israelske regering har undertrykt det Palæstinensiske folk lige så længe jeg har levet. Rusland og Kina slår deres egne ihjel uden at blinke. I Indien er der alt for mange mennesker, fattigdommen er enorm. Alligevel fungerer det. Kaos i kaos uden nogen rigtigt overholder nogen regler. Her finder vi os i at "tyven" og Tiggeren er med til bøn. Selv om de bliver afslørede, kommer de igen neste dag. De har ingen skyldfølelse. Vi må selv lære at beskytte os. De har ingen bondeanger, ingen dårlig samvittighed. De kunne da godt lade være med at stjæle hvis de skulle.

Babuji siger: I får det i skal bruge hvis i meditere på lys i hjertet. Han siger også at hvis ikke problemet kan løses, må vi leve med det. Det betyder ikke vi giver tyven ret.

Det betyder vi tager vores forholdsregler.

Babuji ønsker at udbrede læren til alle, læren om Sahaj Marg. Meditationssystemet der viser vejen. Ruten for vores udvikling.

Vi skal lære ham bag senen at kende. Vi skal lære Gud at kende, for at vi kan lære os selv at kende og for at vi kan lære verden omkring os at kende. Uden tro og mål, er vi ingenting.

Sister rådede mig til at hvile for at slippe af med sygdommen.

Hun vil have lægen til at eksaminere mig igen, så han kan se det han gav mig virker.

Du kan selv køre derud, nu ved du hvor det er.

Jeg fortalte Sister at jeg talte i telefon med Kurt og Jette og gav dem hendes besked.

Selvfølgelig kommer de sammen med den anden gruppe. De havde slet ikke tænkt på at det var bedst for alle. Kurt holdt mig i røret selv om han sagde det er dyrt at ringe fra Indien til en fastnettelefon. Jeg ved ikke hvad det koster Kurt... Han vil have jeg kommer og besøger dem når jeg kommer hjem.

Jeg gik over i der nye store indkøbscenter der er bygget lige op ad Hotel Charlton, for at hente foto. Centeret har været under vejs i flere år. Et år kunne jeg følge støbearbejdet fra mit værelse på Carlton. Jeg kan godt lide at se når nyt bliver til. Jer tror det har noget med min helt tidlige barndom at gøre. Min far var med til at bygge Fortunbyen i Kgs, Lyngby, han var sjakbajs. Vi boede i de første huse der blev bygget på Sorgenfrigårds vej. Min mor var i bagerforretning, så min far og hans sjak passede mig et par timer nogle dage.

Jeg var med til rejsegilde. Senere har jeg tit skridtet byggerier af sammen med min far.

Han viste mig hvordan stilladser skulle stå, for at være sikre.

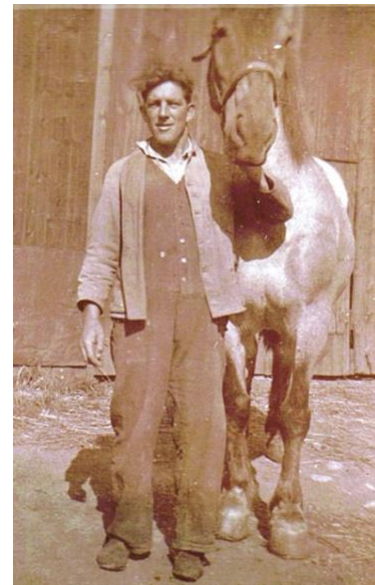
Han kunne fortælle hvad tykkelsen på bjælkerne skulle være for at de kunne bære det der blev slæbt op. Vi fulgte byggeriet af Magaseng på Lyngby Hovedgade. Vi boede overfor i nr.72 dengang. Det første store indkøbscenter i Lyngby. Ved åbningen var der lige som her stor nysgerrighed. Det var den første rulletrappe i Lyngby. Jeg kendte den ved Vesterport station ellers kendte jeg ingen, dengang.



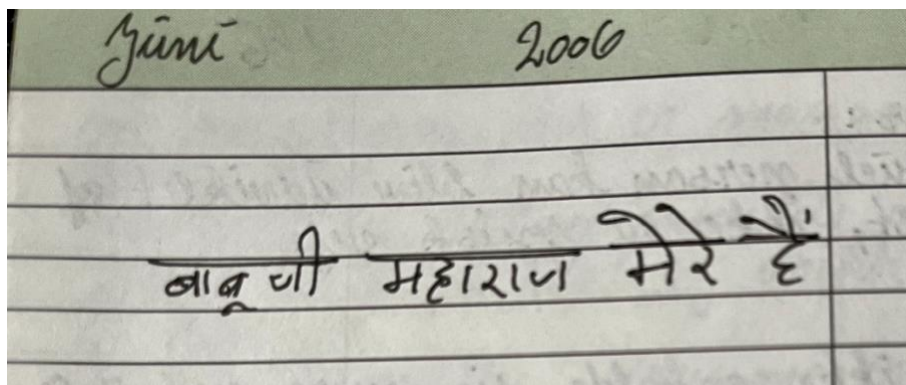
Der var hvin og hyl ved rulletrappen når den skulle prøves førstegang. Det er det samme over alt. Lige som nysgerrigheden er større end indkøbene. Dem der sælger billigt, har størst omsætning, når der er mange mennesker. De dyre forretninger er her som blikfang og for at vise at nu er Lucknow på højde med Vesten i luksus vare. Hjemme bliver det finere og finere jo højere man kommer op. Her er det lige omvendt. Det der minder om Bazar og gade køkken er på øverste etage. Her er heller ikke tag over.



Min far var ikke den der lavede fint håndværk. Han var grovsmed, vogn og beslag smed af uddannelse. Men verden var en anden den gang. Han lavede alt arbejde, han kunne både mure og tømre. Han har åbenbart kørt bil altid. Piloten der kørte med farligt gods og mennesker der skulle gemmes for Tyskerne under krigen. Han kørte også med heste forspand. Han var en god organisator. Folk lyttede til ham. Derfor blev han hyret som sjakbajs.



Sister siger at en spirituel person udvikles af spiritualitet, ikke af fysisk vej. Man kan godt blive syg selv om man er spirituel. Man skal ikke opholde sig mere end 7 – 8 dage i et fremmet miljø, før kroppen reagerer. Med alderen bliver maven mere følsom overfor den bakterieflora der er omkring os. Det må jeg huske når jeg rejser igen. 10 dage er nok.



Sister skrev i min dagbog: Babuji Maharaj is mine. På Hindi. Der menes at Babuji Maharaj er i dig og du er i ham. I er forenede, siger Sister. Sister siger også til mig at jeg kan fortælle det videre. Sådan virker den spirituelle mesterlære. Den bliver overført til dem der er klar til at modtage den. Det gælder alle. Jeg har ikke noget imod at skrive det. Jeg er ikke klar til at sige det. Fordi jeg ikke tror der er ret mange der er klar til at modtage det som det er ment, hvis jeg selv siger det. Dem der ved hvad jeg gør, kan fortælle hvad jeg gør til de andre. For jeg kan ikke lade være med at leve efter Sahaj Marg Systemet.

Der er Sahaj Marg System og der er Sahaj Marg organisation. Sahaj Marg System er til alle mennesker, i alle tider. Babujis lærer er til Folket. Jeg kan give alt hvad han har lært mig videre. Der kommer hele tiden mere. Her skriver jeg hvor jeg er kommet til nu.

Rite et down and tell it, siger Sister. Skriv det du ser og hører.

Min opfattelse af Sahaj Marg, den lære Babuji plantede under huden på mig er: Det ydre og det indre er forbundet med en forbindelse i verdensrummet vi skal tilbage til når vi dør. Der hvor vi kom fra, der hvor skabelsen finder sted. Det indre punkt i hjertet der forbinder os med måden vi skal leve på. Jo bedre vi er til at holde forbindelsen, jo tættere kommer vi på.

Organisationen siger: Når man har fået 3 individuelle sittings kan man træde ind i organisationen. Det betyder ikke man har forstået systemet. Jeg kan fortælle det er til stor hjælp at få fortalt hvordan systemet virker. Hvis du fra starten ved du går den lige vej og får at vide hvilke signaler du møder på vejen. Går det hurtigere. Sister fortæller hvad vi skal give slip på og hvad vi skal arbejde med for at komme videre. Derved uddanner hun gode lærere der kan videreføre læren.

Det er første gang der bliver meldt så klart ud om meditationssystemet.

Og organisationen.

Realiteten ordner problemerne.

Det er naturligt at folk vil samles om noget der er så godt. Det er også naturligt at folk vil prøve det før de tager det til sig. Det er også naturligt at det der skal læres, kommer i første række. Vi kan ikke vide hvem der bliver god først. Derfor hjælper vi hinanden.

Problemet er at efterfølgeren gør krav på at være mesteren og forsøger at skubbe den virkelige mester ud i glemsel. Det kan bare ikke lade sig gøre. Den manøvre vil aldrig

lykkedes. Tvært imod har realiteten bredt sig og fortalt mere om grundlæggeren af systemet. Babuji er nået ud til flere, ved forsøg på at holde ham nede.

Den naturlige måde realiteten arbejder på er at den følger den gode hensigt. Det der er til gavn for flest, kommer ud. Hvis vi beskæftiger os med Babuji, får vi mere af det han er god til.

Vi skal tænke os om, siger Sister.

Hensigten der "ikke" kommer fra et godt hjerte, kan sende os flere liv tilbage, i den spirituelle udvikling.

Manoj fortæller en historie om en Konge og en vismand.

Kongen rider gennem skoven og møder vismanden. Det er min skov, siger Kongen.

Vismanden lægger sig på knæ og siger: Jeg er bæret over at møde en der ejer selve naturen. Så må du være ven med Gud? Jeg skal give dig sagde Kongen og fik en tjener til at kaste hestelort efter vismanden.

Alt hvad en vismand får, vokser, så pas på hvad du giver ham.

Kongen fik problemer med et bjerg af hestelort, der blev ved med at vokse.

Sandheden om Babuji breder sig også når nogen prøver at kvæle den. Naturen giver mange gange igen når du taler og tænker på dens inderste. Babuji sender ikke skidt tilbage. Han sender sandhed. Det ved vi når vi har kendt ham et stykke tid. Han ændrer os fra skidt til sandhed, når vi prøver at blive som ham.

Sister siger i en af hendes sange, bliver vi mindet om hvor mange gange vi er døde i vores søgen efter frigørelse. Det er en milepæl vi gennemlever på vejen i vores udvikling.

Jeg kan huske det som en film. Jeg blev slået ihjel på så mange forskellige måder at jeg længtes efter det mellemrum, hvor jeg var hos Gud. Jeg bad om ikke at blive sendt tilbage til livet.

I meditationen og i selve ceremonien der afholdes om fredagen hos Sister Kasturi. Kommer billeder og glimt at den tid jeg har mediteret.

Folk rører på sig i slutningen af sangen. Vi sidder 27 tæt i et rum, hvor der er 40 grader. Der var 82 vers. Nu er vi fri...? Nej der er en sang til. Og så bydes der på konfekt og så er der afskeds ceremoni. Sister sidder på verandaen, en stor vifte er placeret lidt derfra. Damerne rører ved det nederste af hendes sari. Vi andre taler og giver hånd. Kun mændene giver hånd. Mest er det Namaste hilsen der bruges. Jeg taler med flere professorer, jeg tror titlerne er lidt højere end hjemme.

Når det passer, går vi forbi Sister og hilser og tager afsked. Her er det en naturlig del af ceremonien, mange af dem der er her kender jeg fra tidligere. Det er helt almindeligt at vi taler sammen.

Jeg takker af.

Det har været en lang dag.

Der kom uventet meget ventetid på Posthuset.

Faktisk gik hele dagen på Posthuset.

Jeg har fået dragter fra damerne i syd Indien. De var opbevaret i Sisters garage. De skal sendes til Danmark. Jeg har købt en blikkuffert. Problemet er at når en Inder ser en kuffert med lås, vil han vide hvad der er i den. Kufferten bliver åbnet og gennemgået mange gange. Der arbejder mange på Posthuset... der hvor jeg bliver betjent er der 14, 2 af dem arbejder, de andre bestemmer. Kuffertens indhold skal forklares. Hvad er det? Det er gymnastikdragter til damer i Danmark. Hvorfor er de syet af melsække? Har de ikke råd til stof? Jo. Det bliver gentaget at der er en kvindegruppe i Danmark og i Indien der har lavet en venskabsforening. Er de Danske damer fattige? Nej det er de Indiske. Hvorfor giver de dem så ikke nogen penge? Fordi de Indiske kvinder ikke har nogen konto de kan overføre pengene til.

Nu bliver det svært.

Indiske kvinder kan ikke oprette en Bank konto.

Kan de Danske kvinder ikke bare give dem nogle penge?

Nej for dem tager mændene.

Det er da klart for en hver Indisk mand, at kvinder ikke bruger penge. Det er kun mænd der har penge.

Det er det kvindegruppen prøver at lave om på.

Hvorfor det?

Du er da ikke kvinde.

Nej jeg er Postbud.

Nej det er vi.

Jeg er Delivery mand.

Giver de dig pengene?

Nej jeg får ingen penge.

Hvorfor gør du det så?

For at hjælpe.



Blikkufferten



Valborg og Inge



Lene er lille



Mia er høj

De syntes det er meget smart jeg har skrevet adressen på kufferten med en Tus pen.

Men den skal forsegles, der skal syes stof rundt om den og der skal Posthusets Lak segl på, flere. Det tør ingen bryde.

Manoj fortæller mig at Indere er så "nysgerrige" at den syning og de låse vil blive brudt op mange gange på deres vej til Danmark. Kufferten er faldet så uheldigt at hængslerne er gået op. Det må være en stor skuffelse, at der ikke var noget af værdi i kufferten. Manoj siger: de kan sagtens sy den så det ligner. Og du kan være sikker på at lakseglet er uskadt.

Og du kan være sikker på at der er nogle mænd i Sahaj Marg organisationen der får ondt i ... når de opdager du går by ernær for kvindegruppen.

Det vil blive set på som undergravende. Det er kun Chari der må tjene på Sahaj Marg. Lige meget hvad du siger vil du blive bebrejdet. Du skal spørger Chari om lov. De vil aldrig tro på du ikke for noget ud af det. Chari bestemmer også hvem der skal tales om. Allerede her er du bandlyst.

Nu var der ro i sindene. Kufferten lignede det andet post, den var allerede beskidt og laset i betrækket. Vi fik lov til at skrive adressen med en Tus pæn på lærredsbetrækket. Den ide kunne de godt lide.

Jeg nåede lørdagens grubbe sitting hos Sister i rette tid. Jeg var lidt svedt, men det er vi alle sammen.

Da jeg kom hjem på Hotellet, havde Manoj forhandlet en pris for opholdet: 7.700 Rubi, det er 770 kr. for 11 dage. Manoj bad mig betale med Credit Card. Fordi de skifter med at de tager Credit Card. Jeg forstår det også er fordi jeg har betalt ham med Credit Card. Han vil have det skal være en "normal" betalingsform på hotellet. Han har forretning her. For hans kunders skyld skal det accepteres. Det skal gøre det nemmere for ham. Det falder ikke helt som han vil. Han skal bruge en kopi af mit Pas. Han har gjort meget for mig, nu skal jeg gøre noget for ham. Jeg skal have nogle pakker med, som jeg skal sende fra Danmark. Den ene er sølvsmykker, den anden er et rør med et maleri i. Jeg så det, et portræt. Nogen har fundet på at der er penge i at malet portrætter efter foto. Indien har meget rimelige priser for en Europæer. Du kan selv bestemme om du vil være sørøver eller konge. Billedet skal til Tyskland. Ham der er på billedet, er blevet væsentligt forskønnet, siger Manoj. Han ville ligne en Guru. Han kunne være blevet Engel, hvis han ville.

Manoj stoler mere på mig end på Postvæsnet i Indien.

Manoj har aftalt at komme til Danmark. Han skal også til Tyskland. Jeg skal hente ham, han ringer når han er her. Han har en overnatning hos mig og så køre jeg ham til den neste han har aftalt at bo hos. Manoj bruger ikke penge når han er i Danmark. Han giver gaver. Han bor hos Danske han kender fra deres besøg i Indien. Han havde ønsket om at se og opleve: Tivoli, Den lille Havfrue, Toget over broen til Sverige, vi hjælper ham. Han har taget billeder og vil gerne se dem. Danske priser er svimlende for en Inder.

Jeg tænkte ikke på at han regnede med at jeg betalte. Han kunne bare have sagt det, så kunne vi finde noget til mig i Indien.

Jeg henter og bringer og lægger hus til og sørger for mad og drikke. Jeg tager ham med til gruppe sitting hos Birthe. Her sælger han også smykker. Han tager sig af mig når jeg er i Indien. Jeg tager mig af ham her. Han fik også solgt lidt af sine smykker i nogle forretninger jeg foreslog. Han solgte mest til private. Dem han boede hos og deres venner og dem de besøgte. Det kan godt være lidt anstrengende at præsentere en ven fra Indien. Der handler med smykker. De fleste tog pænt imod ham. Jeg udsætter også mig selv når jeg præsenterer dem for en Indisk Juveler. Han er da en platugle, siger nogen. Ja der er lidt Sigøjner Cirkus over det, men smykkerne er ægte.

Manoj giver også lidt farve på tilværelsen, nogle af pigerne syntes det er vildt dejligt at have ham på besøg.

Jeg forventer ikke den samme opmærksomhed når jeg er i Indien.

Jeg har ham som sikkerhed. Han har set at jeg selv kan finde de vare jeg vil have med hjem. Han tilbyder at finde dem billigere. Han har brug for tid. Han spørger hvad han skal gøre for at vi kan handle på afstand? Nethandel, siger jeg. Du skal have en hjemmeside du sælger fra. Det er svært for ham, selv om det er nogenlunde det samme der blive spurgt om. Pashmina og Silke og Sølv. Det er et meget usikkert marked, selv for en Inder. På en hjemmeside betaler man med Kort. Jeg tror det er det han er ved at finde ud af. Men det er for svært for ham, Indien gør det ikke nemt for Indere. Du kan se hvordan Posthuset virker. Manoj er bedst til en handel ad gangen.

Jeg mærker hans uro mod slutningen af mit opholdet i Indien. Vi foregiver han gør alt for mig, men han er mellemhandler, han skal tjene på det jeg køber. Det er derfor han vil købe ind for mig. Hans skrædder kommer med to skjorter, dem køber jeg. Selv om de ikke passer. Nogle gange går det lidt stærkt, eller de glemmer de har taget mål. Jeg giver skjorterne til Jesper, hans halsmål passer.

Indiske handelsveje er usikre. Jeg har fortalt jeg ikke vil være handelsmand. Jeg køber kun gaver. Med nethandel behøver du ikke være billigst, det er bedre du er stabil. Du skal hellere være en man kan stole på. Erfaringen fra de opkøbere jeg kender, er at de har svært ved at finde en Indisk forbindelse. De vil meget gerne sælge Indiske vare, men der går altid noget galt. Det er Indiens store udfordring. De er dygtige, men tit for dygtige. De kan ikke holde ud at nogen gør noget de ikke for del i.

Nogen søger fordele og kun fordele. Kun dem. Mig, mig, mig. Medens andre søger at dele. Uddele forståelse. Dele budskab så vi kan forstå at vi ikke er alene.

Naturvidenskab.

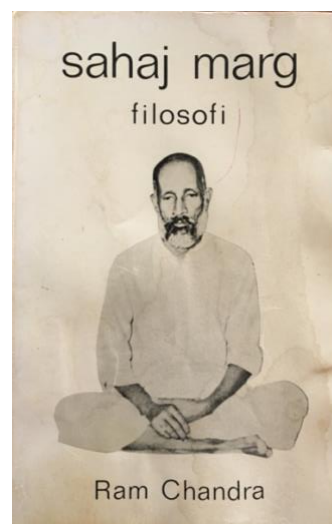
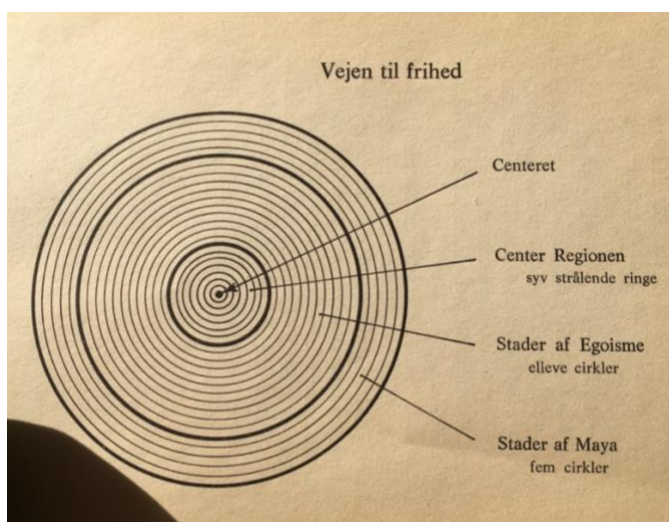
Det svære skal forklares så det er til at forstå.

Der er nemt at forstå at det der er udenfor skiven, er af mindre betydning. Man skal rettes før man kan ramme målet. Mange er så langt uden for at ingen følger dem, de er eksempel på det modsatte. Man tager sig i agt, eller tager sig af dem. Man kan forsøge at lære dem at blive centrerede. Komme i bedre balance. Så man kan nå ind til dem. Når de er alt for langt ude, er det synligt for alle der er noget galt.

Guruerne har forsøgt at få os til at forstå sammenhængen med Alt. Med Gud.

Du kan nøjes med at sige alt, Gud er Alt. Det er mine ord. Nogen gør endnu større modstand når jeg beder dem søge Gud.

Sister viser en tegning med 16 ringe ind mod midten, som hun selv har lavet. Hun siger det er ved den yderste ring folk begynder at søge. De kommer og vil være med. I deres søgen ophæves ringene. Når de sidder med til meditation, kan de godt se og mærke målet. Når de går ud af meditationen, er de tilbage, hvor de er kommet til i deres søgen. Nu skal der trænes. Hun fortæller hvad de skal arbejde med for at opløse den ring af ego, der hindrer dem vejen ind til centeret. Det kan være noget så simpelt som at opgive sukker i kaffen. Vi ved ikke hvad der bliver opløst først. Vi er jo forskellige. Og når vi sidder, får vi det vi skal bruge. Her bliver der sendt fra midten, til vores midte. Men fordi vi har alle de hindringer kan vi ikke selv få forbindelse, endnu. Midten sender ti fold. Men vi søger ikke selv ti fold. Det kan vi ikke endnu fordi vi bliver forstyrrede af de lag, eller cirkler der hindre os adgang.



Diagrammer er i Babujis bog Sahaj Marg Filosofi

I midten har Sisters tegning prikker, mange prikker. Ved du hvad de prikker er? Nej! Det er verdner bag verdner. Mange universer. Det er bagved dem, der sendes fra. Den rute var ikke nem at finde. Vismænd har arbejdet på det altid. Nogle gange har vi været tæt, andre gange langt fra. Lige nu har vi brug for at være tæt på. Fordi vi bevægede os for langt væk fra Gud. Han havde opgivet os. Forbindelsen er ikke et kort, en rumrejsende kan følge, forbindelsen er kun i bøn og søgen. Så her står vi. Det er der jo ikke nogen der vil tro på. Nej ikke nu. Men det kommer og der kommer sikker en bedre forklaring og et bedre kort.

Fordi forbindelser arbejder og bliver tydeligere.

Den gang du sad oppe på "bjerget" og så ned på Jorden og der lød jublebrøl der nåde jer. Sagde Babuji: Det må være Gud de fejre, siden det kan nå helt op til os. Du og din ven sagde: Nej det er en Rockkoncert, eller en Fodboldkamp.

Det er følelsesudbruddet der løfter styrken langt ud i universet. Det er troen på at forbindelser er her. Babuji er Inder han ser hverken fodbold eller rock, men han kender følelsen af gud. I vidste ikke i var sendt op for at tale med ham. Han fandt dig.

Din ven husker ikke hvad der skedte. For så ville han være her nu. Du opretholdt forbindelsen og beskriver hvordan den udviklede sig. Læs hvad du skriver, det er en blanding af den spirituelle verden og den verden vi forstår.

Vesten forstår ikke den spirituelle verden.

I Indien har vi dyrket den altid. Du oplever den ved vores fælles meditationer.

En sammenkomst du og "vesten" sammenligner med en Fredags Bar. Fordi "rusen" er overdøvende. Men der er forskel på rus. Når du er i nærheden af Gud, træder alt andet i baggrunden. Her er der kun det rigtige.

Modsat en Fredags Bar, her er kun alt det forkerte.

Jeg taler ikke med Sister om Fredags Bar. Det er kun her jeg bruger det som beskrivelse.

Til den vestlige tankegang...

De fleste i vesten forstår hverken meditation eller transmission. Selv når de har prøvet lidt, fatter de det ikke. Hvis ikke der kan gives forklaring, eksistere det ikke.

Den slags vil blive fejet af bordet som useriøst.

Sister og jeg har ikke svært ved at se sammenhængen. Det er ikke kun en ubeskrivelig skønhed. Det er naturens bedste egenskaber der bliver lagt frem. Tænk hvilken styrke den kommer med. Der er allerede udviklet mirakler. Ingen der besøger Sister er i tvivl om styrken der er i transmissionen. Det alene er et mirakel og en udvidelse af Babuji's evner. Vi har en lys fremtid foran os, hun har set den udvikling der er sket medens Babuji var her. Hun vidste også det ville blive svært når han ikke var her mere. Men så ser hun anden bølge, hvor han arbejder på os på afstand. Sister og jeg er meget enige. Vi sidder og ser på hendes tegning og ser samtidigt verden forandre sig. Til et bedre sted, på grund af Babuji.

Skyggesiden er:

Når der bliver lavet om, går det ud over nogen. Dem der har magt vil ikke slippe den, selv om den ødelægger det for andre. Der vil komme naturkatastrofer og Krige og Stormagter vil kollapse. De rige lande bukkes under. Det er forudset og fortalt i mange religioner, at der er kaos og tab, når en tid render ud og en anden opstår. Vi er mange og vi er oplyste. Når der sker en katastrofe, ser vi det kort efter i de sociale medier. Vi ved hvem der er de "onde" der sender folkeslag på flugt eller dræber dem. Vi hører på politikerens "løgne" de udbreder den opfattelse der passer dem bedst. Det er ikke statsmænd der redder os. Redningen kommer altid nedefra. Folk der ikke har noget er vandt til at holde sammen og tage sig af hinanden.

Babuji kalder det "udrensning" vær meget forsigtig med hvordan du siger det og opfatter det. Det er inde i selve menneskene der skal ryddes op. Dem der gør det ordentlig kommer videre. De vil begå sig og leve i omvæltningerne og hjælpe med til at det nye tager over. Kaos og katastrofer vil aftage, fordi folk får nok af løgneren der holder krigen i gang og nedbryder naturen.

Det er penge og begær der forurener. Naturen rydder op og genskaber.

Menneskene kan godt undværes... Vi har været tæt på undergang mange gange.

Vi vil blive reduceret men ikke udryddet.

Vi er mange der sidder i bøn om fred og frihed. Vi er mange der praktiserer læren, vi lever den, vi mediterer på den. Vi hjælper andre efter den. Der sker meget rigtigt mange ikke kender til.

Spiritualitet er ikke fysisk.

Vi lever i to verdener samtidigt. Når det går op for os, ved vi hvor vigtigt det er at vi holder os til realiteterne. Til det kærlige og det ærlige og undgå at tale ondt om nogen.

Jeg mener det af hele mit hjerte, det forpligtiger. Jeg er nødt til at gå ind i hjertet, for at tale til hjertet. Det kan ikke købes, så alt det der er til købs og til salg, bliver siget fra.

Babuji siger man får en Tiger i hjertet. Det er rigtigt man bliver kriger, realitets kriger.

Meget nobel og venlig, med en god udstråling. Det falder ikke svært at fortælle hvad der er rigtigt. Uden at såre og ødelægge, Babuji har aldrig sagt et nedsættende ord om nogen.

Han siger ikke noget for at spille klog eller være bedre vidende. Og slet ikke for at tjene på det. Han siger noget for at være venlig og for at give.

Jeg spurgte Sister om jeg skulle skrive den udvikling jeg har oplevet hos hende? Du har jo allerede fortalt det her. Det er nok bedre du skriver til damerne i syd Indien. Der er en højere mening med at de har kontakt til damerne i Danmark. Jeg ved godt de har svært ved at forstå den undertrykkelse der finder sted her i Indien. Ordene skal nok komme til

dig, de har allerede bredt sig. Brevet om at damerne i Danmark vil overføre penge til en konto der er ejet af en kvinde i Indien, har gjort mange mænd urolige. Du kan godt forberede dig på trusler, fra dem der føler du har taget magten over kvinderne fra dem.

Jeg er en af de abhyasie Sister har fulgt udviklingen på. Dem jeg har været i nærheden af, følger efter. Babuji har podet efterkommerne. Det er jo det der er så fantastisk. Det begynder med ingen ting. Jeg sidder med mine, han sender gennem mig og kimen vækkes. I det spirituelle indre. Herfra går udviklingen i gang. Jeg tænker... det er ene gamle mennesker der søger mig. Hvad så, vil en Inder sige. De har den samme sjæl i det neste liv. De vil søge videre, så snart de er gamle nok. Den udvikling der er sat i gang, stopper ikke.

Sister skriver i sin 13. Bog: *Simplicitey at Dovn, om Nature Born præceptore*. Naturen skaber selv sine Præceptore. Jeg er glad for det kapitel, det fortæller den udvikling jeg har gennemgået. Mit liv blev lagt totalt om og jeg fulgte gladelig med.

Juni 2006

Jeg er på vej til Moskva fra Dehli med Aeroflot.

Hjemrejsen er lang, længere end tidligere. Når jeg lander, har jeg 12 timer i transit. Flyet til Danmark går kl. 21,25. Jeg ville have den billigset rejse til Indien. 4.600 kr.

Jeg har gjort rejsen med gaver og ophold, for i alt 12,000 kr.

Hvis jeg var forretningsmand, ville sjalerne jeg har med hjem kunne indbringe 50.000 kr. Det er langt fra de bedste kvaliteter. Det er gaver, Marianne har styr på hvem der skal have hvad og hvad hun selv beholder. Jeg har ikke en gang et til mig selv. De sjaler jeg bruger når jeg mediterer, er meget billige, bomulds sjaler.

De betyder noget særligt for mig, fordi jeg har fået dem af nogen jeg holder af.

Sister Kasturi har givet mig et sjal. Et år gav hun rejseholdet Sjaler. Det hænger også om skuldrene på mig når jeg skriver om morgenen. Selv nu hvor jeg skriver dagbogsnotaterne ind. Lørdag den 11. november 2023 kl. 20. Det andet har jeg fået af Birthe Haugård, hun har fået det af Sister Kasturi, på en af hendes første rejser. Det må du gerne få, sagde hun. Det er ikke noget særligt. Hun mente det er ikke et sjal en dame tager på til pænt brug.

Jeg har set og rørt de bedste kvaliteter.

Her taler vi om Pashmina der bliver brugt som gaver til Præsident fruer.

Man skal se og rører for at forstå kvaliteten. Kasmir Gedens hår, er 10 gange så tyndt som menneskers. Tænk dig prisen på de første dun af nyfødte lam, fra Kashmirregionen...

Lige nu bære Changra-geden rundt på en usikker fremtid. Klimaændringerne gør at de kvaliteter vi ser nu, forsvinder.

De stats ejede forretninger har de ægte vare. Jeg peger og Manoj finder de samme vare, til andre priser. Jeg kan ikke vise det bedste jeg købte til Marianne. Det blev stjålet da hun lagde det fra sig. Den høje kvalitet kan ikke skjules.

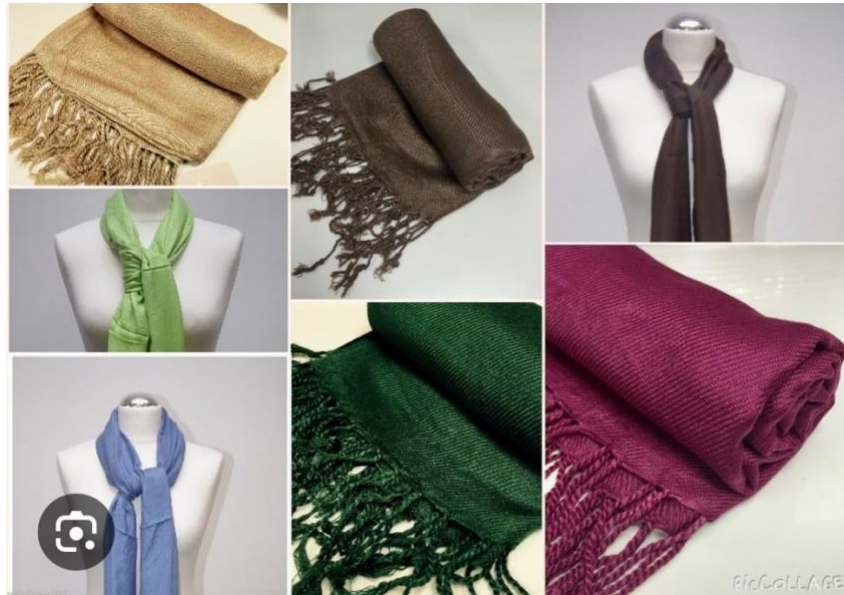
Livet har aldrig været nemt for en changra-ged. Den lever på 'verdens tag' i Himalaya, der sådan set bare er kort for en forblæst isørken, hvor temperaturen kan falde til modbydelige -40 grader, og hvor græsområderne er særdeles sparsomt fordelt.

Hvorfor er cashmere så dyrt? ^

Prisen afgøres af udbud og efterspørgsel. Udbuddet er



begrænset af at cashmere gederne kun lever i højderne hvor ekstreme kuldegrader gør at gederne udvikler den meget fine underuld. Underulden gør gederne i stand til at overleve de barske vejrforhold.





Pashmina-uld er den mest eksklusive type af kashmir i verden, og efterspørgslen på luksusvaren stiger. Imens kæmper producenterne i Himalaya mod længere vintre for at redde deres kultur og den ged, det hele handler om.

Jeg sidder med det sjal jeg fik af Sister Kasturi. Billedet er taget den 11. november 2023 ved indskrivning af dagbogsnotater fra juni 2006. Jeg er i By Lejligheden, Vævergade 6 på Nørrebro.

Her i dagbogen, sidder jeg i Moskva lufthavn og skriver dagbog, ved hjemrejsen fra Indien, juni 2006. Der bliver skruet op for dunke disko musikken. Jeg er tidligere blevet høreskadet af at arbejde i den slags musik. Jeg finder et roligt sted.

Flemming Salomon ringer. Sommerlejren er om en uge, Ja! Vi aftalte jeg ringer i morgen. Sonja Fagerbeger fra BOS blindes oplysningsforbund, ringer. Gude i Moskva. Ja! Ring i løbet af ugen. Jeg håber det er om et nyt tilbud. Jeg kan skaffe hende elever hvis jeg får lov til at tale om det jeg tilbyder. Sonja har ikke forstået at debat puljen er til at udbrede kendskabet til sundhedsfremmende tilbud. Døvblinde foreningen vil have mig.

Hvert år skal vi skrive en ønskeseddel til BOS. Jeg skriver det samme hvert år. Hun læser ikke at jeg beder om at få lov til at lave debatter. Jeg ved hvad debatpuljen skal bruges til. Det ved hun ikke. Hun misbruger den ved at trække en dyr kunstner ind, en gang om året, til en lille udvalgt kreds, med middag. Hun tror det gør hende til noget særligt... Hun ved ikke det er svindel med offentlige midler.

Jeg forsøger at få hende til at bruge debatpuljens midler som de skal bruges, som andre bruger den. Hun forstår det ikke. Hun læser i stedet at jeg arbejder for andre skoler og det vil hun ikke have. Det er hvad lærere gør, det er mit arbejde Sonja. Jeg laver debatter for at trække elever til de skoler jeg arbejder for. Og for at fremme folkesundheden.

Næ, næ, næ, Du modarbejder BOS ved at tager "mine" elever og give dem til andre skoler, siger hun. Sonja, du har aldrig givet mig en eneste elev.

Det er mig der har givet dig alle de elever jeg underviser i BOS. Hun kan ikke lide mig fordi jeg ikke er bange for hende. Ingen andre tør sige noget til hende.

De aftenskolelærere der lever af at undervise fuldtids, er lige glade med hvilke skoler der betaler dem løn. Lærerne er "selvstændige" skolerne er et lønkontor. Jeg vælger tit de nemme skoler. Men jeg syntes blinde skal undervises gennem deres eget oplysningsforbund.

Jeg bliver anbefalet og lader det sted hvor jeg skal undervise bestemme hvilken skole de vil bruge. Jeg giver som regel holdet til den skole de i forvejen bruger. De Centerledere der har forstået modellen, ser mig som en velkommen deltids medarbejder, en lære de køber for at deres brugere kan få det bedre. Jeg er billigere end en fastansat. Når ikke en gang skolelederen forstår hvad vi arbejder med. Prøver jeg at vise hvad dem der "har" forstået opgaven gør. Jeg viser dem også at det jeg selv gør, virker. Nogen kan se det er et fint supplement til samarbejdet. De syntes det er helt fint at jeg tager mig af eleverne om sommeren. Jeg har 5 blinde med på sommerlejr, inclusive formanden for blindesamfundet i København: Michael Madsen.



Michael Madsen og jeg arbejder godt sammen. Han kender Sonja Fagerberg, fordi han er med ind over de mange sager der kører, skolen og medlemmerne imellem. Rigtigt meget handler om kørsel og hjælpere. Det er en svær opgave og der er altid nogen der kommer i klemme. Michael siger: Du må endelig ikke lade Sonja eller nogen andre skoleledere blande sig i vores sommerlejr. Den er unik, fordi alle aldre og folk er med. Det kan kun lade sig gøre når handicap organisationer og skoler og kommunen, holdes ude. Det er ikke for at genere. Måske kan der engang laves et samarbejde.

I Moskva lufthavn, går serveringspersonalet stadig i korte stramme nederdele og højhælede sko. De "luder", ser det ud til...

I Indiens lufthavn er nogle af kvinderne i sarier, nogen er "bundet" tæt til hofterne på en meget smuk måde, det får mig til at tænke på harems damer... Der er nogle skønheder imellem der får mænd til at lade som ingenting, på en meget afslørende måde. Vi tør ikke en gang se på hinanden, af skræk for at røbe vi syntes de er smukke. Nej, nej vi glør ikke. En af dem giver hjemrejsen et løft, ved at være lige så venlig som hun er smuk. Det er bare en almindelig handling, hun tager et billede af en familie.

I flyet fra Indien, gav den hvide lærredsjakke plads på Business Clares. Jeg har været på hjemrejse i 30 timer. Ventetid på ventetid. Der er ikke så langt hjem på kortet. Men det vil nok tage 10 timer inden jeg er hjemme. Maden er meget dårlig i Moskva lufthavn, eller jeg er uheldig. De praler så meget af deres luksus, det er udstilling, ikke salg. En cola med skrueprop kan ikke ødelægges. Alt andet har givet mig kvalme. Maden er gammelt, det er koldt og smager af billig olie. Jeg tør ikke spise det. Jeg lever af Snickers og Cola. Jeg har fundet en ven at snakke med, når vi mødes i vores vandring i ventetiden.

Han skal til Helsinki. Han fik hold i nakken af at sove i flyet fra Indien. Jeg så han kæmpede med at ligge i en umulig stilling, på to sæder. Der er ingen hvilestole i Moskva

lufthavn. Et sted kunne jeg sidde og se ud på flyene der kørte til deres landing og afgangsbaner.

I Indien er der meditationsrum med bløde sofaer. I Moskva er det svært at finde ro. Her er atmosfæren en anden, her "skal" man lide og føle sig utryk, både personalet og passagerne. Tro mig, jeg gør hvad jeg kan for at undgå dårlige tanker.



Moskva lufthavn



Dehli lufthavn

Jeg har læst Sisters bog, hun er i mig, han er i mig. Jeg er ikke mig, jeg er noget helt andet. Noget der føles bedre. Jeg vil håbe det holder. Jeg har aldrig set Sister så glad før, mere smil. Hun får os alle til at være glade. Tidligere havde hun sagt at hun ikke vidste, hvad han gjorde, Babuji. Han fik alle til at føle sig unge, eller uden alder. Vi var på et stede hvor vi var et. Et godt sted. Sister giver den stemning. Jeg prøver at hente den ved at tænke på den. Hun ved vi alle har brug for at kunne trække den energi der opløser ubehag. Vi skal lære at vende stemningen. Ved at tænke på noget godt.

Der er hele tiden 20 fly på tavlen, mit til Copenhagen, dukker op om lidt. Jeg kan sidde og se de store fly blive kørt hen til Gatén.

Jeg tog det sidste foto af Sister og Kesar, hendes søster og en veninde de har på besøg. Det er et travlt hus, telefonen ringet hele tiden. Folk beder om Sisters råd.



Manoj køre mig til stationen. Drageren har en fyldt vadsæk på hovedet. Indien er et spændende land. Derfor tager jeg gaver med hjem til familie og venner.

Marianne skrev det er sommer hjemme. Mia og Marianne vil drikke Russisk Vodka med jordbær til, når jeg kommer. Vi skal sidde på terrassen.

Jeg glæder mig til at vågne i min egen seng.

Glæden er kort, FTF-A indkalder til møde på tirsdag. De kan ikke finde ud af mine dagpengekort... De er hvor jeg afleverede dem hos Annie Weidekamp. Jeg er lønnet af Københavns kommune, gennem oplysningsforbund. Susanne Fjelde tager sig af "sagen" nu, efter jeg sagde hvor de skulle lede. Annie blev syg. Susanne er ny.

Mødet er noget "uklart", der ikke bliver til andet end "vi er her" og ser at FTF-A er en umulig rodebutik. Vi blev spurgt om det fremgik af indkaldelsen at det var frivilligt? Nej det gjorde det ikke. Der skulle stå at vi ikke ville blive trukket i dagpenge, hvis vi ikke kom. Hvorfor er vi her? Vi skal undervises. Underviseren står og taler som det er et informationsmøde, vi er indkaldt til, efter første ledighedsdag. Sandheden er at vi alle har gået ledige i mindst 1 ½ måned og ingen af os har fået udbetalt dagpenge. Vi er i den samme karrusel vi har oplevet tidligere. Fordi vi er sæson ansat. Vi er undervisere, skuespillere, musikere og teaterfolk. Akademikere der tager tidsbestemte opgaver. Brevet er af alle opfattet som et problemløsningskursus. Da det gik op for læreren, blev hun mopset. Vi kunne bare klage. Vi forsøger at få de oplysninger vi skal bruge. Hun er lærer, ikke sagsbehandler.

FTF-A virker ikke. De virker slet ikke, slet ikke hvis vi lægger pres på dem vi taler med. Så bliver det værre, så går det også ud over de ansatte. Så bliver de presset fra to sider. Det bliver et omvendt medlidenhedsforhold. Vi er de ledige, der skal hjælpes. Vi hjælper de stakkels ansatte så de ikke går ned med stress.

Giv os nogle opfølgingskurser i vores fag. Giv os VOC videregående uddannelse når vi er ledige. I stedet for at holde os hen i nytteløse møder. Det er så tydeligt for alle der havner på understøttelse, som vi er tvunget til at betale til, at det ikke virker. Hvis det stod til FTF-A, kom vi aldrig tilbage til vores fag. Du bliver sparket så kraftigt nedad at du skal være stærk for at holde dem ud.

Hvorfor lader jeg dem ikke bare være og går over til at være selvstændig?

Fordi jeg er aktivist.

Jeg har et mål.

Jeg vil have mit arbejde ind i sundhedssystemet.

Og så opmuntre det mig også at se at det jeg laver virker.

Jeg har ikke dårlig samvittighed over at pege det ud der ikke virker.

Alle der har været i dagpengesystemet vil nikke genkendende til det jeg skriver. De får ingen i arbejde, de er en arbejdsanvisning med en meget lille succes rate. Hvis du siger du er i jobsøgning, gennem arbejdsanvisningen, bliver røret lagt på. De job du gerne vil have, nævner du ikke i jobsøgningen.

Læreren griner og siger at det er et fuldtids job at være ledig. Det er jo rigtigt, jeg bruger mere tid på et møde i FTF-A, der ikke fører til noget, end på de to efterfølgende møder. Der giver indtjening og udbredelse af det jeg vil.

Nabo-Ø skal have et tekst til deres blad. Om min aktivitet. Tiderne skal konfirmeres.

BOS ville nogenlunde det samme. Sonja Fagerberg ville også have mig til at komme til åbent hus 1. september og fortælle om et nyt kursus.

Det er en debat rækker der kan føre til at der oprettes kurser.

Tai Chi, Tao og Te.

Min erfaring er at blinde vil snakke.

De vil underholdes på en måde der bekræfter dem. Viden er deres status.

De har stort set ingen kropsbevidsthed... Sanser er noget andet. De er gode til at udvikle en sans der kan dække over den manglende kropsbevidsthed. Derfor vil snakke undervisning kunne trække ud i evigheder. Jeg vil kunne fortælle dem en masse om Tai Chi, så de på en måde går til det. De ved ikke der er transmission i undervisningen. Når jeg taler om den er den der. Og påvirker deres indre. De vil kunne mærke det jeg siger indeni, uden at vide det. Det kommer senere. Der er ikke noget snyd i det jeg gør. Det er bare lidt anderledes end med folk der ved hvad spirituel træning er. Dem er der ikke så mange af. Ældre blinde vil ikke meditere, de tilbringer så meget tid alene i mørke, at de på ingen måde vil dyrke det. De vil have selskab og Be kraftiges. Det andre får gennem meditation, skal sive ind på en anden måde, hos blinde. Det er min opgave at række ud efter så mange som muligt.

Gruppe meditation hos Kurt og Jette.

De tager ikke telefonen. Jeg ringer til Anette Rigel. Er det hos jer? Nej det er hos Kurt og Jette. Jeg talte længe med Anette. Det går op for mig at hun er den dame i Danmark, der har sendt et groft brev, til Sister om Birthe og Elsebeth.

Sister havde bedt mig om at tale med den dame og sige hvad Sister mente.

Sister sagde:

Så snart nogen bliver gjort til Preceptor, vil de bestemme. Jan er blevet gjort til Preceptor på opfordring fra Elsebeth. Elsebeth har plaget Sister om at gøre Jan Regel og Torben til Præceptorer for at udvide kredsen. Det gik ikke som Elsebeth planlagde... Det gik som Sister sagde. Det bliver til jalousi og magtkamp. De slås om hvem der er in Charts. Prestigen efter at være den der giver sittingen, er årsagen til kampen.

Ingen af dem har forstået meningen.

Jeg talte med Sister om at give sittingen. Du giver ikke sittingen. Du modtager transmissionen, sammen med dem du sidder med. Babuji giver, du modtag, han giver, ham alene, Babuji er det sted, på det stade, hvor han er i stand til at give videre til alle. Det er selve missionen, den spirituelle lære, i Sahaj Marg.

Sister har nået det samme stade, men hun kan ikke uden ham, da forbindelsen går gennem ham, til alle tider. Ja vi ved godt det ikke er en levende person, han døde i 1983. Men forbindelsen til det ultimative, går stadig gennem ham. Kassere du ham, finder du aldrig forbindelsen.

Jeg fortalte Anette hvad Sister prøver at lære os. Tal venligt til alle, Løs problemerne der hvor de opstår. Lad være med at lade dem udvikle sig. Problemer skal ikke sendes den halve verden rundt, for at andre kan deltage i dem. De skal løses der hvor de opstår.

Anette forsvarer sin mand.

Sister Kasturi forsvarer alle.

Jeg spurgte Anette om hun kan mærke når en Preceptor fejer mod venstre? Ja det kan hun. Det er en person! Kan du også mærke når de ikke gør det? Ja, siger hun. Det er transmission. Der er ingen person indblandet. Det kommer direkte fra midten af centeret, Babuji er forbundet med.

Præceptorerne kan sende fra dem selv. Og du bliver som dem.

Jeg er ikke helt sikker på at Anette forstod Sisters ord. Anette er påvirket af begivenheden. Hun bad mig ringe til Jette og fortælle, med mine ord, hvad Sister sagde. Det gjorde jeg.

I skal komme i en grubbe til efteråret, ellers skal i vente til neste år. Så har dem der er i tvivl fået tid til at tænke.
Det var Sisters ord.

De har allerede bestemt sig for at besøge Sister til Basant, neste år.
Jette vil også besøge Sister i efteråret...

Jeg fortalte hvad Sister har fortalt om Sahaj Marg meditationssystemet. Selve Læren! Den er for alle. Og om organisationen. Den er for dem der melder sig ind i den. Man kan vælge den ene eller den anden, eller begge.

Man kan bare ikke købe indsigt, eller bruge et stykke papir, hvorpå der står man har fået den. Hvis ikke den er der. Det er noget man får af naturen. Den er der ikke 24 timer i døgnet. Den er der når den skal bruges. Præceptore er først og fremmest bindeleddet til nye. De gamle abhyasie trækker lige så godt som Præceptore. De har bare ikke påtaget sig at stå til rådighed. Nogen gør det alligevel, fordi de ikke kan lade være. Det er den natur bårne metode.

Jette skal lige have på der rene at der kun må komme et hold i efteråret. Ellers vent til neste år.

Jeg syntes, min rolle burde være klart for den Danske gruppe nu. Det er tydeligt at Sister beder mig overbringe hendes besked så dem jeg bringer den til forstår at Sister acceptere min måde at praktisere på.

Men jeg er bange for at de fleste er for selvoptagede, de forstår ikke en skid, fordi de ikke hører et ord af hvad jeg siger. Deres egne beregninger kører på højtryk.
Vi får se.

De har stort set ingen elever, i forhold til mig. Og de lærer dem ikke noget, fordi de er underlagt Charies censur.

Sommerlejr den 9. i rækken.

Den 19. til den 23. juni 2006

Den første var i 1998 det år du fyldte 50 år. sagde Susanne Bjertrup.

År 0 driller...

Jeg siger sommerlejren er et nonprofitforetagende. Deltagerbetalingen hænger sammen med udgifterne. Jeg tager en stor chance, jeg kan aldrig vide hvor mange jeg kan skrabe sammen, hvor mange betalende deltagere der kommer. Jeg gør det så billigt jeg kan.

På en måde lader jeg det styre af Babuji, ja det lyder underligt.

Du får det du skal bruge for at komme videre. Lærerne giver ikke noget, de får heller ikke noget. Der er husleje, bus og mad. Den eneste der gør krav på løn, er Jesper, Kokken.

1.000 kr. og dagen. I år holdt mad budgettet for første gang. Vi får mange gæster, jeg beder dem om at gå ud i køkkenet og betale Kokken for maden. Jesper er stor i slaget og siger han giver. Desværre er der nogen der ikke kan se det er de andre der betaler gildet. Dem der ikke betaler, tager pengene fra dem der betaler. Ingen skal tro de kan komme og have madpakke med og være fri for at bidrage. Bidrag er ikke det du sælger medens du er her. Det er ikke de brochure du deler ud for at kaper elever.

Jeg fortalte Jesper hvor mange gæster vi havde og hvor mange penge han gik glip af. Hvis du ikke tager imod betaling, udhuler du budgettet. Overskuddet på køkkenregnskabet er dit. Flemmings elever spiser med. Vi får også andre gæster, nogen er her fra morgen til aften og træner med. Det mindste de kan gøre, er at betale for maden. Det kan også kompensere lidt for den undervisning de modtager. I mine øjne er det en helt forkert indstilling at komme uden at bidrage. Sidste år sagde jeg fra da Jesper ville have flere penge. Du har fået dem der er, dem du bad om. Du har selv lavet mad budgettet, du er økonoma. Det har åbenbart rørt ham at jeg har fuldt overblik over hvad der sker.

Babuji siger:

Du bliver nødt til at give dig selv noget viden, før du kan give den til andre. Det siger sig selv, at hvis ikke jeg har overskud, har jeg ikke noget at give af. Min bedste viden kommer fra ham. Sister tager heller ikke mod betaling for undervisning. Jeg køber bøger af hende og giver donation. Rejsen og opholdet koster. Lige som her på sommerlejren. I år får damerne dragter. Sister spurgte om jeg tager penge for bøgerne? Nej jeg giver bøgerne til dem der viser interesse.

Desværre er der nogen der skal "opdrages". I må ikke tage mine opslagsbøger. Jeg viser dem, så I kan se hvor jeg søger viden. I kan læse i dem medens vi er her på lejren. I må gerne se mine private DVD-er. Dem jeg sælger, er der pris på. Bøgerne er fremme så I kan skrive ISBN nr. og bestille dem selv. Jeg får det til at løbe rundt.

Sommerlejren kører fra tidligt morgen til sen aften.

Morgenform, morgenmad, meditation, Qi Gong, frokost Qi Gong, Tai Chi, eftermiddags kagebord, aftensmad, foredrag, meditation, video.

Oven i er der massage og akupunktur.

Dem der vil lære at lave dessert eller brød, følger mig i køkkenet. Te Birkes, Korsanger, Rundstykker, Rugbrød. Wienerbrød.

Der bliver lavet blomsterdekorationer til festmiddagen. Og øvet på optræden og lavet sange. Vi har vores eget orkester. Viggo og Viggo, Jesper og Jens. TAICHITUANA BAND Torsdagsmiddagen er en middag hvor vi spiser og ser på optræden, som i en Kabaret. Folk der har talent, men ikke rigtigt tør at komme ud over rampen, opmuntres til at vise hvad de kan. Vi giver folk selvtillid. Andre prøver noget af, de ikke har vist før. Det gør det til en unik oplevelse. De blinde piger synger som Engle.



Jeg har ikke noget imod andre får noget for det de sælger, eller for massage eller behandling. Jeg blander mig ikke i andres priser. De må bare ikke gå ud over de betalende.

Jeg laver en Te station, for at få en forsmag på hvordan det bliver modtaget. Tai Chi menneskerne drikke alle grøn Te. Jeg har små kander og små Te bægere med. Jeg har endda en bakke med rist, så man kan stå og spille, uden det sviner. Det blev som jeg regnede med. Når folk har en lille samtale, sker de over Te.



Mandag aften læste Susanne Bjertrup højt. Hun er boganmelder så hun har styr på hvad der rør sig. Og hvad der passer nu og har den rette tid så der kan snakkes om det bagefter. Hun kan også vise hvordan Kineserne laver Te. Hun har en hvid te med.

Tirsdag talte Lena Bang om mavedans, sidste år dansede hun. I år ville vi høre mere. Lena er født blind, så der er mange spørgsmål til hvordan hun har lært det. Hun har lært det på stedet. Hun har rejst meget alene. Hvordan tør du? For hende er det jo hverdag, hun har aldrig prøvet andet. Jamen du har rejst i nogle lande vi andre ikke tør at besøge. Det er rigtigt, det er imponerende.

Onsdag fortalte jeg om Indien. De vil høre om Indien. De får det jeg lige har fået.

Det bliver modtaget kærkomment og med forståelse af mine elever. For mig er det den naturlige måde at viderebringe på. Jeg gør det bare, samler folk, uden at tænke videre over det. Når du handler på den måde, får du det du skal bruge. Siger Babuji. Vi drikker Chai Te efter, ligesom i Indien.

Torsdag er der fest. For nogen trækker den ud. De sidder og snakker og drikker vin.

Fredag er der Brunch. Kl.10 når vi forventer alle er oppe og har fået noget at spise, bliver det mad der er til overs delt, man kan tage det man har lyst til. For mig er det mel og kerner og det der bruges til at forarbejde med jeg tager mig af. Overskud af toilet ruller og køkkenruller og rengøringsmidler, opbevare jeg til neste år. Håndklæde og viskestykker og klude. Den praktiske del tager jeg mig af, med hjælp fra holdet.

Valborg sagde:

Husmorduellen er gået i gang. Der skal gøres rent, feje støvsuge vaske gulv. Her er helt bestemt renere end da vi kom. Damerne sætter en ære i at gøre det ordentligt. Det skal ikke hedde sig.

Kl.12 kommer bussen. Vi trækker ud mod verandaen til gårdspladsen, når vi har pakket. Jeg stiller øl og vand og kaffe på et bord. Det sidste der gøres helt klar er køkkenet. Skabene er ryddede varerne er pakkede, bilerne er pakkede. Dem der er færdige, sidder og hygger. Jo det var en god sommerlejr, den bedste, ja det siger vi hvert år.

Lejrchefen kommer og tjekker. Alt er fint.

Jeg tænker igennem... De kan mærke energien, både lærere og elever kan mærke energien. Selv om det ikke rigtigt er gået op for dem hvad vi har oplevet sammen, er minderne der. Alt er nyt for mange, så de lever med, uden at være skeptiske. Fordi vi har det så godt. Jeg lærte meget af Sister. Fortæl det videre, siger hun. Sig det til de andre. Her falder det i god jord, her bliver der lyttet. Når du fortæller om spiritualitet, er den der. Det er spirituel træning. Når du taler om Gud, er han der. Når du så samtidigt er i stand til at vise det du fortæller. Lære dem der lytter. Jeg viser hvordan jeg skruer op for transmissionen. Jeg viser når det er en person der giver og når det er direkte fra det ultimative. Hvordan kan vi tale frit uden der glider skygger for forståelsen?

Det var mine spørgsmål til Sister.

Når hjertet er rent, er der direkte forbindelse. Et rent hjerte har ikke noget at skjule. Et rent hjerte har ingen skjulte hensigter.

Sister sagde: Du er entret ind i centerregionen. Du er sammen med Babuji nu, det viser han ved at være så tydelig i dig at du er forståelig for alle. Det du har fået, er du i stand til at give videre. Det kan ikke købes for penge.

Kald på Babujis kærlighed og send den til Babujis kærlighed i dit hjerte. Sådan skruer du op for transmissionen. Transmitter som person og send direkte fra Reality. Vis forskellen, fej lidt frem og tilbage i dem, så de kan se det er dig der gør det. Og send så direkte fra centeret, så de kan mærke det er ham. Scenemesteren bag verden, der er i stand til at sende en spotlight, en stråle der for et øjeblik gør dig i stand til at mærke hvem du er og hvor du kommer fra.

Hvis du havde skrevet det du har gennemlevet til Babuji. Ville han være blevet meget glad! Du har gjort det han beder os om. Du viser hans lærer virker.

Jeg kan ikke køber på spiritualitet i et 2 ½ time langt foredrag. Jeg doserer og fortæller om oplevelser. Jeg bringer indre billeder og stemninger frem for tilhørerne. Karina Reimers sagde: Det er lige som at være der. Karina har rejst meget i Indien.

Jeg indledte med at fortælle om vise og fortælle om dragterne.

Det rør dybt og først nu er det trængt i gennem at kvinderne i syd Indien er verdens fattigste og mest trængte og undertrykte. De har ingen rettigheder, der er ingen der kender dem. Liv og død ændres med et brev fra en kvindegruppe i vest. Danmark har en høj stjerne hos kvinderne i syd. De ved at Babuji har fortalt at Danmark vil blive The Capitol of Spirituality.

Nogle af kvinderne er efterkommere af den første gruppe der samledes for at lære af Babuji. De lever i hans lærer, de giver og hjælper, selv om de ikke har noget. De tager de kvinder ind der ellers ville være blevet slået ihjel, eller udnyttet groft. Brevveksling med verden udenfor, gør at de kan være i fred. Jeg har set dem, vansirede og forbrændte, skræmte af hvad mænd kan finde på at gøre ved dem. Smukke med håb, når de møder kærlighed, der ikke vil udnytte dem. Alligevel vil de ikke tale med mænd. De har deres talskvinder. De tror på Babuji. De har mødt en mand fra nord, der vil være deres budbringer. De er beskyttede i den måde de praktiserer Sahaj Marg på.

Jeg ved ikke hvad kvinderne i syd Indien skal bruge. Når jeg sender op, bliver der svaret: Tillid og kontakt. Jeg sidder og tuder medens jeg skriver, for jeg håber sådan det lykkedes. Jeg er budbringer, ikke andet. Når kontakten er lavet, forsvinder jeg.

Bente Hagen er kontaktkvinde for den Danske kvindegruppe, der er blevet oprettet her på denne sommerlejr. Onsdag den 21. juni kl.21 2006. 4 år efter mit budskab i nord om kvinderne i syd.



Bente Hagen er vandt til at læse og skrive på engelsk. Karina er tilknyttet Grevinde Danner kvindegruppen. De har også nemt ved at forstå hvad samarbejdet betyder for verdens mest fattige og udsatte kvinder.

Juni 2006 2.26

Et rent hjerte har ikke noget at skjule.
 Et rent hjerte har ingen skjulte hensigter.

Lister sagde:
 Du er endret ind i center regionen. Du er
 sammen med Babuji nu. Det viser han dig
 ved at være så tydelig i dig at du er
 forståelig for alle.
 Det du har fået nu og er i stand til at
 give videre, kan ikke købes for penge.

Hold nu Babujis kerlighed og send den
 til Babujis kerlighed i dit hjerte.
 Gådan skræmmer du og for transmissionen.

Transmitter som person og send direkte
 fra Riallet.
 Hvis forskellen. Følg lidt frem og tilbage i
 dem så de kan se det er dig der gør det.
 Og send så direkte fra centeret, så de kan
 mærke det er ham.

Gennem mesteren bag verden, der er i stand til
 at sende en spøtligt, en stråle der for et
 øje blik gør dig i stand til at mærke hvem
 du er og hvor du kommer fra.

Lister sagde:
 Hvis du havde skrevet det du har gennem
 løst, det jeg ved om dig, til Babuji, ville
 han være blevet meget glad.
 Du har gjort det han bet os om.
 Du viser at hans lære virker.

Det jeg har skrevet, har været igennem mig. Nu to gange, nej mange flere gange. For det er vist og fortalt et utal af gange. Det vil stadig være uforstående for udenforstående. Det vil være vejen til målet for dem der er virkelig søgende.

Førstegang jeg talte om kvinderne i syd Indien mødte jeg for mange fordomme, til at budskabet kunne trænge igennem. Dem jeg henvendte mig til, brugte deres egne skræmmebilleder for at hindre hjælpen i at komme frem.

Hvor kender du de damer fra?

Jeg vil ikke være med i en mystisk sekt.

De vil bare have vores penge og gøre os skøre.

De fantaserer sig til det værste.

Denne gang var det lige ved at blive stoppet af Susanne Bjertrup.

Hun sagde tak for samtalen.

Hun takkede igen, fordi hun selv har været i konflikt, over at blive indfanget i organisationer der ville have penge og var truende og fikserende hvis nogen trak sig. Susanne beskytter andre.

Organisationen og den rene vare er to ting.

Jeg fortalte hende og viste hende hvad hjertet flyder over af.

Hun ved nu hvad jeg ved.

Når jeg nu for første gang kan fortælle hende om naturens helt rene lære, kommer spørgsmålene. Jeg lod hende krydsforhøre mig. Hun fik nogle svar hun slet ikke forventede. Da jeg sagde til hende at det der er rigtigt og det vi mest har brug for, ikke koster noget. Hun så på mig med skepsis. Hendes uddannelse har været dyr, både for hende og hendes familie. Susanne er Magister i litteratur. Diplomernes magt har givet hende gode job. Hun ville ikke have noget af mig, det vil hun stadig ikke.

En skør mand der hævder det hun virkelig har brug for er gratis.

Jeg viser hende hvor enkelt det er. Forskellen på om det er en person, eller naturen der giver det du har brug for. Jeg viser hende nogle virkningsfulde metoder, ingen kender. Der er helt tomt, siger hun. Der er jo ingen ting. Ja, ja, du kan godt stoppe, jeg kan sagtens mærke det du siger du gør. Hendes bekymring er om jeg har styr på det jeg laver, eller om hun lige pludseligt er i noget hun prøver at beskytte andre imod.

Nu ved hun hvordan jeg gør det jeg gør og hvorfor. Alle kan bruge metoden som en lakmus prøve, når de er i tvivl. Jeg viste hende hvordan naturen doserer.

Den kender os bedre end vi kender os selv.

Når Sister og jeg sidder og griner til hinanden, er det fordi vi ved vi har det.

Vi er der.

Susanne ved det ikke endnu, jeg håber jeg oplever hendes gennembrud.

Susanne sagde hun nok skulle lade være med at præge kvindeguppen med modstand.

Hun ved nu det ikke handler om sekt og organisation.

Susanne fortalte hun var bange for min spirituelle styrke, fordi hun kunne se hvordan den påvirkede alle. Resultatet er at alle får det bedre. Hun får det selv bedre af maden og stemningen. Hun har allergi, vi laver gluten frit brød. Vi er også forsigtige med andet.

Der bliver købt økologisk. Det er hjemmelavet. Jesper går meget op i at grøntsagerne er Øko. Jeg holder stilen med mel og kerner.

Det synlige, for dem der lægger mærke til det, er at folk bliver raske i nærheden af mig. Det er ikke mystik og det gør mig ikke til noget særligt. Det er fordi de slapper i nærheden af mig og følger de bevægelser, der er gode for dem. Det er helt almindeligt at man ikke kan alene i starten.

Susanne har søgt alternativ behandling, det er derfor vi har gået til Tai Chi sammen og udviklet et venskab. Når vi er på sommerlejr, er hun ikke generet.

Susanne søger af personlige grunde. Man kan udrette mest når man er rask.

Det er det samme for mig og andre.

Nogen har også et højere mål.

Jeg søger for at blive bedre til at give det gode til andre.

Man kan ikke gøre noget hvis man ikke er klar. Det du siger, når du er klar, bliver leveret. Det er ikke en gang sikkert du selv ved det, for det sker for det meste når du er opslugt af opgaven og glemmer dig selv.

Man kan ikke gøre noget for andre når man ikke er klar. Vi er fuldstændig klar på masser af ting. Når et barn spørger dig og du svarer med kærlighed bliver det opfattet.

Overordnet er hvordan man gør sig klar.

Søg det højeste mål, alt andet følger med. Det er lige til for dem der har lært det. Det er nemt for dem der har fået det vist. Når du gør dig klar for Gud, er det hans klarhed du søger. Hvis hovedet er fyldt med noget andet, er det ikke klart.

Vil du arbejde for Gud, eller vil du arbejde for Penge. Næsten ingen tør slippe deres ego, de vælger pengene. Selv om de får de penge de skal bruge når de vælger Gud. Derfor er de få der arbejder for Gud et mysterium, for dem der er styrede af ego. De kan ikke regne ud, hvordan de kan gøre noget de ikke selv kan. Når de selv prøve lykkedes det ikke. De snedige kan bruge noget af læresætningen til at holde fast på nye, Der mangler bar noget. FORBINDELSEN. Man kan kun få forbindelse gennem en der er forbundet.

De fattige kvinder i syd syr dragter til de rige kvinder i nord. Uden kvinderne i nord ved hvorfor. Nå ja, det tog 4 år. Det har meget lidt med dragterne at gøre. Ingen tør at slå de fattige kvinderne ihjel når de har kontakter udenfor Indien. De laveste kaster har fat i noget der kommer de højeste til gode. Kvinde undertrykkelsen er både for høj og lav.

Babujis lære gav de fattige kvinde sikkerhed. Det vare længe inden damerne i nord forstår det. Forbindelsen er selve styrken. Kun den ene behøve vide det, for at sætte budskabet i gang. Vi kan være heldige at nogen der kan gøre mere, opdager det. Varen er leveret, det der blev bedt om, er sket og arbejder sig nu ud af.

Naturen virker kun på den måde, ellers er det ikke natur, så er det noget andet.

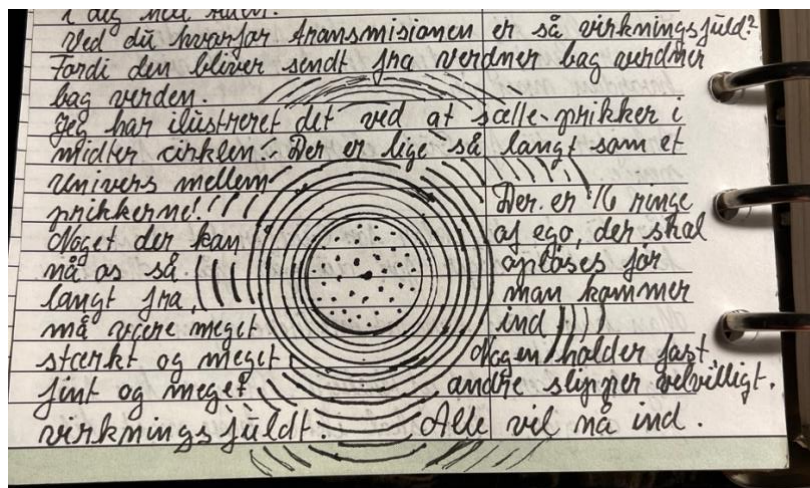
Det er derfor vi søger det ultimative. Det er en realitet, det er det fineste og det stærkeste. Det er som om dem der kan forstå det, taler et hemmeligt sprog. Et sprog der er så tydelige at ingen andre forstår det. De kan ikke regne det ud.

Jeg har ikke mødt nogen der kalder sig mester, uden de ville have noget.

Du skal bare kalde dig mester så er du det ikke. Sagde Sister og så grinte hun. Jeg er ingenting. Han er alt. Babuji taler altid om sin mester, aldrig om sig selv som mester. Han beder aldrig om noget. Det vi skal bruge, kommer af sig selv, siger han.

Susanne er ked af at blive udnyttet af et Kinesisk æres begreb. Der gør hun er i lommen på en der kalder sig mester. Marster Chang. Jeg kalder ham en bondefanger. Han sælger diplomer. Indehaveren opnår retten til at sælge hans produkter og give ham pengene. Hun kan godt lide at hører noget hun har længtes efter at høre længe. Vi må ikke lade os udnytte af andre. Hvis vi vil frem skal vi kun tage imod hjælp fra nogen der vil hjælpe. Den rette indstilling er alt. Lige så snart kommercielle interesser kommer i nærheden af den rene vare svækkes den. Vores muligheder sættes på pause, når det er forretning. Vi er Danskere og vi er for kloge til at lade os udnytte. Den kloge narrer den mindre kloge. I Danmark lader vi os ikke binde.

De 16 ringe af ego vil ikke opløses før de "ikke" bliver brugt.



Jeg sidder og ser diagrammet sammen med Sister Kasturi. Noget der kan nå os så langt fra, er meget virkningsfuldt og meget fint og meget stærkt. Der er 16 ringe af ego der skal opløses før man kommer ind. Drivkraft er så langt væk at vi ikke kan forstå det. Vi kan godt mærke det. Vi kan lære at arbejde med energien og bruge den, til at hjælpe andre. Den har sine begrænsninger. Man kan ikke udnytte den til eget brug. Den er for alle. Selv om det ikke er alle der forstår det. De er ikke kommet til det endnu. Dem der har fundet forbindelsen arbejde videre, på at få alle med. Meget enkelt, for at redde verden fra at udrydde sig selv i grådighed.

Lige så snart kommercielle interesser kommer i nærheden af den rene vare svækkes den. Vores muligheder svækkes. De 16 ringe af ego vil ikke opløses, før de "ikke" bliver brugt.

Det er enkelt.

Hvis en mester uddanner sine elever til at sælge Te og tilbehør til undervisningen og til at tjene penge til ham, er det ikke selve undervisningen, men det de kan tjene, der bliver fokuseret på.

Babuji lære os det modsatte.

Jeg er et eksempel, på at det virker på en meget enkel måde. Jeg giver hans hjælp videre, gennem måden jeg udbreder hans lære på. Og gennem sunde bevægelser jeg ikke ville kende uden ham. Bevægelser der fører os sammen med den energi han er en del af. Det er meget få der ved det når de begynder. Dem der vil være lærere burde vide noget.

Sister sagde at Chai ikke er den person Babuji lavede. Han er den person hans tilhængere gjorde ham til. Hun bad om at blive løst fra organisationen. Hun sagde at når hun kunne se den Chai, eller efterfølger Babuji har lavet, ville hun vende tilbage.

Når du vil lære folk om Guds kærlighed. Der er den inderste drivkraft i naturen, er du kommet langt. Det betyder den gør alt på den rigtige måde. Guds kærlighed udvikler og styrker os.

Du bliver nødt til at kende vejen til sammenkoblingen og kende de forhindringer du vil møde. Senere vil hans kærlighed arbejde igennem dig og udvikle dig trin for trin.

Du får det du skal bruge, du lære det du skal, på det tidspunkt hvor du har brug for det. Det er derfor det føles som alt kommer til dig. Hvis du spreder det efter Hans vilje, udvikler du dig. Hvis dit ego går på indkøb og tager det der kan sælges, står du stille der. Naturen sender igennem dig. Begær bliver mødt af skepsis.

En af Barnys elever, Vivi Andersen, er et godt eksempel. Hun havde aldrig hørt at Henrik blev kaldt Barny. Han er hendes chef... Hun er hans elev, både som massør og terapeut og abhyasie.

Jeg havde sølv smykker med hjem til hende fra Indien. Hun sagde hun følte alt hvad hun skulle bruge, kom til hende.

Første gang hun var i Indien var forventningen stor, hun havde en veninde med. De skulle rigtigt nyde det og købe gaver med hjem. Tøseferie og forventning blev forvandlet til et helvede, hvor menneskemylder, snavs og fattigdom og kryb og insekter, skræmte dem. De var rædselsslagne. Sister gav dem en individuel sitting og angsten var væk og de kunne nyde det. Nu kommer jeg med smykker... det er en lille ting. Vi havde set hinanden den gang hun var der ude første gang. Nu kunne hun mærke den specielle udstråling. Sister sagde: Du er ikke lærer 24 timer i døgn. Du er lærer når der er brug for det. Vivi trak så voldsomt i mig at jeg blev nødt til at gå i stilling. Hun søgte klarhed for det der skedte dengang Babujis spirituel styrke opløste angsten og erstattede den med skønhed. Det var ikke bare en fornemmelse, det var virkelighed. Tilbageslaget fra første møde. Hvem er han...? Babuji? Hun vidste heller ikke noget om mig, før vi fik talt. Jeg kommer lige derudefra. Tvivl og skepsis blev afløst af glæde. Hun vidste nu at det hun kunne mærke, var noget hun kendte og længtes efter. I Indien blev hendes liv vendt op og ned. Verden forandrede sig. Hun forandrede sig. Det er så lille en indstilling, der skal ændres. Den første ringe blev opløst. Hun lærte at give slip og være modtagelig. Derfor føles det som om hele verden kommer til hende.

Susanne Bjertrup sagde: Der er helt tomt!

Jeg gav hende tilstanden 30 sekunder. Hun glemte sin skepsis, fordi hun har tillid til mig. Og fordi hun både kunne se og mærke når jeg transmitterede til hende. Naturen giver det du har brug for når du er modtagelig. Tillid før kontakt. Sådan vil vi opfatte mødet med den Guddommelige transmission.

Vi skal vide når transmissionen gør arbejde.

Det lyder som ego, men det er det ikke, det er måden ikke at være slaver af ønsker.

Det er derfor jeg skriver. Jeg øver mig på at formulere mig, så dem der følger efter, kan forstå hvad der venter dem. Jeg skal kunne finde roden af skepsis og smelte den væk, medens jeg bliver angrebet. Gider jeg det? Ja ellers bliver jeg slået ned. For det er dem der styres af deres ego, der ødelægger der for andre. Hjælpen er kærlighed og overbærenhed. Jeg må ikke tale dårligt om nogen, ikke engang tænke dårligt.

"Når jeg er på arbejde"... Jeg kan kun rette dem når paraderne er nede. Og tro mig, der er mange der har lyst til at slå mig medens jeg arbejder på dem. For det er ikke de pæneste tanker der kommer op i dem, når de opløses.

Fattige mennesker og børn bliver lukket ind. De har ikke så meget at miste. Man kan godt sige det er en forbandelse Gud har lagt over dem der har noget. De kan ikke blive lukket ind før de slipper det. Jeg kommer til at tænke på en Abe fælle... det er en kasse med hul

i, stor nok til at de kan få hånden ind. Når de griber og har noget i hånden, kan de ikke komme fri.

Jeg har ikke noget mod rige mennesker, uden dem ville mange stå uden hjælp. Jeg har aldrig set mig selv som rig, men det er der andre der gør. Det er de grådige der er de farlige. De misundelige, ødelægger der for andre. Det er magtsyge. De kan ikke tåle at se der er nogen der har det godt. Så hvem er de plagede? Dem der "ingen ting har", men er stærke i troen. Eller dem der har for meget og vil have mere? Dem der har Gud, har det bedst.

Babuji viser vejen, han hjælper os ind, han hilser os velkommen. Nu ved vi lige pludselig hvad vi laver, fordi vi kender vores base. Herfra bliver alting tydeligere, perspektivet bliver større. Det er ikke en person, et ego, men en enhed, vi arbejder ud fra. Den er så stor og rar og smuk. Dens overskud er formidabelt, alt favnende. Det er jo Gud. Han lytter til den mindste og tager alle problemer alvorligt og giver det der skal bruges.

Der er meget stor forskel på at gøre Guds gerning og være firmaets mand. Gud giver. Firmaet tager. Jeg har altid arbejdet for Gud, ikke for firmaet. Ingen klub, organisation, mission eller parti eller klub har kunnet give mig den styrke. Når jeg stiller mig til rådighed, er det ham i mig dem foran mig får. Jeg vil ikke miste Guds nærhed for grådighed. Sister kalder det et rent hjerte. Hun har gjort det rent. Nej siger hun, Babuji har. Gud har sende ham for at vise menneskene hvad der er deres sande mål. Forening med det højeste ideal, så vi kan blive den vi er, fuldt og helt.

Jeg skal have manipuleret en graf ind i sundhedssystemet der viser udbyttet af indsatsen. Find ud af hvilke øvelser der virker.

Det jeg viser virker. Lær det og vis det til de andre.

Mia har stor gavn af meditationstræningen. Hun insisterer på vi sidder, hvor der er nogen omkring os. Hun passer psykiske handicappede. Hun har brug for at kunne finde ro i kaos. I går kom to af de handicappede og sad med. Stille og roligt, uden at forstyrre.

Mia blev fotograferet i en af dragterne fra kvindegruppen. Hun vil gerne være med. Lene Højdal vil også være med. Mia står for foto, når der bliver sendt breve med fotografier er arbejdet i gang.

Sommeren er over os, Jeg tog solen med hjem fra Indien.

Sommerlejrens festdag blev som jeg ønskede det, men ikke som planlagt. Der var for mange afbud fra lærere der var opsat på at de fik lov til at vise deres specielle kunnen. Carsten Vang Jørgensen ville vise hvordan ældre kom op når de falder. Jeg forstår ikke at nogen kan svigte aftaler... de svigter også mig og jeg skal dække over dem. Jeg lærer ikke at tale noget op, før jeg ved det er 100% sikkert. Flemming og jeg gav en oplevelse ved at vise silkeøvelserne på min måde og på Flemmings måde. Når det der er inde i øvelsen, er med, bliver udfaldet godt. Grundprincipperne i øvelserne gør forskellen. Det blev ikke en kamp om at være bedst,

men om at vise på den bedst mulige måde. Jeg er kommet til at jeg kan transmittere den korrekte bevægelse over i den jeg underviser. Babuji kalder det Kongevejen. Det sværeste for andre er at de ikke kan regne det ud. De kan ikke gøre det selv de første gange. De kan godt når jeg viser det. De lytter til hvad jeg siger, de gør hvad jeg siger og de kan se det er rigtigt. Problemet er at de svageste glemmer det når jeg ikke står foran dem. Når jeg skriver de svageste, har det ikke noget med styrke og alder at gøre. Her er de svage dem der er forstyrrede af uvedkommende tanker. De kam kun når de bliver ført. Babuji kalder det Kongevejen. Vejen har aldrig været tydeligere for mig. Susanne kan ikke se den, Flemming kan ikke se den. Men de kan se jeg kan vise den. De vil bare aldrig acceptere jeg har fået de evner. Det er blokeringen. De lytter til hvad jeg siger og de gør hvad jeg siger og de kan gøre det rigtigt. Det betyder ikke de kan se vejen. De er ikke Babujis abhyasie, det vil de ikke være, derfor er der ingen forbindelse, andet end når jeg sender. Sådan er det for mange. Mange skal dø før det går op for dem at "Han" har forsøgt at givet dem, men de nægter at tage imod det de mest har brug for. Fordi det bliver givet gennem mig og jeg er ikke god nok til dem.

Vismændene, Braminerne, giver Kongerne, så de kan blive bedre Konger. Babuji giver til alle så verden kan blive et bedre sted at være. Man kan ikke forlange at folk skal kunne forstå sammenhængen.

Flemming og Susanne kan se det virker med det samme. De bliver bedre til det de gør. Vi hjælper hinanden fremad. Men det er kun når forbindelser kører gennem mig, det er så let. Når vi stopper, er den væk. Jeg går videre med den, for det er min opgave at viderebringe den til alle.

Jeg havde glædet mig til at Carsten kom med madrasser, så vi kunne lære mine elever rullefald. Vi kan sidde på knæ og rulle hen over skulderen. De skal lære at sætte hånden rigtigt, de skal lære at bøje hovedet. Hans mor blev syg...
Tre mere meldte afbud. Unge mænd der ville se hvordan en sommerlejr med så mange forskellige kan fungere. Det er et mysterium for dem, jeg laver Tai Chi med gamle og handicappede.

Det blev en torsdag der var sitrende af Prana. Energien var mættet af Babuji. Jeg havde en tråd ude hos hver deltager. Nogen tog jeg mig særligt af, det var nu fællesenergien skulle løfte os. Når så mange er sammen om det samme, løfter vi os til et højere stade. Der blev vi, hele dagen. "Bademesteren" Viggo Jørgensen, han er yoga lære og underviser i vand gymnastik. Det er første gang han indser vi når et stade der ikke kan købes. Han talte med Susanne om Dr. Changs urimeligheder. Her bliver de givet så meget at de er frie nok til at tale om deres betalings gurus manglende evner. De fik ikke det de betalte for. Her betaler de ikke, men får langt mere end de er i stand til at forstå. De kan ikke regne mig ud, de kan ikke få det til at passe at jeg giver uden at kræve noget til gengæld. Jeg tror det begynder at dæmre for dem at jeg kæmper for at de svageste får den direkte forbindelse. Den der ikke betales for.

Lille Lissi har glædet sig til sommerlejren, livet er ved at rende ud. Fejlbehandling, fejl medicin, hun har prøvet alle de uheld sygehusene kan byde på. Tanken om sommerlejren holdt hende oppe. Hun har ikke været på hold i 2 år. kommunen hun bor i har ikke

handicap kørsel. Hun er for dårlig til selv at tage bussen. Lissi har evnen til at smage på livet og fortæller folk de fine nuancer, de ikke ser hos dem selv. Derfor er alle glade for Lissi. Hun har været fagforeningskvinde og løst andres problemer, stort set på samme måde. Hun fik sukkersyge og kunne mærke synet svigtede. Vi havde nogle gode år sammen, på holdet i blindesamfundet. Hun er født spirituel, derfor kunne hun fortælle om svarene i livet. Hun havde glemt sin medicin, vi henter den. Jeg fik det lavet så vi kunne være væk om formiddagen. Jeg ved aldrig på forhånd hvornår jeg er dødens chauffør. Jeg har kørt med mange, jeg hjælper dem med indflyvningen. Spørgsmålene der kommer, fortæller at det er nu. Jeg kender ikke svarene, der kommer gennem mig. Så godt kender jeg ikke personen. Har jeg været god nok? Kunne jeg gøre det bedre? Det er i den kategori. Jeg har en dejlig bil og det er trygt at snakke når vi er to. Lissi har ikke angst for at dø, hun har angst for om hun har gjort det godt nok? Hun er allerede fri, hun får lov til at nyde livet i fulde drag på sommerlejren. Bare det at være med, er magisk, siger hun. Hun blomstrer og går ind i den fejlfri tilstand. Det er en drøm at være her, siger hun.



Det er den åndelige verden der har styrken til at redde den materielle verden, siger hun. Hver gang hun har bedt om hjælp til at hjælpe andre, har hun fået det. Nu får hun bekræftet at den forbindelse hun altid har troet på er ægte. Den er omkring hende hele tiden. Hun skal herfra i glæde og længsel.

Nej hun døde ikke på lejren, men hun fik det hun søgte.

Jeg kan ikke lade være med at følge med i hvad der sker i Indien. Der har været terrorangreb i Mumbai. Terroristerne gik efter 1. klasses togvogne. De kan lige så godt opgive, de har ikke folkets opbakning. Effekten af deres angreb virker som en lynkineser i Sahara. Inderne vil frem i tiden. De vil ikke trækkes tilbage til Mullahernes mørke. De har svært nok ved at trække sig ud af deres egen undertrykkelse. Endelig er de på vej ind i den fælles verdensorden. Inderne vil opleve den nye verden. Mit håb er at dem der er veluddannede og har afsæt i det åndelige, taget det med over. Babuji siger at den proces der kører for at rense verden, er svær at forstå. Dem der cleaner og beder har nemmere ved at se det er naturens måde at arbejde på. Den ryster skidt af sig. En ung pige sagde i radioen at livet skal gå videre. Vi er nødt til at uddanne os til at deltage i verden.

Jeg tænkte:

De eneste der får lov til at tæppebombe et land, er Israel...

Den Jødiske regerings terror mod Palæstina er et fast indslag i TV-avisen. De bliver lige som Amerikanerne dybt fornærmede når de bliver kaldt terrorister. Måske spiller Indiens og Kinas vækst en større rolle i handelsbalancen nu. Det vil være unaturligt at de bøjer sig for Amerika og ultra konservative amerikanske Jøder. De er lige sluppet af med Englænderne. Jeg tror ikke de lader en anden stormagt styre dem igen. Og slet ikke Jødedommen.

Flemming og jeg underviser til 11,30, så er der frokost og tid til hvad man vil. Flere går ud og bader. Susannes tid er fra 15 til 16. Jeg har lidt tid til at begynde på aftenens dessert. Kl.16 er der Tai Chi. Flemming bemærkede at vi var 23 der trænede Tai Chi. Doris Kamstrup sagde:

Det er først i år jeg forstår at det vi gør, hænger sammen. Gentagelserne i bevægelsen, fik noget til at falde på plads i hende. Det er ikke mængden men måden det bliver gjort på der lige pludselig viser vi ingen grænser har. Hun fandt meditationen i bevægelsen.

Flemming underviser dem der er ved de første bevægelser, jeg viser slutningen. Hans videregående elever er forundrede over at se deres Tai Chi virke. Jeg underviser det jeg har lært af Sam Tam. Jeg omskriver Tai Chi fra kampsport til sundhed. Folk skal vide hvad bevægelserne kan. Ellers træner de i blinde. Det er meget enkelt. Det der kan bruges til at skade andre. Kan også bruges til at hjælpe dem.

En kommer fra Taoistisk Tai Chi. De må ikke en gang tale om kampsport. Deres Tai Chi form er det største spild af tid, jeg har set. De har ikke forstået at en perfekt måde at bevæge sig på, afværger både udefra kommende og indefra kommende ubalancer. Tao er naturens perfekte balance. En Taoist munk er uovervindelig, hverken sygdom eller fjender kan fælde ham.

Ivan Christensen, hedder ham, der træner Taoistisk Tai Chi. Nu nyder han at hans Tai Chi falder i hak. Igen en åbenbaring. Han er blevet så god at andre lytter til ham.

Vores Tai Chi undervisning er en succes. Fordi vi begynder at få folk til at forstå hvad Tai Chi er.

Underligt nok er der ingen af os der er særligt interesserede i Tai Chi mere.

Jeg ser langt mere i meditationen. Silkeøvelserne er en nemmere indslusning, i den samme energi der er i meditationen.

Flemming er faldet for Standing. Stående meditation. Selv om han ikke vil kalde det meditation. Han vil ikke have det har noget med Gud at gøre. Han søger ikke en Guru, han søger en Sifu. En kampsportslærer med særlige evner. Han har Ole Eskildsen som jeg beundrer meget.

Vi har dygtige mennesker omkring os.

Det ses ved opdækningen til festaftenen. Det er den smukkeste bordpynt vi har set. Valborg og Yaki forvandler Kaprifolier, origami og groft gran og vilde blomster til et kunstværk.

Der er underholdning mellem retterne.

Susanne lagde ud, hun skal gå kl.22. Sønnen skal have studenterhue på i morgen.

For at optræde skal man øve, når man øver, bliver man så god at man tør optræde.

Susanne er god. Hun har ikke brug for hjælp.

Jeg præsenterer solisterne.

Jeg bakker dem op, jeg er der som et sikkerhedsnet, klar til at træde til, hvis de har brug for det. Sangene har tidligere været efter festmiddagen. Dem får jeg med tidligere ved at akkompagnere. Det virker naturligt at jeg også bakker op her.

Nogen går tidligt i seng, kl.22, jeg syntes ikke de skal snydes for oplevelser, de skal have det hele med. Bagefter og ind i mellem, rydder jeg op. Jeg får det til at se almindeligt og afslappet ud. Jeg passer også dem der hænger over rødvinen til sent. De får en sjov sang ind i mellem. Det jeg søgte lykkedes, jeg fik løftet selskabet op hvor der er magi i luften. Jeg fik dem frem der havde lyst, men ikke turde.

Jeg kender mit talent, det gør andre ikke. Jeg får det til at se nemt ud og skaber tillid. Jeg så i min tidlige ungdom jeg kunne blive musiker, jeg så også at musik og show kunne ødelægge mig. Den gang skulle der sprut til for at dulme nerverne. Jeg oplevede at spille for fulde ignoranter. Spil Klovn Spil. Selv om musik og rollespil ikke blev mit kald, nyder jeg at spille, når jeg kan gøre folk glade og rørte. Vel at mærke når jeg selv vil. Her vil jeg. Min 12 strengede Guitar lyder som et orkester. Jeg går hen til den stemme jeg vil løfte. Jeg får dem til at synge endnu bedre. Lena fik fryden frem i alle med sin skønne stemme.

Hjemrejsedagen er rutine, der er dog altid lidt skælden og smælden omkring Jeser. Han er svær at omgås. Ud af mit køkken skriger han. Jeg ville have lidt mad til chaufføren, han var her i god tid og han havde ikke spist. Jeg fik ham ud på terrassen hvor der ikke var virvar og stillede lidt frem til ham. Få en til at finde mig hvis du mangler noget. Du skal ikke gå ud i køkkenet selv. Jeg aftalte med chaufføren at han kørte Lissi hjem på vejen. Hun skal hjælpes ind med bagagen. Vi gør rent efter os, selv om der er efterrengøring med i prisen. Det er her Valborg siger husmor konkurrencen er i gang.

Metodistkirkens sociale arbejde har været tæt på i år. Lederen Finn Uth, ringede på førstedagen og lød som om han forventede jeg ville klage over en medarbejder. Inga havde på forhånd sagt til mig at der var mange klager over medarbejderen. Finn Uth lovede vi har Solborg i uge 25 så længe vi vil. En aftale medarbejderen havde svært ved at give. Jeg skal vide at bestillingen er på plads, et år før, for at få styr på planlægningen.

Jesper vil have Capoeira folk med neste år. Hvis du selv står for det er det i orden med mig. Her er plads nok, de kan bo i feriehytterne. Du skal selv kradse penge ind og du/de skal selv stå for deres egen forplejning og transport. Det må ikke overskygge mine deltagere. Giv mig besked hurtigt, hvis du vil bestille gennem mig. Ellers må du selv bestille. Du skal lægge depositum først i året.

Jeg tror ikke det er det Jesper ventede. Han vil have jeg gør det for ham. Han har ikke den ansvarsfølelse, der skaber tillid. Han er ikke organisator. Han vil bare være Chef og have løn. Nu øjner han dobbelt løn. Han forstår ikke jeg prøver at lære ham noget. Du kan godt tjene på at gøre noget for andre. Det er op til dig selv. Trækker du mig ind i dit projekt, har det en pris. Jeg giver dig løn, for at lave mad til mine deltagere. Jeg giver dig ikke løn for at lave mad til dine egne deltagere.

Dem jeg tager ind, er med i mit projekt.

Flemming giver mig og mine, ved at undervise på sommerlejren.

Jeg er nødt til at undervise folk der er usikre på benene på en speciel måde. Detaljeren er vigtig for mine, for at de undgår smerte. Flemmings elever er yngre og er derfor ikke så svage som mine. Flemming giver sine mængde træning. Mine får dybte træning. Når de to former mødes, lære de af hinanden. Mine elever kan huske detaljen, ellers får de ondt. Flemmings kan huske et længere forløb. Mine elever lærer Flemmings et detaljeret forløb. Jeg viser grund teknikken i bevægelsen, så de kan se den er den samme lige meget hvilke bevægelse der er tale om.

Marianne mener jeg giver alt for meget væk. At jeg tager folk ind der malker mig. Jeg ved det godt. For mig betyder det at de giver det de tager fra mig til andre. Min opgave er at udbrede kendskabet til meditation. Dem der bliver hos mig lære at meditere. Marianne mener jeg inviterer nogen ind og der hugger mine elever. Det er rigtigt, de går til vandgymnastik og massage og akupunktur. Jeg har skabt et netværk. Der kommer også noget den anden vej.

Jespers ide er at leje sommerlejren 14 dage. Først køre mine og så hans. Det er jeg også med på. Jeg gør det samme for ham som han gør for mig. Han rynker brynene lidt. Jeg samler mine. Du samler dine. Jeg går i køkkenet for dig. Du går i køkkenet for mig.

Det er det samme jeg gør i skolen i skolen.

Jeg kommer med eleverne og får løn gennem skolen for at undervise dem. Det er den billigste måde for eleverne. På sommerlejren er det lidt anderledes. Vi deles om udgifterne. Jeg kalkulerer med et mindste tal. Kommer der flere, er der overskud. Det ansvar skal jeg være villig til at tage. Kommer der mindre er der underskud, det skal jeg dække.

Jeg prøver at få Jesper til at forstå hvad jeg gør.

Er du egnet til at samle nogle mennesker og give dem en positiv oplevelse, bliver du hjulpet. Det er en naturlov. Vel at mærke hvis dit mål er større end dig selv. Jeg kan ikke ubetinget støtte noget uden jeg tror på det og sikre mig at det går rigtigt til. Det skal stå lysende klart for mig at der er styr på tingene

Dem der vil men ikke kan, ved det ikke selv.

Indgangen til det der er større end os selv er i hjertet. Man kan sige der er hul igennem, når tingene virker.

Nogen mennesker kan ikke forstå der er nogen der ved noget de ikke ved. Det vil sige at de er for selvoptagede til at kunne gøre noget for andre. Evnen til at give er der ikke. Det må "ikke" være på andres bekostning.

Jeg bryder ind hvis nogen tager senen i brug, uden at kunne noget.

Jeg hader at skulle opdrage voksne. Min tid som Bartender har lært mig at dæmpe og manipulere. Så "tåberne" ikke taber ansigt. Jeg glatter ud. Tramper spidserne ned. Jeg er fra tidlig ungdom påvirket af Babuji. Det er en kunst at køre en fulderik tilbage på sporet. De må ikke føle sig stødt og de andre må ikke føle sig generet.

Nogen er hæmningsløse uden at være påvirkede af stoffer eller alkohol.

Desværre er de tit tiltrukket det alternative. Et sted i dem ved de at det eneste der kan redde dem, er Gud.

En uvidende gammel kone lader sig rive med og tager styringen, uden at kunne.

Jeg må få de andre til at se det som et ivrigt udbrud. Dem der ikke kender demenssygdommene, ved ikke de har mange ansigter. Jeg holder hånden under for at beskytte.

Lissi siger jeg giver håb til de håbløse.

Jesper er ved at eksplodere over min tålmodighed.

Flemming siger han er stået af for længe siden. Han har været med rundt på mine speciel hensyntagende hold. Det er ikke for almindelige mennesker at undervise nogen med så store handicap. Han siger fra.

Hvis ikke jeg har en tråd af kærlighed ude til hver af mine elever, falder de ud.

Det er Babujis lærer jeg bruger.

Babuji bruger kun transmissionen. Jeg kan se det virker på Sisters abhyasie. De er gamle, men smidige og ranke og lette. Han har lært mig nogle teknikker der får transmissionen til at trænge igennem til mennesket i mennesket. Det menneske der er som Gud vil have det skal være. Bag sygdommen. Dem der har været i nærheden af hans udstråling, vil søge ham. Dem han har sendt til direkte, er i stand til at svare uden ord. Ved at holde kontakten. Der bliver ikke sendt hele tiden, når der gør, reagere du.

Nogen af de dygtige elever jeg har, ser hvad jeg ser og handler som mig.

Karina Reimers var med til at dæmpe en der er så meget for meget at hvis det rygtes at hun er på deltagerlisten, bliver andre væk. Hun har ødelagt mange lærere. Der skal speciel styrke og tålmodighed til at pille hende ned. "Tekla Valther." Hun har gjort sig fortjent til at blive nævnt i min bog. Jeg advarede Susanne mod hende, det var hun glad for. Hvad gør du, spurgte Susanne? Holder mig til programmet og beder hende rette ind. Jeg fortæller hende hun er elev og at hun ikke må tage tiden fra de andre. Efter kurset sagde Tekla tak. Jeg "kørte" meget på hende da vi mediterede. Hun har prøvet meditation, men aldrig som jeg giver den.

I fremtiden skal der mere mental styrke til, der bliver sat nye diagnoser, ikke kun på ældre. Endnu mere på børn og unge. Vi skal kunne håndtere det kaos der opstår når egoister vil styre og have, uden hensyn til andre. Vi skal kunne håndtere stort pres, for ikke at gå ned med stress. Kravet er langt større end tidligere. Lærere, læger og behandlere og sundhedspersonalet, servicepersonalet, skal være stærke. De skal have ny viden. Fordi opdragelse og adfærd har rykket sig. Til at være langt mere begærlig, voldelig, psykisk og fysisk.

Hvad sker der når dele af hjernen smelter ned?

Der kommer nye stoffer på markedet og ny medicin. Der er meget fejl medicinering.

Skoleledere og ledere i det hele taget, skal være langt dygtigere. De skal lære at lytte til deres ansatte. Mange ansatte er alene, med håndteringen. Der er ingen hjælp, når det går galt. Og det er langt fra sikkert der er opbakning. Der sker masser af fejl.

Kun meditationstræning kan styrke sjælen og sindet.

Der er mange eksempler på arbejdsopgaver der er dømt til undergang på forhånd.

Folk der er tvunget ud i dårlige opgaver, skal være endnu stærkere. Fordi de skal kunne se dem selv overleve i noget de ved ikke virker. Vi skal kunne tåle høj sø. Jeg har prøvet det mange gange. Ledelsen bliver skiftet. Der er brug for fagfolkene for at få det til at køre. Jeg ser det nu. Vi kan godt virke, selv om alt om os er kaos. Bare vi har et fast holdepunkt.

Kun I meditation er det muligt at få forbindelse til det der beskytter os.

Juli 2006

Jeg har lektier for.

The Hart/mind. (Xing) is the lord of the body. Wang Xiangxhai (1885 – 1963)

Han nåede frem til en afslappet meditationsform der gav sundhed, men også afdækkede. Ved at være afslappet i hjerte og sind, kunne han komme i kontakt med den naturkraft, der gør en kriger uovervindelig.

Hjerte og sind kan både såre og helbrede.

Metoden er stående meditation i ridestilling.
Alle kan forstå at syge mennesker ikke kan begynde der.

Jeg giver stående meditation som indledning og mellem øvelserne og som afslutning. Jeg fortæller hvad vi gør, samtidigt med jeg gør det. Derved overføres det jeg gør. Det bliver gentaget 10 gange af ca. et minut, medens vi laver silkesættet. Her er der ingen smerte.

Først går vi ind i os selv og skaber kontakt, ved at mærke hjertet. Derefter koncentrerer vi os om fødderne. Vi lader det tunge dale ned. Når tungt daler ned, kommer let op. Det lette er den energi vi søger, vi fører den gennem armene og ud i hænderne. Herefter fører vi energien op over hovedet. Når kroppen er fyldt, udvider vi den med åndedrættet, fra Centeret i undermaven. Herefter leder vi det tunge ud af kroppen, ved at lade det dale ned til undermaven og ud. Ideen er at vi går efter det fine og skiller os af med det tunge, vi ikke har brug for.

Wang Xiangxhai -s måde er at øge tiden. Stå lidt længere og længere. Smerten gør at man retter kroppen, så man kan stå længere. Det er ikke noget med at man kan tåle mere smerte jo længere man står. Gradvis kommer den helbredende energi til syne. Den er meget behagelig.

Jeg så tidligt at den energi der gør folk raske, er den samme der gør dem uovervindelige. Når du først har lært at fylde dig med qi, kan du stå med vandrette lår. Den megen Tai Chi træning jeg har været igennem, gør at jeg trækker qi når jeg træner. Her læser jeg "bare" endnu en "mester" der giver sin måde at fortælle hvordan han gør.





Billederne er fra 2021 her er jeg 73 år. Når jeg laver standing med mine, går vi ikke så langt ned. Jeg vil vise hvor smertefuldt det må være for dem der ikke får vejledning. At stå med vandrette lår, kaldes Marabu. De fleste der laver standing går ikke i Marabu. Der er rigtigt meget teknik bag. Det meste kommer gennem meditation. Kan du komme ind i dig selv og finde roen, finder du metoden. Det der plager dig ophører.

For mig at se er det hvad en rigtig lærer kan.

En lære der er trådt ind i den højeste kaste, Brahma.

En høj kaste fødes man ikke ind i, den gør man sig fortjent til.

Jeg tænker på Vivekananda og Babuji.

Det kræver mere end styrke at få folk til at gøre noget.

De lærere der kan få det der er rigtigt ind i elever, der tror de ikke kan. Har fortjent den stærkeste energi af alle.

Der ligger noget meget større bag.

Hvis ikke vi får folk til at ændre sig, udslættets vi alle.

Set i bagspejlet stod jeg nogle gange med folk der dårligt kunne gå og stå.

Meditationsøvelserne gjorde dem så optagede at de glemte de ikke kunne.

Jeg var selv lige så optaget.

Jeg blev hjulpet af meditationen, min tro hjalp mig.

I læretiden havde jeg det som tiden gik baglæns, fra en fortid hvor jeg kunne alt. De første gange jeg stod i Tai Chi, tænkte jeg... hvorfor er det så svært nu?

Jeg ved Babuji havde det svært med Kinesere. De vil altid slå.

Jeg tror det er derfor han giver mig en viden, der gør jeg ikke lader mig skræmme. Jeg er Babujis mand, de er velkomne til at prøve mig. Det har mange allerede gjort. Jeg bruger ikke deres metoder. Det skjuler jeg ikke. Jeg fortæller dem mit mål, hvis de spørger. Det sker sjældent eller slet ikke. De fleste er for højrøvede til at se og lytte til andre end dem selv.

Jeg har tit hørt Babuji citeret for i intelligent "duel". Lad mig tænke over det, lad mig meditere på det. For ham er det ikke en duel, det er at vise løsningen alle kan leve med.

Måske vil Babuji have jeg kender den Kinesiske vej? Jeg kan se de først opdager forbindelsen langt inde. De kender ikke den fulde styrke. Fordi de tror styrken er i kampen.

Wang Xiangxhai er gået gennem den Kinesiske vej til hvor kontrol af hjerte og sind begynder. Han forstår nu, det var vismænd der lærte krigerne at kæmpe. Fordi alle de detaljer der skaber en god kriger, handler om at kontrollerer sindet. Du skal kunne bevare roen. Derfor skal du finde forbindelsen til helt utrolig stor kærlighed, for at holde raseriet ude. Så snart du styres af ondskab fejler du. Du lærer gennem meditationen at gå ind i en helt anden tilstand.

Han kunne finde på at vække sine elever om natten og kæmpe med dem.

Jeg kan se mange billeder af folk der ikke er nået frem til fornuft, spejler sig i billedet af en dygtig kriger. De prøver at blive som ham. Jeg kan også se hvor håbløst det er for krigeren, der er brudt igennem til visdom. At lære dem der kun vil slå andre, visdom. Du må ikke skade andre, de skal lære at overleve. Derfor er der kun nogle få der får adgang.

Kineserne lærer at krigeren der slipper gennem med livet og fornuften i behold. Før en stærk slægt videre.

Babuji springer krigshandlingen over. Det der ikke skal være der, bliver fjernet så der ikke opstår krig. Han underviser i hvordan spændinger opløses.

Kineserne er gode til at lave spændinger, der spærrer for løsninger.

Dr. Chang blev sur på mig fordi jeg spurgte hvor langt ind i hjertet han gik?

Han havde selv taget emnet op og bad om spørgsmål. Jeg tror ikke han regnede med der var nogen der kendte ruten og dybden i meditation. Måske var det den han ville fortælle om. Det stod aldrig helt klart hvad han ville. Han sprang i det han talte om, som om han ikke havde planlagt noget. Sid stille med lukkede øjne, når du mindst venter det, slår han en oppustet papirpose i stykker med et BANG.

Det var et undervisningsforedrag hvor han ville kaprer elever på sin viden.

Der var lidt Tai Chi, lidt Qi Gong. Familiens hemmelige håndstilling.

Han er/var Susanne Bjertrup og Viggo Jørgensens og Henrik Højalds lærer en tid.

Dybden er hvor god, du er til at give slip.

Hvor langt vil du gå? Er du i stand til at gå hele vejen?

Dem der har lært at give helt slip, kan se hvor langt de andre er. Meditation handler om at kunne give slip. Det gør du kun hvis du får noget der er bedre end det du har. Jeg havde håbet på at spørgsmålet kunne få ham til at vise os hvordan vi får den smukke energi. Det er ikke så mystisk. En god behandler kan se de spændinger eleven skal slippe for at komme videre. Han kan overføre den energi der får den anden til at slappe af. Det kunne DR. Chang ikke. Han havde det ikke i sig. Jeg udfordrer ham ikke, jeg regner med at når han kalder sig DR. og mester, kan han.

DR. Chang stiller sig med siden til mig, som om han er blevet udfordret. Han blev ubehagelig. Han kunne mærke han blev læst. Jeg læser ikke for at fælde ham, men for at bringe det bedste frem. Jeg ser med det samme om han har noget at byde på, eller noget at skjule. Det sidste fylder mest. Han har ikke rigtigt noget at byde på.

Dr. Chang vil have penge. Han giver ikke, han vil have. Nogen vil sige han er en helt almindelig Kineser.

Susanne havde inviteret mig med. Jeg lod DR. Chang ydmyge mig da jeg så han slet ikke var klar over hvad rigtig meditation er. Susanne skulle ikke føle hun kom med en der kunne så tvivl om hans færdigheder. Han skulle føle sig som en mester der kan irectesætte.

Længer fremme fik de andre nok af ham. Jeg havde læst manden med det samme. De leder efter deres egen Qi Gong sæt, lige som de forbinder mig med silken. Det er ikke Qi Gong sættet det handler om. Det er det der ligger bag det.

Bo Kjer, min svoger har hjerte problemer.

Det er nemt at se årsagen: Stress.

Han giver ikke sig selv ro. Det er ikke ond stress, han er så begejstret og nysgerrig på livet, at der sker for meget. Han stopper ikke op og nyder det.

Han sagde i går: Her kommer altid nogen.

Bo har masser af hjerte, men det kommer i utakt. Fordi folk hiver i ham i alle retninger. Han kan ikke finde tilbage til hans egen rytme. Han ved ikke engang han har en. Før nu, hvor den er i utakt. Det gør ham bange, Han vil gerne opleve sin datters bryllup og se børnebørn vokse op. Han vil lære det jeg gør! Han tror på mig.

Jeg forbereder ham på at vi skal sidde uforstyrret sammen i 20 minutter.

Vi skal væk fra hvor du kan høre de råber efter dig. Du skal slukke din telefon.

Jeg fortæller dig hvad du skal gøre og hjælper dig med at gøre det. Han er rædselsslagen for at skulle sidde og høre til sit eget indre. Han tør ikke at møde sig selv. Han kommer aldrig til at lære at meditere. Men lige nu drejer det sig om liv og død. Det ved han og han er bange for at dø.

Hvad tænker jeg?

Hvis jeg kan se ham i fremtiden, når vi sidder, ved jeg han overlever.

Babuji tog sig af hjerterytmen. Jeg kunne se at Bo er her om 20 år. Han bliver ved med at gå til kontrol. Han ved ikke hvad Babuji har gjort for ham, han vil heller aldrig spørge om det. Han vil ikke forstå det, selv om jeg fortæller ham det. Han tror det er en slags hypnose

han har været udsat for. Han jamrede sig over det, før vi gik i gang. Det var svært for ham at tro han kan holde koncentrationen. Jeg var nødt til at være meget koncentreret.

Min kærlighed til hans søster Marianne, har givet ham mere levetid.

Jeg har bedt Babuji tage sig af ham.

Jeg ser han køber et hus i Sverige hvor han og Lone kan søge hen når der skal ro på.

Han skal væk fra gården, når der er for meget præs på. Han får varsler når han er for meget. Jeg ser ham gøre nogle voldsomme udfald hvor han er lige ved at miste Lone.

Midtvejskrise kalder man det. Hans egoisme sender ham på afveje. Lone bliver ked af han rander efter en tidligere skolekammerat, der ligner Lone. Hjertet holder. Det er ikke ham der takker Babuji, det er mig. Hans datter Lisa er det tættest Marianne og jeg er på en datter. Min bøn er lige så meget for Lisa. Bo er en dygtig håndværker, han har også en enorm grådighed. Samtidig med en fantasi og et held der tit giver ham det han vil have.

Ja og han har Lone, hun er sundhedsplejer. Hun passer åndsvage, hun har altid taget nattevagter. Bo er vandt til at overtale hende, så han bruger lønnen og lidt til. De er begge to samlere, hun fylder gården indvendigt og han fylder den udvendigt. Jeg har set ham hente gamle Traktorer og grave maskiner, folk normalt skal betale for at komme af med og få dem til at køre. Det gør at netværket lejer dem af ham, eller giver ham noget andet, for at låne dem. De fleste mænd drømmer om at få deres drengedrøm af en bil, når de kommer til penge. Dem lever Bo af. Når de går død for penge og ikke kan betale, står Bo tit med en gamle Jaguar eller MG sportsvogn, han har repareret på. Så hjælper han dem af med den og finder en køber, der betaler hans regning. Det talent har han også. Han er god til at finde gode brugte biler. Men al den handel og reovering af ejendommen, samtidigt med han har håndværks opgaver og biler at reparere. Holder ham alligevel på grænsen af underskud, hele tiden. Miraklet sker fordi hans ejendom rent faktisk stiger i værdi, fordi han gør den bedre. Staldene får folde til Heste og bliver lejet ud.

Gården er stor så der hvor de først boede er lejet ud. Det er en stor 4 længet gård, der har udviklet sig til at være total reoveret og der er bygget et stort autoværksted og en lade til foder til hestene, ved siden af gården. Han kan sagtens lave penge, men han bruger dem lige så hurtigt de kommer ind. Der er ikke ret langt fra ide til handling. Og når han samtidigt har et umætteligt, beger og en nysgerrighed. Trækker det ham, på en forunderlig måde videre.

Vi har et godt venskab. Vi holder Jul sammen og sommerfester. Det har altid været fantasifuldt. Det gør at datteren Lisa kan mange ting. Hun er klog nok til at hun kunne tage et "kedeligt" job. Hun er også klog nok til at vide at en håndværker og et frit liv sagtens kan forenes. Hun er en dygtig Hestepige. Bare den del kan hun se som et erhverv. Hun kan både lave biler og tømmer arbejde og svejse og konditori. Hun har altid været en del af arbejdet når vi gjorde klar til fest. Og hun ser godt ud, så hun får ikke svært ved at finde den mand hun vil have. Lisa er født i 1984. Min kones familie er min nærmeste familie. Min egen familie er længere væk. Uden nogen rigtig grund. Vi er der hvis vi får brug for hinanden.

For flere år siden gav jeg Bo en bog af Mantak Chia: Hvordan man forvandler stress til vitalitet. Der et tegninger i bogen og den er let at forstå, for mig... Bo får aldrig læst, Bo får aldrig lavet øvelser på egen hånd. Men han har en håndværkers tro på at jeg kan. Derfor gør han hvad jeg siger og lykkedes første gang. Jeg havde forberedt ham på flere gange. Jeg fortalte Mia at Bo vil meditere og at der slet ingen hindringer var, at han gled lige ind, med det samme. Mia kender Bo og sagde: Ja, er der noget han vil, gør han det. Det var Mia der brugte ordet håndværker tro.

Jeg viste først Bo Yiquan, stående meditation, efter Babujis metode. Ikke noget langt forløb, han skulle bare smage på varen. Derefter silkeøvelserne, det er også Babujis metode. Bo skal lære at senerne skal strækkes helt ud. Mellem øvelserne er den korte stående meditation. Jeg kan bare ikke slippe Babujis måde at gøre det på. Og slet ikke nu hvor det er så vigtigt. Vi stod i forhaven, en gammel tæt have med høj hæk og frugttræer. Bo ville stå der, han gad ikke blive forstyrret.

Lone og Lisa tog i byen, de ville ikke forstyrre. De tror også Bo kan det han vil. Jeg havde forberedt ham på et forløb på halvanden time, 90 minutter. Med en siddende meditation til sidst. Da vi kom til meditationen ville Bo om på den anden side huset. Han trak på en god forventning. Han satte stole til rette. Jeg fortalte ham hvad vi gør. Solen skinner, lad dens stråler lyse dit hjerte op. Når du føler den rare følelse skal du lade den gå indad i spiral. Den energi du mærker vil gøre resten. Der var nærmest et sug i ham, naturen er gavmild. Babuji arbejdede på ham. Jeg kunne se nogle lysende glimt, 2 glimt. Han blev justeret og rettet, kanalerne til gennemstrømning blev udvidet. Ophobning af sorg og smerte, eller hvad der var, blev det fjernet. De mørke farver, mørkeblå, mørkerød, sort, blev opløst på et øjeblik. Bo arbejdede med som en håndværker, jeg kunne mærke han trak. Bo havde det godt i det lilla univers, alligevel trak han længere ind. Vi kunne blive ved. Jeg havde forberedt ham på at vi ville sidde et kvarter. Dem der har mødt Gud i levende live, har noget at leve for. Der var ingen tegn på uro undervejs. Vi sad længere end aftalt. Det er første gang jeg har fået lov til at sidde i ro, sagde Bo. Jeg kunne have blevet der, sagde han. Jeg fortalte ham at vi skulle sidde på den måde 3 gange.

Herefter skal vi sidde jævnlige. Bo vil gøre det alene, der er jo ikke noget svært i det, siger han. Nu ved han jo hvad det er, nu har han lært det, siger han.

Han er som et barn der klapper læsebogen i og siger: Nu har jeg lært at læse, efter at have lært de første 3 bogstaver. ABC. Det der er givet kan ikke trækkes tilbage, det kan kun udvikle sig. Jeg må ikke sige at folk skal blive ved, for deres eget bedste. Jeg kan heller ikke sige at Babuji har helbredt Bo, selv om han har det. Spiritualitet kendetegnes ved at giver "tvivleren" en god undskyldning. Oplevelsen glider i baggrunden, først på dødslejet står det klart, der kommer alt for en dag. Bo vil gå til ½ års tjek, der vil han få at vide at medicinen virker. Når han føler et pres skal han tage den. Lige som jeg sagde, at når han føler pres, skal han slappe af og tænke på hjertet. Det vil han gøre uden at tænke over det, fordi det er naturligt. Men selve oplevelsen vi har nu, glemmer han snart.



Bo og Marianne



BO og Lone

Billederne er fra Dyrehaven 2006

August 2006

Byggeprojektet skrider frem.

Jeg havde ventet lidt mere af juli, men på den anden side har det været meget varmt. Varmerekord med 10 timers sol og gennemsnit temperatur på 30 c, det meste af juli. Alt det der er under jorden, kloakeringen, afløbsrør. Vandet ind i huset ligger dybt. Meget er nyt nu. Her er en lille gravemaskine, men meget er håndkraft. Jeg er håndkraften, jeg tager arbejdsmandsopgaverne. Fordi håndværkerne er dyre og de skal kun tage det jeg ikke kan og må røre. Der er tegninger der viser i hvilke højde rør og installationer ligger. Når der er støbt færdigt, kan man ikke se den tunge klods der skal bære Masseovnen. Under det støbte dæk er der rivejern, flamingo blokke i to lag, underst er det kolde vand. Over er gulvvarme og varmt vand, rør i rør, for en sikkerhedsskyld. Jeg har været omhyggelig med billede dokumentation.

Jeg føler heldet og håndværkerne er med mig.

Peter har lige været her og flyttet EL måleren. Det store hovedkabel skal forlænges og der skal en ny EL tavle op. Den bruger ikke sikringer som den gamle, den slår fra.

Peter er hurtig, han gør arbejdet på 4 timer. Jeg kender Peter fra onsdagsklubben.

Det er fordelen ved at være tæt på fastboende i et sommerhus kvarter.

VVS-manden er Mariannes brors ven: Ole Springstrup, de kommer privat sammen.

Bare at nævne at Ole Springstrup har vvs opgaven, gav stor respekt.

Håndværkerne kender hinanden og arbejder tæt. Nu er jeg fredet... tror jeg. Hvis nogen prøver at snyde, får de andre det at vide. Det gælder fra indkøb af materialer til tilbud og timeløn.



Jeg springer lidt.

Det er jo sommer så der kommer besøg.

Jeg inviterer Ulf og Jørgen W. fra svømmeklubben, de er her et par dage. Vi har sol og strand og kan gå i vandet. Ulf er ikke rigtig rask. Jørgen har det fint, han har set frem til at kunne gå på pension når han er 60, det er han nu. Han har arbejdet hårdt for det.

Ulf har læst hele livet, han er gået fra evighedsstudent til førtidspensionist. Han var studenter medhjælper i sømandskirken. Nu har han sin sygdom at passe. Det begyndte med nyresvigt, nu er der mere. Vi tager på havnen og køber fisk. Vi finder også noget sommer udstyr i Havhøgeren. Jørgen køber en fiskestang, Ulf et par sandaler. Jørgen

mener godt han kan bruge fiskestangen på fristranden på Amager... det er bøssestranden. Jeg ser nogle fantasibilleder af han rander rundt i bar røv i strandkanten og fisker... Jeg er ikke bøsse, så for mig er det komisk. Jørgen mener helt bestemt han vil fange opmærksomhed.



Manoj fanger også opmærksomhed.

Manoj invitere sig selv, han er på rundtur i Europa.

Han har meldt sin ankomst på Hovedbanegården kl. 22 den 2. august.

Nu kan jeg se hvad det er at betale tilbage på det venskab vi har i Indien.

Han forventer at blive indlogeret, præcis som gæster fra Jylland.

Kost og logi og transport, til og fra banegården.

Når jeg er i Indien giver jeg noget den anden vej. Han får fortjeneste af alt hvad jeg køber og foruden har jeg gaver med. Her er det meningen vi skal købe gaver af ham, så han har til togrejsen. Han har store planer, han skal til Nice efter opholdet i København. Det koster at rejse. Han kan ikke se det kan være pinligt, når han åbner sin smykkeforretning. Jeg må forberede vennerne på han sælger smykker. Jeg fortæller dem de får en eksotisk oplevelse. Det er ikke en "Showrum" handels forbindelse. Han har bare smykker med fra sin forretning i Indien. Det giver ham penge til rejsen.

Man finder hurtigt ud af det er svært at handle med Indien.

Jeg har venner der ser sommervarmen som mulighed for Indisk tøj. Han kan nok skaffe det billigt i Indien, men han kan ikke lave en sikker handelsvej.

Han tror det hjælper ham at sige jeg hentede ham på hovedbanen og han kunne bo hos mig så længe han ville. Og at mine venner var meget glade for at de kunne få lov til at købe ægte Indiske smykker. Han tror han har en god historie... Ja så vil de andre også gøre noget for ham. Selv om han er svær. Det koster og kræver at have ham.

Jørgen og Ulf er opdragede til at hjælpe til.

Det er en selvfølge at deltage i madlavning og oprydning.

Manoj roder som en teenager. Han er vandt til der er nogen der rydder op efter ham og laver mad til ham. Manoj skal lære hvordan vi gør her. Jeg satte ham til at lave mad, medens jeg gik over og mediterede med Mia. Vi mediterer dagligt efter hjernesvulsten er fjernet. Vi har vores egen genoptræningsprogram.

Sister bad mig tage et lille ur med til Danmark og få det repareret. Manoj får det med hjem. I Indien er det svært at få noget gjort. Selv om hun har mange omkring sig.

Manoj har ingen plan, han ringer rundt for at finde den neste han kan overnatte hos. Han kunne lige så godt være på landevejen uden plan. En tur kræver planlægning. Almindelige mennesker planlægger rejsen efter forudgåede aftaler. Især når de ikke har råd til hotelophold. Han bruger min telefon, så dem han fisker hos, kontakter mig. Jeg bliver blandet ind i at få ham videre til den neste. Jeg giver besværet videre.

Det gør du ikke igen Manoj. Du sætter os i forlegenhed.

Jeg fortæller ham at han når han planlægger og laver aftaler i god tid, komme han som en ventet gæst, i stedet for som en hjemløs man skal tage sig af. Folk er på arbejde, de kan ikke tage sig af ham. Kurt og Jette lejer deres gæsteværelse ud til Italienere om sommeren. Jan og Anette vil ikke have ham. Nu er det lige pludselig mig der skal komme med ideer til hvem han kan kontakte.

Henrik Haugård er på arbejde, Henrik Carlsen er i Sverige. Birthe og Elsebeth takker nej. Anni kan tage ham. Hun flytter over til en veninde, medens han bor i hendes lejlighed. På vej over til hende viser jeg Manoj et billigt hotel. Hvis noget går galt. "Sleep in Heaven". Bagpakkerne bruger det. Her er det billigste sovesale.

Det bliver dyrt at have ham, siger Anni, han forventer en bytur. Når vi er ude hos ham, er det også dyrt, han giver ikke ved dørene. Anni vil ikke skuffe ham, men hun vil heller ikke give ham alt hvad han forventer. Derfor flytter hun over til en veninde, medens han er her. Det er godt nok han er her, vi skal til Indien til neste år. Men han skal ikke blive for længe, det koster. Selvfølgelig er vi gæstfrie, vi sørger selv for ikke at misbruge venskab. Vi sætter grænser for hvor meget vi vil udnyttes. Jeg fortæller Manoj hvor langt jeg rækker. Jeg skal tilbage til landet, det har han set og oplevet nu.

Jeg ved ikke hvad det er med Indere, de tror alle Europæere er rige. Det tager mig et år at spare op til en rejse til Indien. Fordi Rubi-en er lav i forhold til kronen og euro. Betyder det ikke vi er rige, alt er dyrere her. Det koster en måneds benzinformbrug at have Manoj på besøg. Mine venner tager toget, jeg henter dem på Gilleleje station. Han skal køres.

Nyt afsnit.

Mia fik en fjerntransmission 05-08-2006 kl.17,50. Hun er i Bulgarien med Dinah og to af de handicappede de passer. Hun blev glad da jeg sagde vi kan sidde og meditere sammen på afstand. Vi skal bare aftale et tidspunkt. "20 min er nok", siger Sister. Tiden passer altid nøjagtigt, jeg bruger ikke ur, jeg sidder ikke og ser på uret om det er nu. Mia siger også hun er ude af meditationen lidt før jeg sender en sms, hvor jeg skriver OHM. Mia vil gerne have rensset hovedet, hun er stadig tæt på at være død af en hjernesvulst. Vi ved godt hvad vi har været igennem sammen. Hun skriver tak. Jeg skal arbejde mere når det er på afstand. Andre sensitive kommer til syne, jeg skal fange Mias billede. Når vi sidder alene,

kommer der tanker. Her er det andre der bryder ind, nogen der kan mærke der bliver sendt. Jeg skal holde kontakten til Mia, jeg tror jeg bliver bedre til det. Mia er tilfreds, hun får mere end ventet.

Der er mange års forberedelse før jeg er nået hertil.

I starten sad jeg til "møde" i meditation, med Babuji. Der var andre, men det var kun ham jeg ænsede. Han pegede mig på plads når jeg kom, det var min meditation i mange år. Indtil Sister åbnede kanalen i mit hjerte helt, så transmissionen kom indefra.

Før det, gik jeg i meditation og blev ført ind. Hun ved jeg er der, Han ved jeg er der.

De kan mærke den mindste krusning. Man kan sige jeg er den eneste der ikke ved jeg er der. Jeg er jo blevet til ingenting... Så meget af egoet skal væk, før man bliver til en "arbejdes Bi" hos ham. Jeg fornemmer at det der ikke skal være der, viger for Ham.

Havde jeg været alene ville jeg ikke kunne stå imod, jeg ville være offer for dem der ville hindre mig. Ingen går imod Babuji. Når han er på mission, er det fordi nogen skal have hjælp. Han stopper ikke op og småsnakker på vejen. Jeg gad vist hvordan jeg fandt ham første gang? Jeg må have søgt svar... Nej, nej siger Sister, Han fandt dig.

Der var en der ville vise mig noget. For ham var det en psykedelisk rejse.

For mig var det en samtale med Gud.

Nu hjælper jeg Mia med at finde Guds nærvær. Hun har brug for at blive rask. Nu ser jeg tydeligt hvordan naturen arbejder. Jeg tænker på Mia. Intuitivt glider jeg hen bag hende, i den retning transmissionen skal ind i hende. Det sker i en lidt skrå linje ovenfra lidt fra højre, ned i hjertet. Hun vil hellere sidde som vi plejer, selv om det er på afstand.

Hun vendte sig så vi sad overfor hinanden.

Jeg har selv gjort det samme med Babuji. Jeg kan hjælpe Mia med ikke at glide ud af meditationen. Det samme Babuji gjorde for mig. Han er med her. Jeg er den der følger efter. Ikke fordi han forsvinder. Der vil være mange der følger efter.

Det er derfor jeg skriver her. Folk skal vide der er nogen der har været på det samme stude, før dem. Det kan spare dem for unødige tanker. Især angst og skuffelser.

Nej du er ikke den uopnåelige mester. Det bliver du heller ikke. Du er på vej til at kunne bruge den samme energi som ham. Men du vil aldrig nå den samme kapacitet som ham. Du vil altid være afhængig af ham, han er menneskelivets sande mål.

Mange år før, læste jeg forvandlingernes bog.

Den sagde tydeligt:

Du kan gå i selv destruktion, eller videreføre mesterlæren.

Jeg var langt nede på det tidspunkt, mesterlæren talte til mig.

Forvandlingernes bog er et meget gammelt spil:

I Chen og Tarok.

Man spiller og læser resultatet.

Du er den der følger efter.

Jeg har spillet to gange, hver gang med samme resultat.

Det er underligt. Anden gang var da jeg begyndte på Tai Chi, for at samle mig selv op.

Jeg havde glemt hvad første svar var. Et bogmærke med dato og svar fortalte jeg havde spillet 20 år før. Dengang var jeg helt klar over at druk og røg kunne slå mig ihjel.

Jeg var skræmt over at skulle efterfølge ham. Længere fremme forstod jeg hvad der var i gang. Jeg må hellere sige, efter meget meditation og meget træning, kom billedet frem.

Jeg vidste jeg ikke kunne blive mester. Jeg skrev om det naturlige i at en mester,

efterfølger en anden. Det gør ham ikke til den anden. Det svirrede rundt i hovedet på mig.

Når hjælperne griner og håner, hvor går man så hen. Til Babuji, min meditation blev mere klar, det var på den tid hvor jeg var til klasse hos ham i universet.

I andre kommer til at sidde på samme måde.

Hen ad vejen forstår vi det samme.

Jeg vil hverken have Birthes eller Arnkjels arbejde. Eller i mine øjne, deres misforståede selvopfattelse. De to er de lærere der er tæt på mig. Hvis jeg kan hjælpe Babuji, er jeg tæt på ham og det vil jeg gerne være.

Mia fik en fjern transmission igen i gård kl.16,50 den 10-08-2006

Hun dræner sig selv i arbejde, hun havde brug for at blive fyldt op med energi.

Realiteterne opløser med tiden fjendebilleder og misopfattelser. Birtes hjælp til mig, var at hun talte om Sister Kasturi som den eneste hjælp til hende selv, når hun havde gjort sig umulig. Sisters kvaliteter blev bragt op på en forunderlig måde. Af en underlig kvinde der ikke vidste hun bragte viden videre.

Naturen er forunderlig, Guds vilje er uransagelig.

Birthe gør ikke noget for andre, hun gør noget for sig selv. Hendes iver efter selvretfærdighed, kan trække nogen med på hendes bærebølge. Birthe fortalte at ingen anden kunne drage nytte af hendes længsel efter at blive bekræftet.

Jeg længtes efter Babuji. Jeg tror ikke hun mener det samme. Det er hende alene der skal være sammen med ham. Eller bedre endnu det er hende alene der skal være ham. Lige som Chari. Nu er det mig der bestemmer.

For mig er målet at alle skal være et med Babuji. Vi søger energien der får alt til at eksistere. Vi er en del af energien. Bevidst eller ubevidst, dem der søger bevidsthed, lære at arbejde med energien. Det er det jeg søger.

Birtes længsel efter enhed, førte mig til Sister Kasturi.

Birthe har haft en slem sommer, hendes søn Henrik siger sommeren har været hård ved hende. Elsebeth har flere gange troet at nu døde hun. Jeg tror Birthe har givet sig selv så mange "fluer" i hovedet, over det der sker omkring hende. Hold fast i Babuji, siger jeg. Det kan hun ikke når Chai kan blive mester, kan hun også. Vi ved det er demens. Elsebet skal høre på hende og tale hende efter munden. Hun har selv fyldt hende med sin egen beregningen om hvordan de kan bestemme over andre. Nu køre det bare rundt for Birthe og Elsebeth forstår ikke at dæmpe det. Jeg tager mig af Birthe uden at pille hende ned fra sin trone. Jeg tror den fase hun er i nu ændre sig så hun ikke bliver plaget. Hun har jaget mange væk. Værst, hun har skubbet sig selv væk, ved at blande sig i noget hun aldrig har forstået. Ved at sidestille sig med Babujis storhed, lyser hendes uheldige sider.

Med alderen er hun blevet mere og mere karikeret, af at holde fast i at ville være noget særligt. Filteret er væk og hun siger hvad hun tænker.

Nu synger hun på sidste værds. Hendes sidste krampetrækninger for at holde på et misforstået hierarki, mislykkedes. Det er lidt sørgeligt, alle hendes elever er vokset fra hende. Vi er der hvor hun vil være, men ikke kan være fordi hun ønsker sig mere. Vi lader hende spille rollen, nogen af os. Det er en blanding af barmhjertighed og at vide hun er som et spædbarn, der laver ubehag, hvis vi ikke nurser hende.

Nogen siger sandheden som den er. Sådan har hun altid været.

Hun troede det var hende der gjorde det, Hun ved ikke hun bliver brugt til at samle flokken.

Meditationen er ikke menneskeskabt. Den ved når der er brug for den, nogen er på før andre. Birthe siddet tit og taler lidt længere end hun skal.

Det sker også tit at Henrik og Elsebeth kommer, ikke for at sidde med. Bare for at afbryde, for at vise det er deres mor og at de kan gøre hvad de vil, uden at tage hensyn. Der er ingen hensyn og ingen opdragelse. Ingen respekt for andre. Jeg tror bare ikke de ved det, de ved ikke de smider overtøjet på gulvet. De ved ikke at de lader skuffer og skabe stå åbne når de har været der. De ved ikke de roder. Jeg lader det prelle af. Jeg tåler dem fordi Babuji førte os sammen. Jeg tvinger mig til at holde dem ud. Der er en lære i alt, kan jeg færdes i deres kaos, kan jeg tåle alt. Jeg vil ikke at tage deres rod ind, jeg har vist dem at jeg siger hvad jeg mener. De lytter bare ikke. Respekt for Babuji gør at jeg holder dem ud, de har været der fra begyndelsen. Forståelsen kommer længe efter. Jeg talte med Birthe om at hun skulle lade Babuji sende til mig når jeg var ude og sejle. Det er det samme som forbøn, bøn er meget effektiv. Vi gjorde som vi aftalte, selv om tiden er forskudt. Transmissionen bliver hængende i tiden, til modtageren er parat. Den gang var der ikke mobiltelefoner, vi gjorde noget vi havde hørt virkede. Når jeg kom hjem fra søen, tog jeg ud til Birthe med en flaske Campari og et karton cigaretter. Hun frydede sig over at høre mig beskrive hvordan transmissionen kom til mig som en slags nordlys. Jeg kunne se den i luften når den kom. Jette fortalte at Birthe sagde hun var stolt af at se min udvikling. Hun holder meget af dig. Jeg holder også af hende.

Det gik stærkt for mig på det tidspunkt. Jeg var ved at omstille mig til at blive fuldtids lærer. Tai Chi og Meditations lærer. Det havde jeg været længe, Jeg vidste det bare ikke helt endnu. Det kom gradvis til syne at jeg fulgte Babujis leveregler, uden at have læst særligt på dem. Babuji var allerede så stærk i mig at han hjalp andre gennem mig. De omvæltninger vi er i, får os kun i gennem i god behold, hvis vi ændrer os. Jeg håber det er tydeligt for enhver at hvis ikke vi ændrer vores måde at leve på, går det galt. Globalt. Vi har alle sammen et bidrag og vi vil blive belønnet eller plaget, alt efter hvordan vi handler.

Da jeg gik på lærerseminariet, var der en lærer der sagde hun ville vente med sin afgang til hun havde hørt Viggo's. Han har fat i noget vi andre ikke ser. Han laver nogle gennembrud der får os til at tænke anderledes. Det var meditationen der gjorde mig anderledes. Jeg var en voksen mand og jeg lod mig ikke rive med af en' bestemt lærebog, skrevet af en' bestemt lærer, der blev dyrket for tiden. Jeg havde interesseret mig for hvordan jeg kunne gøre eleverne selvhjulpne på fagskolen. Hvordan jeg kunne løfte dem der havde det svært. Når du bliver bedt om at vise noget til en anden, bliver du bedre til det og får selvrespekt.

Nogen af seminarielærerne stod og rystede når jeg fremlagde. Fordi jeg ved flere lejligheder bad dem vise noget de ikke kunne. Jeg bruger læreren som prøveklud og skåner eleverne. Jeg viste eksempel på hvordan de hurtigst lære det. Jeg kan faget. Når jeg er meget mild og fortæller dig hvad du laver så du forstår det og mærker det, kan du. Når det var lidt for højrøvede lærere, der lod deres deltagere svæve i uvished. Lod jeg dem svede. Dem der aldrig holdt ord, blev nævnt i en parentes (og her skulle være en lille film). Men desværre skred projektet. I stedet blev det billeder.

Det gav mig den højeste karakter og den laveste karakter for den samme opgave. Den forsmåede lærer fik at vide af de andre at det var hans egen skyld han blev nævnt. Han kunne bare have lånt mig et kamera. Han holder på nøglerne til fotoloalet. Ja han tager udstyret med hjem. Ham Thorleif. Ja!

Mia har lige ringet og talt med Marianne.
Hun taler pænt, hun er lige kommet hjem fra Bulgarien.
Vi skal på Kronborg i aften kl. 21 og se Ur. Hamlet med Odin Teateret.
Jeg glæder mig til at høre hvordan hun tog imod meditationen på distancen.
Jeg syntes hun presser sig selv unødigt, hun giver sig ikke tid til at hvile. For lidt siden kunne hun ikke tale. Dinah og hende klare det fantastisk, de har to multihandicappede med. Jeg kan høre de boede i kuperet terrin, ikke handicapvenligt. Det var tungt at skubbe kørestolen og der var trapper. Jeg tør næsten ikke tænke at hun taler uden at tabe ordene. Hvis hun ser på mig og hun ser at jeg tænker og vurdere, sætter hun ud. Hun skal vide hun kan. Jeg kan se Marianne vurdere... Mia har genvundet sin tidligere styrke.
Det blev en "strålende" aften. Vi stod i kø i regnen en time på Kronborg, før vi blev lukket ind i gården hvor Odin Teateret skulle spille ur Hamlet, efter Saxos historie, som Shakespeare har lavet Hamlet efter.
Der var mange medvirkende.
Shakespeare bygger Hamlet på Danmarkshistorien fra det 11 århundrede. Menneskets værste sider kan ikke ændres: Vold der indgyder frygt og penge og tilbud om nydelse, er de tre vigtigste instrumenter til at kunne herske. Det spor har menneskene trukket efter sig ind i det 21 århundrede. Det eneste der er udviklet, er voldsmaskinen. Løgn og svir stortrives. De ikklæder sig nobelt tøj og troværdige miner. Pokerfjæs og rolig overbevisende stemmer.

Lige nu oplever vi at Israel og USA er gået langt over stregen. Resten af verden græmmes ved deres nedslagtinger af Palæstinensere. De siger de er lige glade med hvad andre tænker. De bosætter og smadre Palæstina som det passer dem.

I bilen ind til byen talte jeg med Marianne om de tanker Ur Hamlet havde sat i gang. Hun siger: Du siger DE om den samlede menneskehed, når du omtaler deres ur væsen og ugerninger. Det er VI, vi er her stadig. Hvad kan vi gøre? For at dæmme op om grusomhederne. Selv om alle ved at vold avler vold, kan urinstinkt ikke lade være med at kæmpe tilbage. Når det bliver tilstrækkeligt undertrykt.
Det bliver udnyttet på de mest nederdrægtige måder, når magten tolker hvad der er retfærdighed. Et "forkert" ord bliver brugt som adgang til at besætte og overtage andres land og ejendom. Sætter du dig imod, bliver du slave eller slået ihjel. Det er nutid. Magt og penge og retten til at bestemme, er så uretfærdigt fordelt at alle kan se Palæstina bliver frarøvet deres land. Amerikanske Jøder styre hvad verden skal mene og tænke. De sender trykbølger af had og ballade ud i alle verdens storbyer.
Hvis du bare vover at tænke at den Israelske regering og Amerika gør noget forkert, bliver du dømt.
Det er synd for Jøderne, de har lidt nok.
Ikke noget med at de ikke har lært af fortiden. De gentager hvad der blev gjort ved dem, bare meget værre.

Nogen tolker at Jacob snød sig til førstefødselsretten. Som han ville have fordi han selv tolker han skal have alt, uden at give noget igen. Det giver ham lov til at undertrykke og herske og alle skal adlyde ham. Det er Jacobisme. Den er meget synlig.

Men det stopper ikke der. Penge har så stor magt at verden er ved at bukke under i overforbrug og hungersnød og katastrofer og krige på samme tid. Hvis Jacob kan få lukket

hadet ind i alle storbyer, kan han tjene på det. Han mener han er i sin fulde ret til at lave verdens undergang. Først derefter kommer frelseren. Den "rigtige" frelser. Jesus fik han slået ihjel ved list. Det var ikke en fejl. Jesus smed jo de falske profeter ud af templet og forbød de Jødiske vekselere. Det gjorde ondt på Jacobisterne.

Saxos Hamlet viste også alle de plager magthaverne lod regne ned over folket.

Hvad gør folket? Vi går og passer på hinanden og får det bedste ud af det. Vi ser alt og høre alt og tilpasser os. Vi passer på ikke at blive suget ind i magtspillet. Der er et andet spil der beskytter Guds børn.

Dem der tror de bestemmer over os, ved ikke at der er en magt der er højere end dem. Magthaverne kan tro de har os, men sjælen er fri. Der er noget mennesker imellem der ikke kan købes og ingen kan bestemme over.

Gud i os taler et sprog der ikke kender ondskab. Derfor er det ikke synligt for dem der kun vil det onde. Ondskaben bliver afsløret før den skrider til handling. Der bliver altid givet varsler.

Vend dig til at lytte til varsler, så bliver du bedre til det.

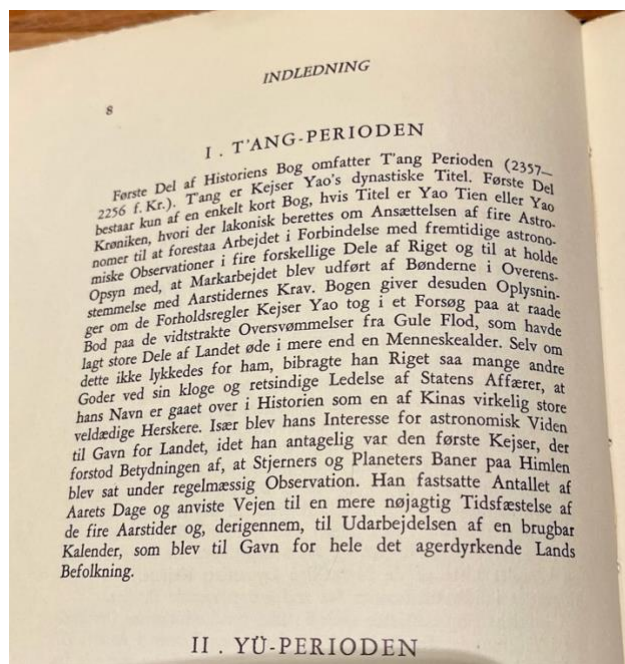
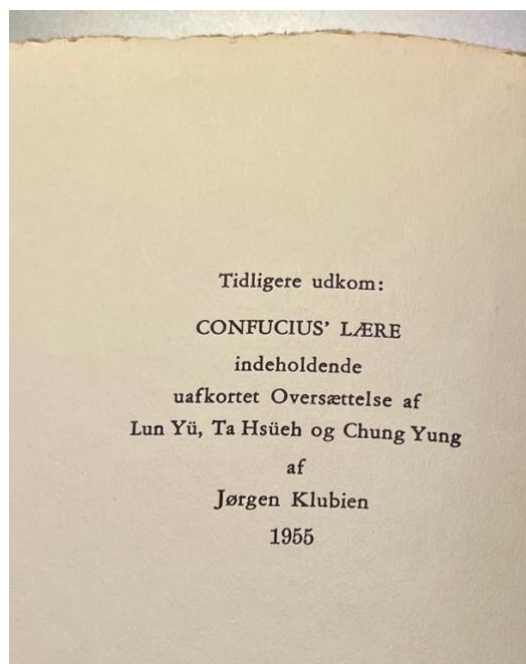
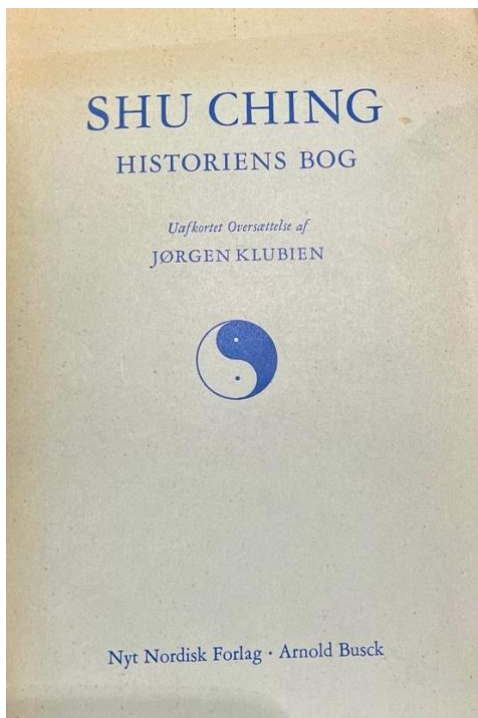
Varsler er sund fornuft, forældre advarer deres børn. Vi er Guds børn, vi bliver aldrig for store til at lytte. Det er heller ikke for sent. Inderst inde ved vi godt når vi ikke lytter og vi ved helt bestemt når vi har hørt efter. Gud sparer os for meget besvær.

Vi talte om de få af verdens ledere der havde gjort det godt.

Mine helte er: Gandhi, Nielson Mandela, Martin Luther King, Kennedy, Vaclav Havel, Olof Palme. Hvordan ser det ud længere tilbage? Jeg leder efter dem der skaber fred. Jeg tror det er kvinder der har siddet længst på freden.

Jeg finder frem til den første bog. Nej ikke Biblen. Bogen der er bliver beskrevet som bogen hvor dele af de første skriftruller er bevaret. Her finder jeg en helt der taler til mig: STORE YU. En af de første kejseres hjælpere. Vi skal tilbage til 2300 år. f. k. Det er et sted i vores Bronze alder. Store Yu takkede nej til hæderen og de store opgaver Kejseren bad ham løse. Lad hofsnogene tage dem. De kan jo ikke! Yu hjalp med at tæmme 100 års oversvømmelse der vendte tilbage hvert år. Han fik den Gule flod til at løbe så alle fik gavn af den. Når der var højvandet, løb det ud i havet. Han hindrede hungersnød. Han fik hjælp af astronomer til at tage varsler. Han var kun selv Kejser i 8 år. før han døde.

Men hans efterfølgere besad posten i 430 år.



Første Del.
T'ang-Periodens Bog

Bog I: Yao Krøniken	36
Bilag I: Noter til T'ang-Periodens Bog	187

BOG I
YAO TIEN
Yao Krøniken

1. Gransker vi Fortiden, finder vi, at *Kejser Yao's* (personlige) Navn var *Fang Hsün*. Han var ærbødig, forstandig, kundskabsrig, oprigtig, og umaadelig venligsindet. Han var tillidsvækkende, høflig, og i Stand til at give efter. Hans Berømmelse naaede ud til Rigets fire Dele, og den fyldte Rummet fra Jord til Himmel.
2. Han evnede at gøre Skønhed og Dyd lysende og at skabe Sammenhold indenfor de ni Generationer af sin Slægt, saaledes at alle Medlemmerne af disse blev venligt stemte imod hverandre. Han skabte Ro og Orden indenfor Folket, og Folket blev oplyst og forstandigt. Han skabte gensidig Harmoni imellem Fyrsterne af de forskellige Stater, og det sorthaarde Folk gennemgik en voldsom Udvikling. Der herskede overalt fredelige Tilstande.
3. *Kejser Yao* befalede derefter Astronomerne *Hsi* og *Hé* med dyb Ærefrygt og i Henhold til deres Observationer af den store Himmel at beregne og bestemme Solens, Maanens og Stjernernes Bevægelser for i dyb Ærbødighed at skænke Menneskeheden (en Kalender med Angivelse af) Aarstiderne.
4. Desuden befalede han *Hsi Chung* — *Hsi's* næstældste Broder — at bosætte sig (mod Øst) i Yü-i paa et Sted kaldet Yang-ku, den opgaende Sols Dal, for dér at byde den opgaende Sol velkommen som Gæst og for at ordne og gøre alt rede til Foraarsaaning. (*Kejser Yao* sagde til ham:) »Paa Foraarets Jævnøgnsdag er Stjernen Niao (i Kulmination), og den angiver saaledes Foraarets nøjagtige Midtpunkt. Befolkningen (i Landsbyerne) spredes (for efter Vinteren at gaa paa Arbejde i Markerne), og Fugle og Dyr yngler.«

5. Endvidere befalede han *Hsi Shu* — *Hsi's* tredje-ældste Broder — at bosætte sig mod Syd i Nan-chiao for at ordne og gøre alt rede i Forbindelse med Overgangen (fra Foraar) til Sommer og for med dyb Ærbødighed at sætte (Arbejdet) i Gang. (*Kejseren* sagde til ham:) »Naar Dagen er længst, er Stjernen Huo (i Kulmination), og den angiver saaledes Sommerens nøjagtige Midtpunkt. Befolkningen spredes endnu mere (ud over Markerne), Fugle og Dyr fælder, og deres Fjerdragt og Haarlag er tyndt.«
6. Desuden befalede han *Hé Chung* — *Hé's* næstældste Broder — at bosætte sig mod Vest paa et Sted kaldet Mei-ku, den dunkle Dal, for dér ærbødigt at tage Afsked med den nedgaende Sol og for at ordne og gøre alt rede til det afsluttende Høstarbejde. (*Kejser Yao* sagde til ham:) »Paa Efteraarets Jævnøgnsdag er Stjernen Hsü (i Kulmination) og den angiver saaledes Efteraarets nøjagtige Midtpunkt. Befolkningen føler sig lettere til Mode (efter Sommerens Hede), og Fugle og Dyr skifter Fjerdragt og Haarlag.«
7. Endvidere befalede han *Hé Shu* — *Hé's* tredje-ældste Broder — at bosætte sig i det nordlige Shuo-fang Omraade paa et Sted kaldet Yü-tu, den skumle Stad, for at ordne og sætte sig ind i (Arbejdet) i forbindelse med Overgangen (fra Efteraar) til Vinter. (*Kejseren* sagde til ham:) »Naar Dagen er kortest er Stjernen Mao (i Kulmination), og den angiver saaledes Vinterens nøjagtige Midtpunkt. Befolkningen holder sig indendørs, og Fugle og Dyr er beklædt med Dun og tyk Underpels.«
8. *Kejseren* sagde: »Oh, *Hsi* og *Hé*! Et Aar har 366 Dage. Ved at indskyde en ekstra Skudmaaned skal I fastsætte de fire Aarstider og saaledes fuldstændiggøre (Kalender-)Aaret. Sæt de forskellige Embedsmænd omhyggeligt ind deri, og alt Arbejde (i Aarets Løb) vil lykkes fuldstændigt.«
9. *Kejseren* sagde: »Hvem kan udpege en Mand, som er i Kontakt med Tiden, og som jeg vil kunne forfremme og benytte (til at videreføre mit Arbejde)?«
Ministeren *Fang Ch'i* svarede: »Der er Din Arvesøn *Chu*, som viser begyndende Anlæg.«
Kejseren sagde: »Ak, han er uoprigtig og trætkekær. Kan en saadan Mand bruges?«
10. *Kejseren* sagde: »Hvem kan udpege en Mand, som kan herske i mit Sted?«
Minister *Huan Tou* svarede: »Oh, der er Ministeren for Statsarbejder. Han har udført fortjenstfuldt Arbejde paa forskellige Omraader.«
Kejseren sagde: »Ak, naar han er ubeskæftiget, taler han meget;

naar han er beskæftiget, udretter han intet. Han er kun tilsyneladende ærefrygtig, og Oversvømmelserne stiger op imod Himlen.«

11. Kejseren sagde: »Oh, Kommandant over de fire Bjerge! Solhede Vandmasser spreder Ødelæggelse til alle Sider. Umaadelige, som de er, omkredser de Bjergene og skyller (Grav-)Højene bort. Udstrakte, som de er, truer de Himlen med Oversvømmelse, og det jævne Folk sukker og stønner. Findes der en evnerig Mand, som kan bringe Orden i alt dette?«

Alle som een svarede: »Oh, der er Minister *Kun*!«

Kejseren sagde: »Ak, nej, paa ingen Maade. Han tager ikke Hensyn til udstedte Ordre, og han søger at skade sine jævnbyrdige.«

Kommandanten svarede: »Javel, men prøv ham. Du kan da altid afskedige ham igen.«

Kejseren sagde (til Minister *Kun*): »Gaa, og vær ærbødig!«
Ni Aar passerede, men Arbejdet var stadig ufuldført.

12. Kejseren sagde: »Oh, Kommandant over de fire Bjerge! I halvfjerdsindstyve Aar har jeg beklædt Tronen. Kan ikke Du overtage det himmelske Kald, og jeg vil i saa Fald overgive Tronen til Dig.«

Kommandanten svarede: »Jeg er uden Dyd og derfor uværdig til at beklæde Kejsertronen.«

Kejseren sagde: »Udpeg en Person iblandt Adelen, eller udvælg en Mand af Folket.«

Alle som een svarede de Kejseren: »Indenfor den jævne Befolkning findes en ugift Mand i Familien *Yü* ved Navn *Shun*.«

Kejseren sagde: »Javist! Jeg har hørt Tale om ham. Hvad er han lig?«

Kommandanten svarede: »Han er Søn af en blind Mand. Hans Fader er uduelig, hans Moder er ikke til at stole paa, og (hans Broder) *Hsiang* er arrogant, og dog lever han fordrageligt med dem paa Grund af sin sønlige Opførsel. Lidt efter lidt er det lykkedes ham at forbedre dem, saaledes at de ikke er gaaet til Grunde i Lastefuldhed.«

Kejseren sagde: »Jeg vil prøve ham! Jeg vil give ham to af mine Døtre til Hustruer, og derefter vil jeg iagttage hans Opførsel overfor dem.«

Han sendte derpaa to af sine Døtre til *Kuei* Floden for at blive Hustruer i *Yü* Familien.

(Før Afrejsen) sagde Kejseren (til dem): »Vær lydige!«

Ende paa T'ang-Periodens Bog.

Der kommer en tid hvor vi ikke vælger forkert. Fordi vi lærer at forkerte valg bliver udnyttede, af dem der ikke kan se vi er ens. Vi vil være mere på vagt, overfor dem der ikke opfatter os som en helhed. De tror de har lov til at udnytte andre.
Det forunderlige er at dem der ikke udnyttet, men hjælper, får hjælp fra oven.

Der er nogen der ikke kan holde ud at se andre komme til fadet. De vil gøre alt hvad de kan for at ødelægge andres muligheder. De ved det ikke selv...? Det er blevet så indspist i dem at de ikke kan andet. Nogen kalder dem konkurrence mennesker. Andre kalder dem misundelige, hensynsløse, grådige og beregnede. De er anstrengende at være sammen med. Fordi de ikke tillader andre adgang. Men det er ikke altid som man tror.

Jeg giver plads til solister, jeg inviterer dem ind og bakker dem op.
Det er sjældent jeg selv føler mig bakket op af andre. Det skal jeg overvinde, jeg må tro mere på mig selv. Du er her for at give, ville Babuji sige. Jeg skal ikke forvente at få noget igen. I venskaber er det naturligt, vi ikke skylder hinanden noget, vi ved hvor vi har hinanden.

Jeg lærer hvordan det jeg giver, bliver modtaget. Det er nemmest når der er en modtager. Jeg læser reaktionerne, det er svært at give dem der har deres at kæmpe med.
Der behøver ikke være noget galt, modtagerne reagerer forskelligt. Jeg skal blive ved med at synge og bage kager. Jeg skal have den samme glød selv om der ikke er nogen modtager. Det er prisen. Måske viser jeg noget de ikke kan. Det gør dem fjerne. Jeg bakker selv solisten op. Fordi jeg ved modstanden er svær at bære. Det er som at øve sig samtidigt med at man optræder. Når man øver sig, ved man at man bliver bedre. Vi kan lære at takle dårlige opførelse. Det kan ikke passe de ikke kan se dem selv. Jo! Det er værre endnu. De kan ikke se du kan se dem.

Jeg har selv været der.

Jeg kan huske når jeg ikke kunne. Der var en længsel efter at gøre det og en raseri over ikke at kunne. Jeg brokkede mig i stedet. Fordi jeg ikke brød mig om at det var tydeligt, jeg havde lyst. Det kan man blive drillet med. Jeg havde ingen selvtillid, samtidigt gjorde jeg mig umage. Hvis der blev peget på mine mangler, blev jeg sur og kritiserede, i stedet for at lytte. Jeg skulle øve mig meget mere. Gentag igen og igen, så bliver du bedre. Vi har alt i os, også det vi ikke bryder os om, de attituder der sårer både os selv og andre, misundelse og arrogance og vrede og skyldfølelse. Vi skal sluge mange kameler før vi begynder at ændre os. Men det kommer, gløden vokser og opløser uviljen.

Når jeg synger og spiller på sommerlejren, er alle glade.

I onsdagsklubben, møder jeg attituden, DU SKAL IKKE KOMME FOR GODT I GANG.

Jeg møder en støjende humor, der kun kan lave sjov hvis der er et offer?

De har selv bedt om underholdning.

Her er nogle meget forskellige mennesker der helt sikker er værd at skrive om.

Det skal selvfølgelig gøres med omhu. Jeg vil ikke hænge nogen ud, de skal selv kunne se det sjove i deres optræden. Lad være med at drille Birgith, når hun ikke kan tåle det. Hun går helt over gevind. Det er for sjov! Ja for dig. Men det går ud over hendes mand Ebbe.

Han kan tage det. Det kan han jo, han elsker Birgith.

Det er selvfølgelig fordi der er for meget i glasset.

Jeg drikker ikke, derfor ser jeg noget andre ikke ser. Jan vil synge, men det bliver højest til omkvædet, mere kan han ikke. Måske var det hans lyst der foreslog vi skulle lave en sangbog? Mia sagde: du har da nogle tekster? Ja. Jeg øver mig efter en tekst der er meget stor, som jeg laver i lydskrift så den passer med melodien. De er ikke egnede til en sangbog, mine tekster er til solo optræden. Det er mine private numre. Det er i hvert fald ikke meningen de skal deles.

Det blev de, Mia ville se om nogle af teksterne kunne bruges.

Hun kopierede det hele til sanghæfter... Det gjorde mig ked af det, det var ikke det vi aftalte. Måske var der en eller to numre der egnede sig til fællessang?

Nu blev mine stavfejl blev bredt ud til hele onsdagsklubben.

De forstår ikke at en engelsk lydskrift er noget jeg bruger personligt, når jeg øver.

Mia kan huske jeg har lavet en sang til Alberts fødselsdag, hendes far.

Al-bert åe e åe åe Albert. Melodien er fra et hit der hed Norma.

Den var så god at den blev spillet mange gange til festen. Men det var som jeg husker det, fordi musikeren var rigtigt god og fordi han kunne lide den. Melodien afveg fra andre festsange.

Onsdagsklubbens rigtige musiker er Per, er organist i Gilleleje Kirke. Da Mia og Karl Erik blev gift, bad de ham spille Svend Bertil Tåbe... Pers kone Birthe sagde senere at han hader når Københavnerne afviger fra de vante sange og salmer. Så måtte han øve sig. Per er blind, han spiller efter blindeskrift noder. Han spiller fra bladet, han er ikke den musiker der følger solisten, han spiller det der står. Han er svær at øve med, fordi han er bundet af noderne. Samspil er ikke hans stærke side. Jeg spiller på gehør, det er to forskellige verdener der mødes. Vi er lige usikre på hinanden.

Vi laver en sangforening, skråler Jan! Skåål! Godt initiativ-tiv. Jørgen, hælder rødvin i mit glas, han tror det er hans. Karin, hans kone, skal helst ikke se han fylder glasset... Jeg drikker cola af rødvinglas... Jørgen tager en ordentlig slurk, så man ikke kan se, der har været top på:

Føj for satan!! Det er dit glas.?

Det er sjove mennesker og der er ikke noget galt med dannelsen.

Der blev senere kopieret "rigtige" sange og vi bliver ret gode. Vi har højtlesning, Jørgen er en fantastisk oplæser. Vi har udviklet et specielt venskab og sammenhold, med sange, musik og kultur. Vi er opstået ud af at Carl Erik er træner på det lokale fodboldhold og vi er på et aflastningshjem for handicappede. Medlemmerne af onsdagsklubben er pårørende til handicappede og fodbold venner og nogen der kom til. Samt venner der har kendt hinanden længe. Det er en grillklub, men den blev omtalt som en meget speciel "loge", mange gerne ville være med i. Fordi vi skaber stemning og finder på noget.

Jeg har Manoj med, min mand i Indien. Han er på besøg, et par gange hen over sommeren. Han trommer med hænderne på hvad som helst. De er glade for at se ham. Hans flettede sølvarmbånd er vældigt populære.

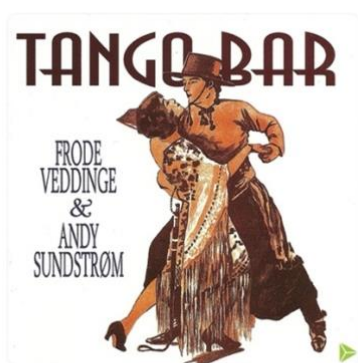
Alle har selv mad med og en specialitet til buffeten, der passer til grillmad. Der kan være flere varianter af kartofler. Damerne overgår hinanden i specialiteter.

Hverken restauranter eller Hoteller diskner op med en lignende tilbehørsbuffet, her er også forskellige oste og desertyer og friskbagt brød.

Manoj er vegetar, det er de fleste Indere. Jeg er vegetar når jeg er i Indien, det er nemmest. Her er så rigeligt med tilbehør at man ikke behøver kød.

Manoj tager nogle billeder, han vil vise vores fest derhjemme. Han har aldrig været med til noget lignende. Her er taler og sange og optræden. Han vil vise hvordan efterkommere af vikinger fester. Selv om det bare er en grillaften, er der en stemning ingen Indisk fest kan frembringe.

Det lykkedes for Per og mig at øve nogle gange. Vi har det godt når det lader sig gøre. Per er god på tværfløjte, her kan jeg lave underlægning med fingerspild på guitaren. Per er vandt til at styre koret. Jeg vil helst spille og synge de vanskeligere stykker alene. Jeg har haft et nyt nr. med på sommerlejren hvert år. I år er det en revy vise med Osvald Helmuth. DIT HJERTE ER I FARE ANDRESEN. Den bliver anderledes som folkesang. Frode Veddinge har sunget den, han har en god stemme. Guitaristen Andy Sundstrøm lagde fingerspildet til. Det er den version jeg lægger mig op ad.



Hjerte Er I Fare
Veddinge & Andy Su



Jeg kender Frode fra min tid med viseværtshus. Han var en af de musikere jeg hyrede. Det var en nem tid, de spillede på døren. Det vil sige, de bestemte hvor meget der skulle tages i entre. Jeg tjente på omsætningen. Frode har en god stemme. Han hang også ud med kunstnere jeg var sammen med. Det skedte vi var med til de samme udstillinger og happening. Og ikke mindst fester. 1970 -erne var en fri og eksperimenterende tid.

Jeg ved onsdagsklubben kan lide det jeg laver, selv om de modtager det meget anderledes end på sommerlejren.

DU SKAL IKKE KOMME FOR GODT I GANG.

Måske er det ikke lige den attitude... Jeg lærer at leve med forskellige udfordringer.

Der skal noget til at stille sig op og give et nr. Følsomheden overfor hvordan det bliver modtaget er stor når man ikke er sene vandt. Lige så mange følelser jeg lægger i min optræden, lige så meget mærker jeg hvad der kommer igen. Flere har lyst til at gøre det samme, slå sig løs. Her har vi muligheden. Jeg bakker op om hvad som helst.

Du skal ikke regne med du selv får noget igen. Du må ikke blive skuffet når bifaldet udebliver. Mit tankesæt skal laves som Babujis. Du er her for at give. Det er ikke dig du giver, det er selve underholdningen, det er nærvær og inspiration. Et budskab du skal blive ved med at forbedre.

August 2006

Arbejde.

Sæsonen står for døren.

Problemerne der bliver skabt af udenforstående, hober sig op. Mit eget er der ikke problemer med. Der er hele tiden nogen der laver om og ødelægger mit arbejde. Man kan ikke lave mandag til fredag og morgen til aften. Man er nød til at holde aftaler. En dame bag et skrivebord, hun er mere end det. Hun er en, en-stands, nedsat af et væsen. Sundheds og fritidsforvaltningen. Kirsten Eggert Jørgensen. Hold dig gode venner med hende, eller find dig et andet arbejde. Hun kender mig og støtter mig som menneske og det jeg står for. Hun ved vi ikke må lave om på tiderne når det er svage ældre og handicappede vi har med at gøre. De dør af angst og stres og sorg, hvis de bliver flyttet. Det kan gå med gymnasieelever og skoleelever. Det er gennem hende jeg får lokaler.

Regeringens omlægning svinger leen i ældrecentre og plejecentre.

Det kræver styrke at være svag. Vi sidder på kanten og kalder på håbet. Når ekkoet af vores kald bliver gengældt med håbløshed, smuldre kanten vi sidder på. Jeg står og kalder de faldne tilbage, de skal have Babujis velsignelse og enkeltbillet til paradys. Mine elever skal herfra med et værdigt liv og med Guds fred i hjertet. De har tjent samfundet der svigter dem. De skal vide at Gud ikke svigter dem. De er de mennesker der bliver udryddet med et pennestrøg af nogen der ikke ved at en sparerunde, afstedkommer død og smerte. De ved ikke en administrativ handling slår gamle og svage ihjel. De vil benægte det og sende skylden videre, hvis det kommer frem. Ansvar vil ikke kunne plaserens. Det er politik og der spares ved at omlægge i kommunen. Hospitalerne hvor dem det går ud over, bliver indlagt og dør. Høre under staten. På den måde omlægger man udgifter.

Langsigtede løsninger er ikke oppe i tiden.

Nabo-Østerbro topper over dem der koster kommunen mest. De kan ikke selv se det, de forstår det ikke. De står sammen i en bestyrelse der styres af Carl Ejner Jørgensen. Han laver de samme fejl år. efter år. Han vil bestemme over noget der er større end ham. Nu har han 2 gange lavet sin egen skole og er gået ned med den, fordi han ikke har forstand på at drive forretning. Pengene forsvinder. Han blive reddet af pamperi på rådhuset. Der bliver slået en streg over tabet, selv om der er blevet snydt. Man kalder det ikke snyd at der er ikke noget regnskab, at der er ikke nogen medlemslister.

Nabo-Østerbro har lejet sig ind i en privat ejendom, med en enorm husleje. Pengene der skulle gå til medlemmerne, går til husleje og leder lønningerne. Tilskuddet hænger ikke sammen med medlemstallet. Ingen anden end mig, kan se der er noget galt. Der bliver svindel med tilskudsmidler ud over alle grænser. Jeg kan se det, men jeg går stille med dørene. Fordi jeg har hold i Nabo-Østerbro.

Jeg får løn gennem det oplysningsforbund mine elever høre under. Jeg kan være ligeglad med hvordan Nabo-Østerbro driver deres forening.

Det kommer ikke til at gå ud over mine elever. Jeg får løn selv om kassen er tom.

Min opgave er at få Tai Chi og meditationsøvelser ind i sundhedssystemet.

Jeg er her for eleverne og folkesundheden.

Jeg er lige glad med ledelsen.

Den nye skoleleder Flemming Nebel, brillierede ved at blive væk ved åbningen af sæsonen. Han er alkoholiker... Jeg talte med ham inden. Det var tydeligt at han ikke

havde tjekket regnskaberne. Han vidste heller ikke hvorfor han var her? Hvorfor der var brug for en ny skole leder. Det hang i luften at han gik efter en lang tids sygemelding, før han kom i gang. Jeg skal have mine hold til at køre uden eleverne ved hvad der sker bag "tæppet". Jeg finder en anden skole der vil tage holdene, når det er nødvendigt.

Når Nabo-Østerbro er gået ned 2 gange og reddet af andre.

Så det er 4. gang mine hold skifter skole i Nabo-Østerbro.

Jeg kom i efteråret 1999. Steffen Carl-Nielsen er skoleleder. Han driver oplysningsforbundet Kultur og fritid i hovedstaden "KOS". Han var villig til at tage mine hold. Han har reddet Nabo-Østerbro 2 gange. Men han tør ikke mere, de er livsfarlige at være i nærheden af, siger han. De trækker alt ned. Steffen kender Flemming Nebel. Man kan man ikke arbejde med hans druk, det ødelægger alt. Nabo-Østerbro har medlemmer fordi de har gode tilbud. Tai Chi trækker mange medlemmer. Jeg blev inviteret til Østerbro af elever der gik på mine hold i ældrecenteret på H C Ørstedvej. Eleverne ville ikke slippe mig da mit samarbejde med pensionisternes samvirke ophørte.

Jeg og mine elever, blev spredt ud over byen, i de ældrecentre og være steder hvor de holdt til. Eleverne tog mig med til deres vante lokaler. Det var som en gave, et tilbud jeg ville følge.

Skoler bliver drevet som foreninger. Selv om man ikke må lave forretning i kommunens lokaler. Det regnes for kommunens lokaler når de betaler for dem. Jeg gør hvad jeg finder rigtigt i et system der er drevet efter regler der bliver tolket til det der er bedst for dem der leder det sted reglerne er rettet mod.

Steffen sagde, ja lad os prøve. Han driver skole, for ham er jeg en god forretning. Der vil altid blive set mere på personen end på hvad han står for. Man bliver bedømt efter hvad man kan bruges til.

Carl Ejner er en folkehelt på Østerbro. Han gør en masse for ældre. Den opfattelse vil jeg ikke ændre. Det skal ikke gå ud over de ældre at jeg ikke bryder mig om at tilskuddet går i de forkerte lommer.

Jeg har 4 hold i Nabo-Ø, det er $\frac{3}{4}$ dele af skolens hold. Før skolestart vil jeg helst lave en debat hvor jeg fortæller hvad jeg laver. Flemming Nebel, den nye skoleleder, har sagt ja til alt og glemt alt. Der er ikke annonceret. Jeg minder Nabo-Ø om at det er nu.

Mine hold bliver fyldt. Dog må jeg selv fordele dem. Alle er skrevet på 1. hold. Hjælperne vidste ikke der er 4 hold. De har ikke fået at vide der er forhåndstilmeldinger. Jeg skal nok få det til at virke. Jeg roser alle for deres gode arbejde. For mig kan det være lige meget om der er en skoleleder eller ej. Jeg skriver selv listerne og aflevere dem på kontoret. Her bliver de som regel væk. Når de opdager de skal bruge dem, får de dem en gang mere. Det er vigtigt at holdene bliver oprettet og jeg får et ansættelsesbrev, så min løn går igennem. Jeg er meget tæt på Nabo-Ø til de har sendt papirerne. Jeg står nærmest på hovedet af dem. Når den første løn er der, ånder jeg lettet op. Nu kan de ikke røre ved de penge der er afsat til min undervisning. Tænk at skulle leve under sådan et pres...

Bryggen, Islandsbrygge kulturhus.

De er mange ansatte, for mange. Den ene ved ikke hvad den anden har aftalt.

Jeg ved at ældre og handicappede har første ret til lokaler. Jeg ved også jeg skal være forsigtig med at sige det. De ansatte er tæt knyttede, det er tydeligt at se hvem der er i familie. Det er dem der bestemmer. De har bestemt sig for at jeg skal være der om

tirsdagen, i stedet for om onsdagen. Tumble med Babyer har fået min tid. Nogen af de personaler der er på barsel, kunne bedst den dag. Det kan man jo ikke gå op imod. Jeg har bare et fuldt ugeskema og indbydelserne til sæsonstart er sendt ud. Jeg forhandler, om vi kan være et andet sted, til en løsning dukker op. Det er et stort hus, her er mange lokaler. Jeg kan ikke rykke tiden. Jeg forsøger at være så bøjelig som muligt.

Jeg foreslår vi står ude medens det falder på plads. Mine elever syntes det er en god ide. Det lykkedes at få et lille lokale da det blev koldt.



Fremskridt
BOS
Blindes oplysningsforbund.

BOS er imod fremskridt.
BOS siger det med stolthed, uden at vide det, at de har stået stille siden 1975.

Den årlige udflugt gik til Experimentariet i Hellerup:

Dialog i Mørke, hedder udstillingen.

De indbudte er lærere og bestyrelsesmedlemmer, vi var 13.

Der var helt mørkt, Sonja var bange... hun er skoleleder gennem 30 år. Hun styrer sit hierarki med hård hånd. Hun er en af de ledere der hader mig, fordi jeg ikke fedter for hende. Jeg er fornyelsen hun ikke bryder sig om. Hun var bange for mørket, hun havde prøvet det med bind for øjnene, et andet sted. Hun har stadig ikke forstået meningen med udstillingen. Vi ser med de blindes øjne hvad de oplever. Sonja ser hvad hun selv oplever og hun er rædselsslagen. For Sonja er der kun Sonja. Utroligt hun kan få lov til lede handicappede der skal hjælpes. Hun har ingen forståelse for andre end sig selv.

Vi blev lukket ind i hold. Jeg fik lejlighed til at prøve metoder af. Mine blinde elever siger det vi øver os på virker. Nu kan jeg stå og gå i mørke og mærke det på mig selv. Jeg føler mig frem med fødderne. Det giver en rank holdning og en vågen natur. Sansesystemet er slået ud. Jeg hører også mere end ellers. Det er ingen fordel her, Sonja går med holdet foran og hviner af angst. Jeg kom ikke for at være bange. Men for at udforske. Mine Tai Chi metoder virker. Rundvisningen tager ½ time, vi bevæger os gennem forskellige miljøer.

Her er lyde der passet til skov og by. Det er en udfordring at gå hvor der er mange cykler. Det er en udfordring at gå i sten. Her er kantsten og ujævnt terrin og trafik. Hvordan tager man toget? Blindestokken er god til at måle afstand. Jeg kan "se" i mørke når jeg er afslappet. Sanserne virker kun når man bruger dem. Teknikken går ud på ikke at lade angst og panik styre. Det virker på samme måde som hos folk der kan se. Vi mærker omgivelserne. Sonja er angst for at falde og slå sig. Jeg ser alt hvad der er i det mørke rum, føler de andres tanker og bevægelser. Vi går så tæt at det ikke er svært. Jeg kunne mærke at den mønt jeg betalte med, var en tyver. En del af udstillingen er et besøg i Baren. Man tænker over handlingen. Man skal hen og købe, man skal bære det man har købt på plads. Hvis man har en plads? Ellers skal man finde en, i mørket. Den ivrige snak fortalte jeg havde oplevet det samme som de andre. Jeg fik bare lidt mere med, den pædagogiske oplevelse. Faget jeg underviser i. Jeg brød ikke ind i snakken, men lyttede. De andre er også lærere, hvordan ser de på oplevelsen? Sonja vil ikke tale om det, hun fik det dårligt. Hun flytter samtalen til noget hun kan styre. Hun er leder. Der er ingen evaluering. Jeg skrev i gæstebogen. Det behøver du ikke! Sonja har skrevet sit navn...



Jeg skrev til min elev og ven Michael Madsen, han har arbejdet i 10 år. på at få udstillingen på benene. Først da spastikker foreningen gik med, lykkedes det at skaffe nok penge til at få udstillingen sat op. Interessen er enorm, den kommer til at køre i årevis. Den giver mere omtale end ventet. Den tager mange retninger, sanselse oplevelsen ved at spise i mørke bliver kopieret af dyre restauranter. Man opdager mere om sig selv end smagssansen. Du kommer til at opleve hvordan du reagerer i det uvisse.

Sonja har modarbejdet projektet hele vejen, hun forstår det ikke. Det gør hun heller ikke nu, hvor hun har set det. Dem omkring hende, der har brug for hende som arbejdsgiver, kommer ikke med indvendinger. De er nikkedukker.

Michael Madsen var i lang tid i bestyrelsen i BOS, nu er han i blindesamfundet. Hans egne ord er at det er en tung klods. Michael ville løfte niveauet, for hvordan blinde bliver opfattet og behandlet. Han vil vise deres udfordringer? Han vil vise hvad de har brug for. Mange blindes, egen opfattelse, er at de er meget kloge... De er i følge dem selv, i den handicaporganisation der er højest på ranglisten over handicap.

Michael havde svært ved at overtale sine "partnere" til at skabe bedre forhold, for blinde. Handicappede kan noget, de fortjener mere, end at være i en syltekrukke.

Nu kan de alle sole sig i en vellykket udstilling der breder sig. Jeg nævner Michael som hovedmand i projektet. Det var også derfor jeg skrev i gæstebogen. Nogen skal nævne det. Jeg tror bare ikke det er gået op for Sonja... Hun er et helt andet sted.

Jeg syntes det er flovt, blindesamfundet nu tager æren, for et projekt de har afvist. De er den rigeste af handicap organisationerne. Hos dem er der rift om bestyrelsesposterne. Bestyrelsesmedlemmer slås om kagen og magten.

Dem der sidder på magten, bruger den.

Sonja giver mine hold dårlige tider, jeg skal undervise i BOS, i deres egne lokaler, i Bogensegade på Østerbro. Jeg er kommet sidst. Det handler ikke om at have flest elever med specielle behov til undervisningen. Michael er på holdet, vi taler om hvad vi kan gøre. Det behøver ikke være BOS der står for blinde hold.

I forbindelse med udstillingen, bliv vi budt på "middag.

Jeg talte med to litteratur lærere. De venter på at få tilladelse til at tage deltagerne med til de lokationer der relaterer til de forfattere de lære om. Tilladelse af hvem? Sonja.

Nytænkning er ikke kærkommen i BOS. Jeg er ny og fremmed, selv om jeg har været her længe. Jeg er her for mine elever og for fremskridtet. Sonja forsøger ihærdigt at holde alt fremskridt tilbage. Jeg laver allerede blandede hold, så handicappede, blinde, er på hold med andre pensionister. Det er den vej vi skal. Vi skal give alle en chance for at deltage i samfundet. Det må man ikke her.

Sonja vil have vi skal lave en navne runde.

Vi er på er Pizza restaurant overfor Tuborg havn.

Da jeg præsenterer mig, bliver jeg mødt med hendes skolemester maner, det kan du sige højere og bedre... du er måske nervøs for at stå op for forsamlingen! Det vil hun have jeg skal være. Nej Sonja jeg kan godt lide at fortælle hvad jeg laver. Det betyder meget for mig at folk kender mit fag. I er velkommen til at spørger. Hvis I vil, høre på mig giver jeg gerne mere end en præsentation. Jeg er ikke ny i faget, jeg er heller ikke ny i arbejdet med blinde. Det undrer mig jeg ikke er blevet bedt om at præsentere mig før. Jeg syntes det er vigtigt at kollegaer og bestyrelse ved hvad jeg laver.

Jeg kan se det ærgre Sonja at jeg kan tale. Du sagde Meditationslærer! Afbrød hun. Det havde hun ikke hørt før, du er Tai Chi lærer! Ja og meditationslærer, det hænger sammen. Nu ville de andre høre mere. Hvor har du lært det? Jeg har en Guru! Hvor har du undervist blinde? At høre ærlige svar der ikke er pakket ind, er nyt. Jeg var i Thors gade! Hvor mange hold havde du? 3! Hvorfor er du der ikke mere? BOS ville lukke stedet, hvis jeg fortsatte. Undervisningen skal gå igennem dem. Jeg kan se Sonja ærgre sig. Hun sagde, det er rigtigt. Den gang vidste hun ikke jeg var villig til at undervise for BOS. Desværre var det nu umuligt at give mig de tider jeg havde, fordi klagen gik på at der ikke må undervises i åbningstiden. Sonja ødelagde det for den der nød at træne om formiddagen.

To damer kom hen til mig, de ville gå til meditation.

Ny tænkning skaber usikkerhed i hierarkiet. Vandene skilles ved dem der "kun" arbejder for at gøre noget for andre. Fordi mange lever i uklart vand.

Jeg havde regnet med at få lov til at holde foredrag for at motivere de blinde til at bevæge sig. De er bedst til at lytte. Gennem at debattere, kan jeg få dem til at spørger. Gennem svarene kan jeg motivere dem.

Foredrag og debatter giver højere løn, Sonja kan ikke holde ud at nogen af hendes lærere skal have højere timeløn end hende.

De fleste bliver blinde på grund af dårlig livsførelse. Diabetes og alderdom. Men det er ikke kun folk der har levet usundt der bliver ramt. Min svoger Knud, lever et sundt og sporty liv. Han har fået diabetes 1, den kan holdes i skak ved sund livsførelse. Motionen er det vigtigste. Min svigerfar fik sukkersyge og led meget, han dyrkede ikke sport. Sukkersyge og kraft er de mest udbredte folkesygdomme. Jeg tror meditation kan være med til at holde sygdom nede. Sister Kasturi siger nej, men angsten for at dø, ophøre. Det er derfor jeg ser meditation lindre smerte. Jeg ser meditation gøre noget i kroppen på dem, der ikke er i stand til at lave øvelserne. Den meditations tilstand vi går ind i når vi laver øvelserne gør meget mere end vi kan se. De blinde kan ikke se hvad jeg laver, flere har aldrig rigtigt bevæget sig så de har ingen erfaring at bygge på. De får det godt. Overførelsen er i at jeg vil have de har det godt.

Michael Madsen og jeg oprettede et hold i kulturhuset "Lofet" i holmbladsgade. Michael er formand for 5. kreds på amager. Jeg kunne have givet holdet til enhver af de skoler jeg arbejder for. Michael og jeg tjekkede reglerne. BOS er en skole som andre, de har ikke særlig råderet over blinde. Vi vil gøre noget for blinde der bruger BOS, derfor bliver vi i BOS, selv om Sonja er tung at danse med.

Sister Kasturi siger til mig:

Du er inde, du ser fra midten af centerregionen. Så du handler også derfra.

Løsningerne kommer til mig. Jeg prøver ikke at gå op imod vinden. Jeg lader velviljen blæse løsningerne igennem. Dem der viser uvilje mod mig, gør jeg ikke til uvenner. De handler ud fra deres. Jeg handler ud fra spirituelle lære. En lære meget få kender.

Jeg kan se hvor de er. De kan ikke se hvor jeg er. Jeg får en debat på loftet, det er vigtigt at tale direkte til dem der skal på holdet. Michael har gjort den første sæson gratis. Vi kan nu vise at den måde vi arbejder på, fungerer.

Jeg er ved afslutningen af bog 9.

Jeg håber det skinner igennem at meditation er drivkraften.

Jeg skriver om samfundets håndtering, samtidigt med at jeg arbejder på at integrere et bevægelsessystem der endnu ikke har vundet indpas.

Når I har læst bøgerne der kom før, ved i at målet er meget større. Jeg skal have folk til at meditere, for at vi klarer os igennem som mennesker. Det handler om at vi skal have forbindelse til Gud. Det forstås bedre når jeg skriver den energi der driver skaberværket.

Langsomt trænger forståelsen for Qi og Prana ind i os. Det er kilden til oplysning.

Vi vil blive ved med at slå ihjel og forurene så længe folk kan te sig som det passer dem.

Det kan ikke rettes ved straf. Det kræver forbindelse til selve naturen. Det skal rettes

indefra. Vi kan ikke selv. Den viden er der nogen få der ligger inde med. De vil meget

gerne have kendskabet udbredt. Det er naturvidenskab i lyset af Raja yoga. Guruerne har

arbejdet på det i århundrede. Nu begynder den specielle lære at trænge ind hos lærde i læringssystemet. Vi kan se metoderne skaber forbedring hos dem der bruger det. Der er

stadig lang vej, men vi er i gang. Jeg er nød til at skrive noget der ikke er skrevet før, for at

begynde at vende folk til at læse om det nye. Jeg ved det er meget få der læser det der

bliver skrevet. Derfor er jeg ikke så bange for at skræmme nogen. Dem der når frem til at

læse om det vi laver, er allerede klar. Vi er nogen der har brugt mange år på spirituel

træning. Nogen vil tænke en ensom flok der ikke har nogen at tale med... Sådan er det ikke, det er meget levende mennesker du får meget ud af at tale med.

Jeg viser mange veje ind. Inspiration til at ville gå videre er i forbindelsen. Skønheden i øvelserne vi laver, forstærker forbindelsen. Jeg kan aldrig vide hvem der går videre, jeg skal hjælpe alle. Jeg kan glæde mig når jeg ser nogen slippe af med noget der har tynget dem. Det er ikke kun kroppen der bliver rettet. Det er selve sjælen. Jeg skal passe på ikke at lade mig rive med. Det er stærke sager vi arbejder med.

Vi ses i bog 10

